

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணகிரிபுரானம்.

சிதம்பரம்

மறைஞானதேசிகர்

அருளிச்செய்தது.

இது

மேற்படியூர்

வாமதேவ

முருகபட்டாரகவரணம்

பலபிரதிகூபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரமஸ்ரீ ஐப்பசிமீ.

1980

இதன் விலை அணு - ௧0.

Copyright Reserved.

GF

Q 23:38 AM

208636

சூசீபத்திரம்.

						பக்கம்.
க.	பாயிரம்	க
உ.	திருநாட்டுச்சிறப்பு	கூ
ங.	திருநகரச்சிறப்பு	கச
ச.	அருணாசலோதயச்சுருக்கம்	உங
ஞ.	அருந்தவச்சுருக்கம்	ஙகூ
கூ.	வலம்புரிசுருக்கம்	எக
11	வரகிரிவலம்	எஉ
11	ஆலயவலம்	எச
11	ஆலயதரிசனஞ்செய்வார் நிற்குமெல்லை				...	எஅ
11	ஆலயதரிசனஞ்செய்யும் அந்தணர் முதலியோருள் இன்றார் இன்ன வெல்லையினிற்றெனல்.				...	எகூ
11	அந்தணர்முதலியோர் பணியுமுறைமை				...	அ0
11	அந்தணர்முதலியோருற்பத்தி	அஎ
11	அதுலோமருற்பத்தி	அஅ
11	பிரதிலோமருற்பத்தி	கூ0
11	அந்தராளருற்பத்தி...	கூக
11	விராத்தியருற்பத்தி...	கூங
எ.	ஆலயத்தொடுபுரியாக்கியசுருக்கம்	கூஎ
அ.	தராபதிபுழுஞ்சாத்தியசுருக்கம்...	கூச

உ.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருணகிரிபுராணம்.

விநாயகர் காப்பு.

துய்ய கொன்றை முடியணி சோதியா
னையன் மேவு மருண கிரிப்புக்
வைய மெங்கு மகிழ்வுற வான்றமிழ்
செய்ய வைங்கரன் சேவடி சேர்த்துவாம். (க)

நம்பி நாளுஞ் சிரமுற நாட்டுவாம்
வெம்பி வந்த பிறவி விடுக்கவும்
மொய்ம்பி யற்றமிழ் மாலை முடிக்கவுந்
தும்பி யானனன் பாதத் துணைகளே. (உ)

கரண மாபுல னுணவ கார்மிய
மரண மாகத் திகழ்ந்த மருப்புடன்
முரண மாகைச் சிலம்படி முண்டக
மரண மாவெம் மிதயத் தணிசுவாம். (ங)

பாயிரம்.

அருணகிரிநாதர்.

பூமீது பயில்வானும் புனன்மீது துயில்வானும் புவனி மாதா
நாமீது திகழ்ணங்கு நாரணியும் பணிந்தேத்த நயப்பான் சாதந்
தோமீது துடைமினிது துடைத்தற்குச் சுருதிசொலு நீதியேது
வாமீது புரிமினெனு மருணகிரி யமலனடி பணிவாமன்பால். (க)

பராசத்தி.

அருக்கனெடு பிரியாத வவிரோளியைப் போன்றமலத்
தநாதி முத்த, நெருத்தனவ நெடுபிரியா துறைந்துலக மாக்கி
யளித் தொடுக்கி யானென், செருக்குமரித் துயிர்க்குமல பாக
த்திற் சிவனடியுந் தெரிசிப் பித்தே, யிரக்கமுட னருள்புரியும்
பராசத்தி பதமுமனத் தெண்ணு வாமே. (2)

அடியருணகிரிநாதர்.

பளிங்கனைய மேனியனைப் பால்பவள மைகனகம் பழக
மென்ன, விளங்குமுக மைந்துவீழி மூவைந்து முடையானை
வேணி தன்னி, விளம்பிறையு மணிந்திலங்குஞ் சதாசிவனைப்
பதமிரண்டை யிருதோ ளானை, யுளங்குளிர வருணகிரிச் சார
லினு லயத்திலிங்கத் துண்ணு வாமே. (3)

உண்ணாமுலையம்மை.

பண்ணார்மறை பயின்றேநமக் குறுதிப்பெரும் பீயனை
லிண்ணாடரும் பணிந்தேத்திட விதியாலருள் விமலை
பெண்ணுணலி யெனும்பிள்ளைகள் பெற்றேயவர் தம்மா
லுண்ணாமுலை யுமையாள்பதம் பணிவாமுளத் துகந்தே. (4)

சபாநாயகர்.

விழைவாமிரு வினைவேரெனு மிருளோடவு மெமதுட்
பழைதாமருண் மயமாகிய பதிஞானமு முறவு
மிழைநேரிடை மடவாளுமை யிசைபாடவு மாடி
மழகார்தரு மதிருங்கழற் பெருமானல ரடியே. (5)

திருவண்ணாமலைநாதர்.

புகழும்பெரும் புலவர்க்கிரு நீதியின்னருள் புரியு
மகிழும்படி சிவலோகமும் வழங்குந்திட மண்ணை
யகழந்திரு மாலுக்கரி தாகும்மென துள்ளே
புகழந்திரு வண்ணாமலைப் பெருமானடி சிறந்தே. (6)

செல்வவிநாயகர்.

சாதக வல்வினை தானறவே தாரக மாமுன தாளருளாய்
போதக நெல்லியி னாடிவான் பூரண னுனமறை பாடிவான்
மோதக நன்புமை யாள்கணவன் மூவுலகும்முய முன்னுதவும்
வேதக செல்வவி நாயகனே வேறும் லாதவி நாயகனே. (எ)

சு ப் பி ர ம ணி ய்.

தரணிதலத் தினிதிருந்து சார்ந்துசிவ புரமமலன் சரணஞ்
சூர்வா, னிரவுபக வெனுமிரண்டு மில்லாத நிட்டைபெற வெ
னணி யாமே, யரனமல னருள்குமர னருணகிரிச் சாரலி னு
லயத்தின் கீழ்பால், வரமுடைய கோபுரவாய் தலினிலவு கரு
தனம் வணங்கு வாமே. (அ)

அதிகாரத்திருநந்திதேவர்; மூன்றும்பிரகாரத்துத

திருநந்திதேவர்; மகாகாளர்; இடபதேவர்;

சண்டேசுரநாயனா.

அரனமலன் கணத்ததிப னருணந்தி பதம்பணிவா மரண
மூன்றுள், வரமுடைய நந்திபத மாகாளர் மலரடியு மனத்
தின வைப்பா, முரமுடைய விடையடியு முளத்தணிவார் தந்
தைபத மொழித்து வாளாற், பரமசிவ னுள்பெற்ற சண்மம
றை யவனடியும் பணிவாம் பாங்கால். (க)

சனற்குமாரர்; வியாதமுனிவர்; சூதமுனிவர்;

நைமிசாரணியமுனிவர்.

சனற்குமான் சரணவீண தனைத்தலைமேற் றுங்குவமெம்
மனத்தினுற வுறவைப்பாம் வியாதமுனி மலர்ப்பாத
மெனக்கினிய சூதமுனி யிணையடியெம் மெனத்திலங்கும்
வனத்துறையு மற்றையர்தம் மலரடியும் வணங்குவமே. (கௌ)

கௌதமமுனிவர்.

அலருமா கமவிதியா லருணகிரி தனையருச்சித் தடிவா ரத்தி,
னுலகேழு முயவுதித்த விலிங்கத்து மருச்சித்தா லயமு மூரும்.
வலமாரும் வானவர்கம் மியனாலே புரிவித்து மகிழ யாரும்.
தலமேழும் புகழுவருந் தவமுயலுங் கவுதமன்றாள் பணிவார்ந்
தாழ்ந்தே. (கக)

காரைக்காலம்மையார்.

முன்னுணர்வி னொடுதோன்றி முந்நீர்க்கா ரைக்காலிற்
சின்மயன்செய் திருநடத்தைத் தினைத்தால வனத்துயிர்கட்
கன்னியமில் லமலனரு ளாக்மமு மருந்தமிழாற்
பன்னியெமக் குணர்வளித்த புனிதவதி பதம்பணிவாம் (கஉ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

அருந்தியுமை யருள்கிண்ணத் தடிசிலேவே தாகமத்திற்
றிருந்துபயன் செந்தமிழா லெமக்களித்த தேசிகனைக்
குரும்பைமுதி ராண்பனையிற் குருத்துதிக்கத் தமிழ்கூறிக்
கருஞ்சமணர் களைக்கழுவேற் றியமீளி கழல்பணிவாம். (கஉ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பன்னெடுநா*ளமண்வைகிப் பருவமுறப் பசுபாசஞ்
சின்மயனின் னருள்பெற்றுச் சிறுபிணியுந் தீர்த்தானை
யின்னிசையா லியலியம்பி வாசீச னெனுநாமர்
தன்னையுநின் மல்குருளாற் றரித்தவனைத் தாள்பணிவாம். (கச)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

வடகயிலை மலைபிரிந்து வந்துதித்திம் மண்டலத்தெங்*
கடவுடகைந் தாட்கொளலுங் கட்டுரைத்துப் பதிகமவ
னடிமிழலை யடைந்தாரை யறிவித்தே யெமக்கிந்தப்
படிமுழுதும் புகழ்நிறவு மாருசிர் பதம்பணிவாம். (கடு)

சுவபுரம் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

பெருந்துறையிற் குருந்தமிழ்ந் பெருமானின் னருள்பெற்றுத், திருந்துமறைப் பொருளெமக்குச் செந்தமிழாற் றெருட்டியெமைப், பிரிந்திடவே பிறப்பிறப்பும் பேரருள்செய் பெருந்தகையைப், பார்த்தபுகழ்த் திருவாதவூரனைத்தா ளிணைபணிவாம். (கசு)

திருமாளிகைத்தேவர்முதலியோர்.

நின்மலனின் னருளாலே நீத்துலக வாழ்க்கையினைச் சொன்மயனைச் சிவனவனைத் துதித்திந்தச் சொலிநூலெம் புன்மையினைப் போக்கியமா ளினைத்தேவன் முதற்புலவர் நன்மலர்த்தா ளிணைபணிந்து மனத்தகத்து நாட்டுவமே. (கஎ)

சிறுத்தொண்டநாயனார்; இயற்பகைநாயனார்;

ஏனாதிநாதநாயனார்முதலியோர்.

மைந்தனைத்தான் வதைத்தடிசின் மாதவனுக் கினிதருத்தியுய்ந்தவனை மனைவிதனை யந்தணனுக் குதவினைனைச் சிங்கியிடு மெதிரிதுதற் றிருநீற்றைத் தொழுதானையிந்தமுறை யியற்றியவே னையாடியு மிறைஞ்சுவமே. (கஅ)

மெய்கண்டதேவர்.

வேதத்தி னரும்பொருளை விமலனரு ணந்திக்குப் போதித்த சிவஞான போதத்தைக் குருமரபாலோதித்தோர் தருந்தமிழா லெமக்குணர்த்தி யெம்முனஞ்சேதித்த மெய்கண்ட தேவனடி சிந்திப்பாம். (கக)

சிவபத்தர்.

புனிதவுடல் பொன்னிகளம் பொன்னுலகிற் பூதலத்தின் மனிதருடல் வல்லிருப்பு வல்லியிவை யிரண்டினையுந்தனையினை சிவனமலன் றரிப்பானென் றவன்சுரணநினையுமவ ரெவரேனு மாகவீர ரடிநினைவாம். (20)

வாழ்த்து.

வானவரு மாதவரு மறையவரும் வாழ்கமகிழ்ந்
தானினமும் வாழ்கமழை யவனிமகிழ் வறப்பொழிக
ஒனவினை யொழிந்தும்றை யுறவுலகந் தீனயோம்பித்
தானவினை புரிமன்லீர் தழைகபுவி தலத்தென்றும். (உக)

அந்தணர்க்கு மருந்தவர்க்கு மாதுலர்க்கு முச்சிதனில்
வந்தவர்கள் யாவருக்கு மகிழ்வறவோ தனமளிப்பார்
தந்தமர்க ளொடுந்தழைக தமிழ்விதியா ரியவிதியுஞ்
சந்தையுநக் கற்றுணர்ந்தார் தாமுமவர் தமர்தாமும். (உஉ)

நூல்செய்தகாலம்.

ஆண்டிகலி யுகத்தினுக்கு நானூற்று முப்பத்தி ராயி ரத்து,
ளீண்டுறுநா லாயிரமு மறுநூறு மைம்பத்து நான்கு நீங்க, வீ
ண்டுபிர மாதிச வாண்டின்மக ரத்தெழுவா யேகா தேசி, தீண்
டிரவி வாரத்தின் மான்மாகேந்திரம்வணிகந் திகழும் போதில்

நூல்செய்யத்துணிதல்.

தருணமதிச் சடைமுடியா னருணகிரிச் சதாசிவன்சந் நிதி
வா மத்திற், புரவிகள்பூண் மண்டபத்தி னுல்வேத மாகமங்கள்
புராண மெல்லாந், திரிவுமறத் தேர்ந்துணர்ந்த வைதிகருஞ்
சைவர்களுந் திகழ்சங் கத்தி, னுருணகிரி லுரந்தமிழா லறைக
வென வவரருளப் பகர்வா மன்பால். (உச)

நூல்வரலாறும்; அவையடக்கமும்.

பந்தமறச் சூத்திரர்க்கும் பணிமொழியா ரவர்தமக்கும் பரிவு
கூர்ந்தே, நந்திதனக் கம்மாதி நம்பனருள் 'புரியவரு ணந்தி
தானு, மந்தவிதஞ் சனற்குமரர்க் கருளவவர் வியாதமுனிக்
கருளிச் செய்யப், புந்திமகிழ் வறச்சூதர்க் கவர்புகன்ற பதி
னெட்டுப் புராணந் தன்னுள். (உரு)

சைவபுராணந்தனிலா யிரகோடி யுருத்திரசங்கிதைதான் சான்றோ, ரைவகைவேள் வியரமரு மருண்கிரிவரத்தைவிரித் தறைத லாய்ந்தே, கைவலியம் பெறவெவருங் கற்றுணர்ந்து செந்தமிழாற் கழறு கின்றார், தைவிகுவாக் கினரருளா லெம துரைக்கா சரித்துவரஞ் சமைப்பா ரென்றே. (௨௬)

நூ ல் பெ ரு மை.

பூவலயந்தனிற் புனித தலேச்சுரமிப் பொருப்பிந்தப் பொ ருப்பின் மேன்மை, நாவிருநூ றெண்ணூறு முடையானே லூலவல னான்கு வேதப், பாவுமெழு நான்கொடறு மூன்றுமு ணர் கவுதமனும் பகர வல்லன், நேவர்குர வனும்விரித்துச் செப்பவலன் மற்றெவரே தேர்ந்து சொல்வார். (௨௭)

ப தி க ம்.

முந்தியகற் பாந்தத்தி லகம்பரமென் றயன்மொழிய மோ கத் தான்மா, லந்தவயன் றனைக்கன்றி யகம்பரமென் றாடவ வர்க் களக்க வொண்ணச், செந்தழலாய்த் திகழ்ந்தவர்முன் சிவனவர்தம் முளச்செருக்கைத் தீர்த்த வாறு, மந்தவழ லினை யமல னருண்கிரி யெனத்தரையி னமைத்த வாறும். (௨௮)

மகிழ்ந்துமையாள் கயிலைமலை நிலவமலன் கண்புதைத்து வந்த குற்றம், புகழ்ந்திடுமெய்த் தவத்தாலே போக்குதற்குக் காஞ்சியெனும் புரிபுக் கங்கே, நிகழ்ந்தசிவ லிங்கத்தி னிமல னையர்ச் சித்தலுநின் மலன்வாக் கேவத், திகழ்ந்திலங்கு மரு ண்கிரி சேர்ந்தங்கே யுருந்தவத்தைச் செய்த வாறும். (௨௯)

இந்திரனு மிமையவரு மகிடனெடு பொருதுவலி யிழந்தெ ய்த் தங்கே, வந்துமையான் மலையமுன் வணங்கித்தங் குறை யறைய மலையா ளப்போ, தந்தவசு ரனைத்தூர்க்கை யெனு மணங்கை யேவியழிப் பித்த வாறு, மந்தனவன் களத்திலிங் கங் கண்டதனைத் தன்கரத்தில் வாங்கு மாறும். (௩௦)

ஒருவாதே யதுகரத்தி லுறலுமுமை யிதுவென்னென் றுஷலு மீச, னருளால்வான் வாணியெழ வதுகேட்ட வவ்வ றியவ் விலிங்கந் தன்னைத், திருவாருங் கட்கமெனுந் தீர்த்தத் தின் றீரத்தீர்ச் சித்த வாறும், வரமாருந் தூர்க்கைதனை யத்தீர் த்த தடந்தன்னில் ஷவத்த வாறும். (௩௧)

முப்பொழுது யநாகிமல முத்தனையர்ச் சித்துவிழா முடி த்துப் போற்று, மப்பொழுதம் பிகைதன்முன் னருணகிரி நில வமலுன் றேன்றக் கண்டே, திப்பியமா மவனுருவைத் திருந யனம் புதைத்தபிழை தீர்ந்த வாறு, மொப்பரியா னவனுடை க்குப் பிரியாத வரமுதவி யுகந்த வாறும். (௩௨)

புடைதொழுது நின்றபுரந் தான்முதலோர் தமைநோக்கிப் புனித னிர்த்தத், தீடவரையை வலஞ்செய்கை தாம்வேண் மெ் பலத்தினைச்சா திக்கு மென்றே, யடிநடையின் முறைநட க்கும் பலத்தினையு மின்னருளா லறைந்த வாறும், கடவுளரு ளாலமரர் கம்மியனா லயம்புரியுங் கண்ட வாறும். (௩௩)

புழுகுதனை யொருநாவி நாடோறு மிப்பொருப்பிற் பூசிப் பூசி, யொழுகிமரித் தப்பலத்தின் மனுகுலத்தி னுற்பலித்தொ ண் புழுகுந் தேடி, வழுவறவே சாத்துவித்துப் புழுகுமகி ழரு ணகிரி வரைப்பி னோங்கு, முழுமுதலி னடியடைந்த முறை யினையு மிந்தாலின் மொழிகு வாமே. (௩௪)

பொருவரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணாலே யெமைக்கண்டார் புலிமற் றெல்லா, மொருவியிடுங் காலமெலா மொன்றுவரெம் பதகிழலிவ் வுண்மை ஞான, மரிதுயிர்கட் கெளரியநெறி யாக் குவமென் றயன்றிருமா லாற்றும் போரி,னெரியுருவாய்க் கயி லையொழித் தருணகிரி யாகியிலுந் கெல்லை சொல்வாம். (௩௫)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௮.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

மல்லன்ஞா லத்துத் தொண்டை மண்டல மதற்கு நாப்பண்
கல்லியான் முற்றி ஞானக் கண்ணுறத் தவஞ்செய் வோர்க்கு
மில்லையென் னாதே தம்பா லுள்ளதின் னருளா லீயு
நல்லவர் நாளு நீநீ நகர்வித மருணை நாடே. (க)

வினைவள வயல்க ளெங்கும் வேழநீள் வயை யெங்கும்
வளவிய தாழை பூகம் வருக்கைதே மாவு மெங்குந்
தளவமல் விகைமந் தாரஞ் சாதிவில் வாதி யெங்கு
நளினவா விகளு மெங்கு முளநக ரருணை நாடே. (உ)

வேறு.

முருகவிழ்கு ருந்தகின்ம ராவினைவு தேறுமுனை சாதி முதலு
மிருகரையு முந்திவிதி யான்முழுரு வாரிடரி ரித்தொழுநீர்த்
திருநதிய ருச்சனை செயச்சிவனை வேண்டியிட லுந்திருமுனாள்
வருநதிவர தத்தைமனி தர்க்குதவு கங்கைநதி மானுமிதுவே. (ங)

எண்ணரிய நெல்லினைவி னைத்தொழுநீருதவி யென்டி
சையினு, முண்ணவெவ ரும்மமுத மோதனமு நல்குமுப காரி
யிதுதான், விண்ணவர்கள் பூசனையை வேதியர்க ணீதிபகர்
வேத விதியாற், பண்ணநல பாணியினை யென்றுமுத வும்ப
ரப தத்தி னுறவே. (ச)

வேறு.

தன்னேரா மித்திருநீர் வயலெங்குந் தடுத்தழவ
ரீன்னாண் னொன்றே யேரினுழா திளங்குழைதான்
பன்னாளிற் பருவமுதப் பலவிதசா லியும்வித்தி
நன்னாளிற் பன்னாள்சென் றிடவளர்த்து நாற்றினையே. (ரு)

வில்லைநிகர் புருவத்தார் வேலினைப்போல் விழியினையார்
முல்லைமுகை முறுவலினார் முழங்கியிடக் கிளரோதை
மல்லரியும் வயறோறும் வானவர்கோ னடிவணங்கி
நல்லுழவு சொடுங்குமுமி நாற்றினைச்செய் யிடைநடுவார். (க)

துடியனைய விடுகிடையார் தொண்டைநிகர் செவ்வாயார்
பிடியனைய வடிநடையார் பிறையனைய சிறுதுதலார்
வடமனைய வயிறுடையார் மயிலனைய சாயலினார்
கடுவனைய கொடுவியூர் களைகளையுங் கடைசியரே. (எ)

உண்டொருவன் சிவனமல னுயிரினுளு மெனவுணர்ந்த
பண்டிதர்கைத் தாள்மெனப் பலவிதசா வியும்வினைதல்
கண்டிழவர் கடிதரிந்து கைச்சிறுவா ளாலவற்றைத்
திண்டிகழுங் கனகவரை யெனப்பலபோர் விதஞ்செய்தே (அ)

ஏர்க்காலான் மிகிப்பித்தே போர்விதம்வை யெடுத்தடக்கி
நீக்காவென பதடிநவ மணிவரைபோ னெற்றுவித்தே
வாக்காலே புகழுநர்க்கும் வறியவர்க்கு மகிழ்ந்துதவி
நாக்காலே நயமுரைத்து நிறைப்பர்மனை தொறுநயந்தே. (க)

வேறு.

இத்தகைய திருநதியின் கரையின்பா விலங்குமல ரோன்
ரு னீன்ற, வுத்தமர்நால் வருமவர்பா லுதித்தவது லோமரொடு
பிரதி லோம, ரத்திறத்தொவ் வாவந்த ராளிகரும் விராத்தியரு
மடைவிற் றவரு, நத்தமக ரம்பாழி நகர்புரமென் றியம்புபெய
ரருணை நாடே. (க0)

வேறு.

ஆடகத் தாகுங் காள மதிர்முழ வாதி வீணை
கோடமைக் குழலும் யாழு மியம்பிடக் கோதை மாதர்
பாடிநின் றூட வெந்தை பசுபதி முதலோர்க் கெல்லா
நாடொறும் விழவு மல்கு நகர்வித மருணை நாடே. (கக)

கனகமுங்கொடுத்துக்கொள்ளுங்கண் னிகைகணிகையென்றே
பனுமியல் பார்த்துக் கண்ணிபாணிதா னத்தாற் பற்றி
மனமிரண் டற்ற வந்த மாதருந் தாமும் வைகிச்
சினமறுத் தறத்தைச் செய்வாரி திகழ்பதி யருணைத் தேசம். (1)

பொருந்திய காலந் தன்னிற் போதுகுட் டினனல் லாரைப்
பரிந்துபெற் றெடுத்த தத்தை பாங்குறப் பயந்த பாலர்
பெருந்துறை யாக வேத முடன்பிறந் தாரு மென்றென
ணருந்ததி கற்பி னூர்வா ழுணிக ரருணை நாடே. (க௭)

மைந்தரை யில்லார்க் கில்லை மறுமையு மென்றே யெண்ணி
யந்தமா தியுமி லாவெம் மமலனின் னருளாற் பெற்ற
மைந்தரைத் தாங்கித் தாயர் மகிழ்ந்துபா ராட்டி மோசை
யத்தரத் தார்க்கு மின்ப மாக்கிடு மருணை நாடே. (க௮)

மீன்னிய மாட நீடு மாளிகை குளி கைக்கண்
கன்னலுங் கனியுங் கண்மீம் டீரான்மொழி கன்னி மாத
ரன்னையெவ் வுயிர்க்கு முண்ண முலையுமை யென்றம் மாணை
நன்னயம் பாடி யாடி நகர்திக முருணை நாடே. (க௯)

ஒருமுத லிருவர் தேடி முக்கண னான்கு வேத
மருளின னாண்டொன் றற்கு மருளிரு நாழி நெல்லாற்
றருமமெண் ணான்கு மோம்புந் தாயுமை சரணம் பாடித்
தெரிவைய ருச லாடுந் திகழ்பதி யருணைத் தேசம். (க௯)

அந்தணர்க் கன்ன சாலை யாதுலர் மருத்துச் சாலை
வந்தவ ரெவர்க்கு மன்னம் வழங்கிடு மடமு மோங்கச்
சத்தத மன்ன பானந் தானியந் தனமுஞ் சாலச்
செந்தமி ழோர்க்கு மீவார் திகழ்பதி யருணைத் தேசம். (க௯)

வணங்குவர் மண்ணோர் கண்டான் மன்னவன் புதல்வன்
றன்னைக், குணங்குண மின்மை நாடார் கூற்றினைக் குழை
த்தான் சின்ன, மணிந்தவர் தம்மைக் கண்டர் லவர்குணஞ்
செயலா யாதே, யிணைந்தெனீர் கொள்ளு மன்ப ரணியுள
தருணை நாடே. (க௯)

அறிந்தமர் வாசி யென்று மன்னியர் மனையுண் பார்வாய்
திறந்திட லிருப்புத் துண்டப் பட்டசளும் பிடுங்கித் தின்னு

மறந்துமன் னியர்சோ றுண்கை வழுவுற மெனம தித்துச்
சிறந்ததம் மனையி லுண்பார் செழுநக ரருணைத் தேசம். (கக)

தனத்தினைப் படைத்து மன்ன தானமும் புரியார் தம்மைத்
துனைத்தெழு தருமன் மூதர் தூண்டிலிட் டொறுப்பர் மற்று
மனத்துயர் செய்வர்கண்ட ராதலான் மகிழ்ந்தன் னாகி
தினத்தின மருத்துமென்பர் திகழ்பதி யருணைத் தேசம். (உ௦)

கூர்ந்துட லுயிரு னுண்ணு மிழுதையை யெரிபோல் வெ
ய்தாய்க், கூர்ந்தமுள் ளிலவிற் கோத்துக் குறைப்பீர் வாளா
லென்றே, யோர்ந்துயி ருடலைக் கோற லானுண லெனுமி ரண்
டுந், தீர்ந்தவர் சிறந்து வாழுஞ் செழுநக ரருணைத் தேசம். (உ௧)

ஆலய மமலற் காக மதனுயி ரிலிங்க மென்றே
பாலக ராகித் தாமே பல்லுயி ரினுக்கும் வேதத்
தேலுமா யாகத் தல்லா லுயிருட லீர்தல் செய்யாச்
சீலர்கள் சிறந்து வாழுந் திகழ்பதி யருணைத் தேசம். (உ௨)

சின்மயன் சிவன்பொற் கோயிற் செம்பொனுங் கவர்ந்த
தீம்பன், வன்னியின் வீழ்ந்து வேவன் மற்றைய நரகந் தோ
று, மிநிலை யுறுவ னென்றெம் மிறைபொருள் சிறிதுங் கொ
ள்ளாச், செந்நெறிச் சீல ரென்றுந் திகழ்பதி யருணைத் தேசம்.

அன்னியன் மனைவி யாக மணைந்தவ னயோம யத்த
வன்னியின் பாவை தன்னைத் தழுவிவெந் தருகி வாடு [யாச்
மென்னுநா லெண்ணி யென்றும் பிறனிலா ளிணைத்தோ டோ
செந்நெறிச் சீலர் வாழுஞ் செழுநக ரருணைத் தேசம். (உ௩)

தந்தைதாய் குரவன் றாளிற் றூழ்ந்தவ ரேவல் செய்யா
மைந்தர்கண் முகத்தி லெய்து மல்குமங் குசத்தாற் றூதர்
கொந்துவ ரென்றே யஞ்சிக் குறைந்தவ ரேவல் செய்து
சிந்தனை மகிழ வாழ்வார் திகழ்பதி யருணைத் தேசம். (உ௪)

முற்றவந் தோறுஞ் செய்து முற்றுநல் வினையி னாலே
கற்றநூ லினைத்தக் கோர்க்குக் கருணையா லுணர்த்தார் வேட
ரெற்றிடு வனத்து நச்சு மாமர மாவ ரென்றே
நற்றவர்க் கருளிச் செய்வார் நகர்திக ழருணை நாடே. (௨௬)

உதித்துநின் ரொடுங்கற் கூக மற்றுமா யிநா டோறு
முதித்துநின் ரொடுங்குங் காயத் துண்டுத யாதி செய்வான்
மதித்திடி னவன்வே றல்லன் மலமிலி மலாரி யென்றே
திதப்படத் தெருண்ட சித்தர் திகழ்பதி யருணைத் தேசம். (௨௭)

கூர்க்குழி விழாம லீசன் கழலடி நீழல் சேர்தற்
கொருப்படு முளத்தார் தாழ்ந்தே யுதவிய கனகம் வாங்கி
விருப்புடன் விமலன் கோயில் கோபுரம் விமானம் வேறுந்
திருப்பணி செய்யுஞ் சீலர் திகழ்பதி யருணைத் தேசம். (௨௮)

தந்தைதாய் புதல்வர் பாரி தம்முடன் ரோன்றி னாரும்
பந்தமென் றவரை விட்டுப் பசுபதி பாதந் தன்னை
யைந்தையு மடக்கி யந்தக் கரணமு மார்வங் கூரச்
சிந்தனை செய்வார் சேருஞ் செழுநக ரருணைத் தேசம். (௨௯)

மயலிலார் மனத்தின் வாக்கின் வழுவினார் வடிவந் தன்னி
னியலுளே புகழுங் கண்டி யிணையலா லணியு மில்லா
ரயலிலா ருறவு மில்லா ரறிவினுட் சிவனா லன்றிச்
செயலிலார் செறிந்து நீடுஞ் செழுநக ரருணைத் தேசம். (௩௦)

திருநாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௬௮.

—
BRAHMANAGAR
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR - MADRAS

திருநகரச்சிறப்பு.

செப்பியவித் திருநாட்டிற் சிகரமென வருணகிரி திகழ்ந்து
நீடு, மெப்பொழுதும் பரமசிவ னுலகுய்ய விதுதன்னி லிலங்க
லாலே, முப்பொழுதும் வானவரு முனிவருமே னையருந்தம்
முடிசாய்த் தேத்தத், தப்பறவே யவர்விரும்பும் வரமருளு மகி
ழ்ந்திந்தச் சயில நாதன். (க)

பூவலயத் துளவளவில் சிவபுரியு ளிதுவாம்ற் புதவெற் பெ
ன்றே, தேவர்களுந் தொழுமித்தத் திருவண்ணா மலைப்பூர்வ
திசையின் வேத, நாவின்மன் னவர்வசிபர் சூத்திரரு மறறை
யரு நயந்து நீதி, மேவியுறையும்வியனார் புரியொன்றுண் டத
ன்வளத்தை விளம்ப லாமே. (உ)

இருகரைக்குந் திருக்கரத்தா லெறிந்தகில்சந் தேலபில
வங்க மாதி, யருவினைக ளினைத்துமறுத் தாடுநருக் கிட்டவர
மருள்சோ ணறு, பெருகுநிறை நதிபுரிக்குத் தென்றிசையிற்
பருகுநாகுப் பிணியுந் தீர்க்குங், குருமணிகள் தொழித்தயலிற்
குளநிறைத்து வயலனைத்துங் கூடி யோமெ. (ங)

செஞ்சாலி பொற்சாலி திருவரங்கன் சிறுசம்பா வாதி யெ
ல்லா, மெஞ்சாதே வினாவயல்க ளெண்டிசையு முளவங்கே
யிலவ வாயார், நஞ்சாரும் விழியிணையார் நறும்பால்கன் னலு
மென்ன நவிலுஞ் சொல்லார், மஞ்சாரு மிருளளக வழத்திய
ர்வா னவர்கோனை வாழ்த்து வாரே. (ச)

வேறு.

வருக்கையுட னுசினிதே மீதுமதுகம் வருளாதி
தருக்கிளரும் பொழிலெங்குந் தாழையிள நீர்க்குலையைப்
பரித்துநெருக் கியவனமும் பாளையொடு பசுந்தாறு
தரித்துவளர் பூகநிறை தானுமூயர் வானிலவும். (ரு)

வாழைவனந் தாழைவன மெனவளாந்து வானிலவும்
வேழவனம் பூகவன மெனவோங்கி விண்டடவு
ஞாழலொடு கணவீரஞ் சாதிமுலை நந்திவட்ட
மேழிசைவண டமாமயிலை யாதிவனங் களுமெங்கும் (௬)

பங்கயவா விகளெங்கும் பைங்குவளை யோடைகளு
மங்கவுடற பிணியினையு மவலவினை பனைத்கினையு
மிங்கிவினை விழுகிருளை யொருகணத்தில் விலக்கியிடுஞ்
செங்கதிரோனெனத்தாக்குந் தாத்தமுமுண்டெண்டிசையும்
ஆபுரதரிய வேதவிதி யந்தணாகள கலிவலிதான்
மாயநகிடவே மதிததுமழை பொழியமகம் புரிசாலை
யேயரதுளவெங் கணுமனபா லீவார்கள பலரவாபாற
றோர்திடினை சிலரிப்பா ரவாக்கிரங்குஞ் சிந்தையினால் (௮)

போதனுமா தவனாநும புரந்தரனு மறறையரும்
வாதையறத் தமக்கிட்ட வரமுங்கை மலரேநதி
யாதிநடு வந்தமிலா வமலனளப பரியனவன்
பாதமல ரருச்சித்த வாலயமும் பலநிலவும் (௯)

ஐந்தகரத் தானமுகங்க ளாறுடையா னடலவேலி
சுந்தரத்த சாத்தாததோ லாததூகை வயிரவறஞ்
சிந்துகதித் தின்குறஞ் சிறப்புறமா லயம்பலவுந்
தந்தமக்கு விதித்ததலந் தனிநிலவுந் தகைமையினால் (௧௦)

வேறு

ஏராருந் திருவீதி பலவிசைய நாற்றசையு மிடையி னெங்கு
நாராச முறமுழங்க நானாவாதியங்களுநதேர் நடைமா ளூரும்
போராரும புரவலருமபூசுரு மறறையரும்பொ தளிப்போதச
சீராருந்திருவணனும்பைபுரி தானென்றென்றுஞ்சிறந்தநீடும்

வேதவொலி தாளத்தின சதிவீணை மழைமொழி வெண
சங் கோசை, கோதையர்கள் சீதவிசை குடமுழவம் பேரிசை

கொக் கரையின் கோட, மாதிகடு வந்தமிலா வமலனரு ளால்
வேத மாதி யாய்ந்தா, ரோதியபா டலின்பண்ணு மும்பருல
கினும்புருந்து நிறைத்தே யோங்கும். (கஉ)

மறையவரு மன்னவரும் வசியருஞ்சுத் திரருமுறை வழியி
னாலே, முறையுறநீரழ் மாளிகையின் குளிகையின் முகடு
தொறு மொய்யேர் டிற்தே, யறையுமணி களுமணிந்தே யாதப
த்தால் வருந்தபன முயிர்கட் காற்ற, நிறைகதிரைத் தகைவன
போ னிரந்துகொடி விதம்வானி னீடி யோங்கும். (கங)

நீடுகொடி விதமவைதா னின்மலனைச் சின்மயனை நிரந்து
முன்ன, னாடியிடு மயனரிமுன் னொள்ளுலா யோங்கியவர்க்
களப்பொண் ணானை, வாடியவர் தொழுவருளுந் திருவண்ணு
மலையான வணங்க வம்மி, னாடகரா டாள்வாரே யென்ற
வரை யழைப்பனபோ லசைந்தே யாடும். (கச)

தாளநிகழ் சதிகாளந் தருமழலை சங்கினொலி யாதி தங்க,
வேளையை வியனுருவர் முறையாலே வேதவிதி வினையி னிற்
குங், காணையர்க ளாதிநிகர் கன்னியர்கை யினைத்தானக் கட
னாற் பற்றி, மூளுமழ லினைவலஞ்செய் மனைகளுள பலமுழங்க
முன்னும் வேதம். (கரு)

தப்பறவே வேதாதி தனையுணர்ந்தோ ரோருயிரோர் தனு
விற் தங்கி, யெப்பொழுது மின்பொடுதுன் பனுபவிக்கு மெ
ன்றெனுவா ரவர்க டாமே, யிப்புரியு ளோருயிர்தா னிரண்டு
டலி னுண்டிகொலென் றைய மெய்த, பொப்புடைய மனத்
தினராய்ப் பாரகர்பா ரியர்வாழு முறையு ளெங்கும். (கசு)

புத்திரரை யில்லார்க்குப் புத்தியுமுத் தியுமினையென் றம
லன் றன்ன, வித்தகனை யருணகிரி வெற்பினைப் பணிந்தவ
னின் னருளாற் பெற்ற, புத்திரரைப் புனையிழையார் மாளி

கையின் குளிகைமேற் புகழு மோசை, சித்தமகிழ் வறக்கேட்
கித் திவிதலத்துத் தேவருமா தரவு செய்வார். (கஎ)

வேறு

கரும்பனையார் மொழியதனாற் கயலனையார் கண்ணினையா
லரும்பனையார் முலையதனா லரவனையா ரல்குலினாற்
சுரும்பமருங் குழலவிழ மாளிகையின் குளிகைமேற்
கரங்களினாற் கழல்பந்தம் மாண்பயில் கன்னியரே. (கஅ)

பொருவிழியாற் கயலனையார் புணர்முலையான் மலையனையா
சரிமுலா லிருளனையார் துடியனையா ரிடுகிடையா
லுருவதனாற் றிருவனையா றுசன்மிசை யுகந்தேறி
யருகியநுண் ணிடைதுவள வசைந்தாடி மரிவையரே. (கக)

இல்லையென யுளதென்ன வையமுறு மிடுகிடையார்
முல்லைமுகை நகையல்ல வெனத்திரிவா முறுவலினார் [யார்
வில்லியர்கைக் கணையலக்கண் ணெனத்தெளிவாம் விழியினே
மல்லன்மனை தொறும்வள்ளை வாக்குறநெற் குறுமடவார். (க)

வட்டமதி நிகர்முகத்தார் மதர்விழியார் மணிநகையார்
பட்டணிந்த வல்குலினார் பாடகஞ்சேர் மெல்லடியார்
சட்டுவடக் கனதனத்தார் கலின்பொன்னாண் கந்தரத்தார்
சட்டுவடத்தா லன்னமருந் தவர்கரத்திற் றுழந்தளிப்பார். (கக)

அருந்தவர்க்கு மந்தணர்க்கு மன்னமருந் திடுஞ்சாலை
வருந்திவழி வருவார்க்கும் விருத்தர்க்கும் வறியார்க்கும்
பரிந்தருத்தோ தனசாலை பாணியப் பந்தர்களுந்
திருந்தியுறுந் திருவீதி தொறுநிறைந்து சிறப்புடனே. (கஉ)

பாதிமதி யனதுதலார் பரதவர்ச்சு பருவத்திற்
காதிவரு மதிமுகத்திற் கயலிண்போற் கண்ணினையார்
சாதிமயிற் சாயலினார் தளவமுகை யிளநகையார்
மேதகைய வாய்பவளங் கொண்மினெனு மெல்லியரே. (கங)

நஞ்சீனயார் விழியதனா னடையதனா பிடியனையார்
மஞ்சீனயார் குழலதனா மயிலனையார் சாயலினா
வஞ்சியிளங் கொடியனையார் வழங்கிடையான் மலரடியாற்
பஞ்சியினார் ததியிதனைக் கொண்மினெனும் பாவையரே. (1)

முருக்கிதழ்ச்செவ் ஞாயினையார் முதிர்ந்தகதிர் மதிமுகத்தா
ரருக்கனிகர் படரொளியா ரம்பனைய வம்பகத்தா
ருருக்கியொளிர் செய்யபொனாக் கொத்த்திரு வழகுடையார்
வருக்கைதே மாங்கனியுங் கொண்மினெனும் வல்லியரே. (2)

தண்மதியி னிளநுதலார் தரளகிக ரிளநகையார்
கண்மயிலின் சாயலினார் கலைநிறைந்த மதிமுகத்தார்
பண்மலிந்த வின்சொலினார் படவரவத் தல்குலினார்
கொண்மினறு நெய்தயிர் பால் கோபால குலத்திணையார். (3)

மறுமதியென் றதுமாற்றி மலர்க்கமலத் திணைமுகத்தா
ரறுபதஞ்சேரளகத்தா ராடரவத் தல்குலினா
ரிறுமிடையென் றிரங்காதே பிணைத்திலங்கு மிளமுடையார்
ஈறுவிதுதே னிதுகொண்மின் வம்மினெனு நாரியரே. (4)

ஒப்பரிய மருதநிலத் துளபண்ட முல்லைவள
மப்புவரி தனிஊதித்த வரும்பொருள்வெற் பகிலாதி
யெப்பொழுது மாவணவீ தியினிறைந்தி லங்குதலா
லிப்புரிதா னின்னதிணை யெனத்துணையா ரியலோரும். (5)

பரித்தமுனை யுடனோறும் பண்ணியபுண் ணியத்தாலே
தரித்துடலந் தனையிந்த வருணகிரித் தலந்தன்னின்
விருப்புளுற வருணகிரி விமுனமர் திருக்கோயிற்
றிருப்பணியைச் செயுமடியிர் மனையெங்குஞ் சிறந்திலங்கும்.

பொன்னையா ருருவதனா புயலனையா ரிருள்குழலாற்
கன்னலென வமிர்தென்ன லீனையின்கர மரமுரன்றே

நின்மலன்ற னிவேதனத்தின் பொருட்டியர்நெற் சாலையினிற்
செந்நெவினைக் குறுமடவா ருறையுள்ளுஞ் சிறந்திலங்கும். ()

முத்தனைய முறுவலினார் முளரிமலர் நிகர்முகத்தா
ரத்திரம்போ லம்பகத்தா ராடரவத் தவ்ஞலினார்
வித்தகன்வே தகன்விளம்பும் பரதவியல் லிதிவழியே
சித்தமகிழ் வறநடஞ்செ யரங்கெங்குஞ் சித்திலங்கும். (௩௬)

வேளையை வெழிலுடையார் வெற்பனைய மற்புயத்தார்
பாளைபுனை குஞ்சியினார் பாரசவ ரெனும்பெயரார்
தாள்முதற் தருவியினைத் தாமுழக்கித் தமையன்பா
லாளருண கிரியானை யடிபணிவரீ ரகமெங்கும். (௩௭)

வேறு.

தேசிகன்கைத் தெண்டுசிவன் றிருமுன்னே தந்தலைமேற்
ரீண்டப் பெற்றே, வாசமுறு நீறணிந்து கண்டிவடம் பூண்ட
ரைத்து மஞ்சட் காப்பு, மீசணினைத் திருவடியை நாடோறு
தன்சிரத்தி னேந்தித் தம்முட், காசகடிந் திலங்குமுருத் திரச
னிகை மார்மனையுங் கவினார் தோங்கும். (௩௮)

வேறு.

ஒறுத்தார்கள் புலனைந்து முறவுபகை யெனுமிரண்டு
மறுத்தார்க ளவனிதனி லாக்கையொடு வாழ்க்கையினை
வெறுத்தார்கண்மெய்க்கணிந்து வெண்ணீற்றைக்கண்டிவடம்
பொறுத்தார்கள் சிவபூசை புரிமடமும் பொதுளியுறும். (௩௯)

தரித்துரத்திற் கண்டிவடந் தனைத்தவள நீறணிந்து
பரித்துளத்தி னருணகிரிப் பரமசிவன் பாதமலர்
குருத்தமதி பொதிசடையான் றிருக்கோயில் கேள்விகுளிர்
கிருத்தருண் மடந்தானுஞ் சிறப்பினே திகழ்த்துறுமே. ()

உடல்சிறையென் றுவர்த்திடனு மொழிப்பனுயிர்க்கொப்பரிய
கடவுளவ னருணகிரி நாதனெனக் கருத்திலெனி

யடிகளும் ராலயத்திற் காரியங்க ளாராய்ந்து
திடமுறவே செய்விப்பார் திருமடமுஞ் சிறத்துறுமே. (௩௬)

புதியநு மறைநான்கு மொளிரங்கி தனையோம்பிப்
போதினொடும் புனலினொடும் புரிந்தமல னாடிப்பூசை
மாதவர்க்கு முச்சிதனில் வந்தவர்க்கும் வறியவர்க்கு
மாதலர்க்கு மனமருத்து மருமறையோ ரகமெங்கும். (௩௭)
வேறு.

இருமுன்று மெழுநான்கு மீரிரண்டித் திரிவைய மறவே
யெண்ணி, யொருவாதே யுயிர்க்குயிரா யுறைவானே யுயிர்க்
கூன மொழிப்பான் றன்னை, மருவாரும் பொழிலருண மலை
யானே நறுங்கொன்றை மாலையானைப், பரிவாலே யருச்சனை
செய் பண்டிதர்வாழ் மனைகளுள் பலவே பாங்கால். (௩௮)
வேறு.

அன்னமிரப் பவர்க்கொளியா ராய்ந்தியன்முற் றறிவொளியா
ரின்னலினைப் புரியாரே யெதிலர்க்கிப் புரியாரே
கன்னலென மொழிவாரே கரிசனைத்து மொழிவாரே
யுன்னதந்தா முரையாரே யுணர்வுதவு முரையாரே. (௩௯)

ஊனினைக்கைத் துண்ணாரே யுடையாரே யுண்ணாரே
வானினையு மதியாரே மறவாத மதியாரே
தானனைத்து மானவனைத் தமிழையெம் மானவனை
யானெனதென் னுண்ணாரே யானையென் னுண்ணாரே. (௪௦)

தானவினை புரிவாரே தவநெறியே புரிவாரே
யினவினை விழையாரே யெழிலுடைய விழையாரே
மானமனத் துள்ளாரே மறந்தைமனத் துள்ளாரே
வானிலவு மிசையாரே மலிந்தான மிசையாரே. (௪௧)

கல்லாரைக் கணியாரே கற்றவருக் கணியாரே
சொல்லானஞ் சுவையாரே சொல்லலாற் சுவையாரே

நல்லாரைச் செறிவாரே நமனைக்கைச் செறிவாரே
யெல்லார்க்கு மினியாரே யிணையிவருக் கினியாரே. (சுஉ)

வேறு.

மதித்துரையா விப்புரியின் மேல்பாலின் வானவர்மண்
ணவரு முய்ய, வுதித்தொளிநு மோங்கலின்சீழ் திசையினடி.
வாரத்தி நிலவி யோங்குவ், குதர்க்கமற விதர்க்கமுற் வேத
முங்கு றியவிலன் றனித்த கோயில், விதித்திறத்தா லியற்ற
விய னுறவிளங்கு மதன்சிறப்பார் விளம்பு வாரே. (சுங)

மண்டிகழுந் திருநடமா ளிகைமதிலும் வானவரு முனிவர்
தாமு, மெண்டிசையி னுள்ளோரும் வீழ்ந்துதொழு தேத்தி
யிட விலங்கா நிற்குந், திண்டிகழுந் கோபுரமுந் திண்கூலத்
திருக்குளமுஞ் சிறந்து சீழ்பா, னுண்டுபல வவற்றினுள சிறப்
பதனை யாவர்விரித் துரைக்க வல்லார். (சுச)

வேறு.

கண்ணில்லார் காணார்கள் கடவுளரு ளாகமத்தை
யெண்ணில்லார் நித்தியநை மித்திகழு மெண்ணாரென்
றண்ணலரு ளாகமநா லேழினுக்கு மருச்சீனையைப்
பண்ணியிடு மாகமபண் டாரமும்பாங் குறவிளங்கும். (சுரு)

கருணையுள்ளார் நால்வேதங் கற்றெழுநான் காகமமும்
பொருளையந்தா ராய்ந்தைந்தின் புலன்களைந்த போதகத்தார்
தருணமதிச் சடையானைத் தற்பரனைச் சதாசிவனை
யருணகிரி நாதனைமுப் பொழுதுமுகந் தருச்சிப்பார். (சுக)

காலையினும் புனன்மூழ்கி விதிமுறையிற் கடன்முடிப்பார்
நூலணிமார் பினர்சிரத்தி னுதன்கார்பு புயங்களத்தும்
பாலையை நீரணிவா ரருணகிரிப் பகவனடி.
வேலைதொறும் பணிந்துவியனி மறைவிளம்பும் வேதியரே. ()

கனிமனத்தார் கண்டிதிரு நீறணியுங் கடனுடையார்
புனிதவதி சம்பந்தர் வாஞ்சர் முதற்புலவர்
மனிதருய மறைப்பொருளைத் தொகுத்திலக்கும் வாக்கியலை
யினிதிசையா லருணகிரி நீருமலன்முன் னிசைப்பாரே. (௯௮)

நெற்றியினீர் றிணையுடையா ரருணகிரி நினைவுடையார்
கற்றுணர்ந்து பரதமுதற் கலைதாங் கரதலத்திற்
பற்றிநடம் பயில்விப்பார் பாரசுவர் பாங்குடைய [ன்றே.
பொற்றொடியார் தமைப்பொருவில் போதகனின் னிசைபுக

துடியனையார் பிடியனையார் துவளிடையா லடிகடையால்.
விடமனையா ரமுதனையார் விழியதனான் மொழியதனால்
வடமனையார் வயிந்தனான் மலையனையார் முலையதனா
லடிகளது திருமுன்னே நடம்புரியு மரிவையரே. (௯௯)

மானனையார் விழியினையான் மதியனையார் முகமதனாற்
றேனனையார் மொழியதனாற் றிருவனையா ருருவதனா
லானனங்க ளைந்துவிழி யைம்முன்றோன் சந்திதிமுன்
ரானதனா தானதனா வெனப்பாடுந் தையலரே. (௧௦௦)

பண்ணனையார் மொழியதனாற் பணையனையா ரணிதோளாற்
கண்ணினையாற் கயலனையார் கவின்வாயாற் றுவரனையார்
தண்மதியந் தனையனையார் தம்முகத்தாற் றழனெற்றிக்
கண்ணனருட் டிருமுன்னே நின்றாடுங் கன்னியரே. (௧௦௧)

விதியாலே யாகமத்தி னித்தவிழாத் திங்கள்விழா
மதியாலே பணிக்குரியார் மண்டலமு மற்றுமுன
பதியான மூவர்க்கு மருணகிரிப் பரன்றன்னைக்
கதியார்க்குங் காட்டியருள் ளரிவானையடியனைந்தே. (௧௦௨)

திருநகரச்சித்திப்பு முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௧௨௧.

அருணாசலோதயச்சருக்கம்.

—◆—

கருவுரு வினுமுள கவலைகள் களைவா
 னருவினை யொடுமத னதுமுத லரிவா
 னிருமல னிணையடி நிழலினை யடைவான்
 பரிவொடு கரிமுக னடியினை பணிவாம். (க)

வேறு.

கருணாசல னிமையோர்தொழு கயிலாசல னியலாம்
 வருணாசல மறைஞானிசண முகன்வாரண வதனத்
 தருணாசல னெனுமுவரைச் சமைத்தானெமைத் தடுத்தா
 னருணாசல னமருந்திருக் கோயிலெம தறிவே. (உ)

பெருந்தாரணி தனில்வந்தினிப் பிறவாம்வினைப் பிணியும்
 பொருந்தாதுபுக் கிருந்தேசிவ புரஞ்சிற்புரி புகுவா
 மருந்தாருயிர் மலநோய்க்கொளி ரருணாசலன் மயமா
 மருந்தாமுலை யடிநாடொறும் பணிவாமுடி யணிவாம். (ங)

வேறு.

பகர்த்தனம்பா யிரத்தொடுமென் டலவளமும் பதிவளமு
 மயன்கற் பார்த்தத், தகம்பரமென் றலுமயங்கி யரியுமகம் யா
 மென்றன் றாடல் கண்டே, திகழ்ந்தமலன் செந்தழலா யள
 ப்பரிதா யவர்க்கவர்தஞ் செருக்கைத் தீர்த்தே, யுகந்தவர்செய்
 பூசையுல குயவருண கிரியெனவிவ குறைதல் சொல்வாம்.(ச)

சிறந்துதிகழ் னைமிசா ரணியத்தைச் சேர்த்தனன்சின் மய
 னை யுன்னி, யறம்பொருளின் பொடுவீடு மாராய்ந்த சூதமுனி
 யப்போ தங்கே, யுறைந்தவருந் தவரெதிர்கொண் டித்தமநின்
 வரவுமுனை யுடவி னாலும், பிறந்தவறத் தால்வினைந்த பெரும்
 பயனென் றதிமதுரம் பேசி னுரே. (ரு)

அஞ்சியவ ருரைமறுக்க வவ்வுளித்த வாதனத்தி னமர்ந்து
 சூதனெஞ்சினினைந் தமலனடி நிகழ்த்தியிருமூன்றெழுத்து *

* இருமூன்றெழுத்தீ - தராகபஞ்சாக்காரம்.

நேச முற்றா, னெஞ்சலிலா வருந்தவர்க ளப்பொழுதுன் னரு
ளாலே யெண்ணோ மீசன், விஞ்சையருந் தொழவுலகம் விள
ங்கவுறை கின்றபதி விதங்க ளெல்லாம். (௬)

அருணகிரி வரமினியா மறிதற்கா தரவுடையோ மநக
வென்னக், கருணையனைப் பதுகயனைக் கழல்பணிந்து சனக
முனி கரிசு தீர்ந்து, பரமசிவன் பதமடைதற் கெளியநெறி
சிற்றுவிர்க்குப் பகரா யென்ன, வருணகிரி நினைவார்க்கா மப்
பலமென் றயனறைத லறைவா மென்றான். (௭)

வேறு.

செனகனே யண்ட மெல்லாந் தேசனே தேசி னாலே
யனகனே யறங்க ளாதி யறிவனே யயனே யன்பர்
நினை புமாத் திரத்திற் பாவ நீக்கிமே லாக்கி யீசன்
வனசத்தா ணீழல் வைத்தற் கேதுவாந் தலஞ்சொன் மன்னோ.

என்றசத் தியலோ கத்தி னிறைஞ்சியே சனகன் கேட்ப
நன்றென நயந்து வேதா நவின்றிடு வாங்கே னானு
மன்றியே யரியு மோகித் தகம்பர மெனலுந் தீயாய்
நின்றவ னருண வெற்பை நினைந்தவர் முத்த ராவார். (௯)

என்றியம் புதலு நீர்தா மிகலிய வாறு தானென்
னன்றா னழலா யோங்கி நுஞ்செருக் கரிந்த வாறென்
னின்றவை தனைவி ளங்க வெனக்கருள் செய்யென் றேத்தப்
பொன்றிக முருவி னானும் பரிந்துகேள் புகல்வா மென்றான்.

மண்ணுறு மனித ராண்டு மதித்தநா னூற்றின் மேலே
யெண்ணிய முப்பத் தீரா யிரங்கலி யுகத்துக் கேயு
மண்ணிய துவாப ரைக்கா மவுற்றிரு குணித முன்னாத்
திண்ணிய திரேதத் தந்தத் தீரு குணிதந் தேரில். (௧௧)

இனையநா லுகமீ ரைஞ்ஞா நெமக்கொரு பகலா யெண்ணு
மீனையநா லுகமீ ரைஞ்ஞா நெல்லியா யெல்லி தன்னிற்

றனியுறத் துயின்றேம் யாமே சத்திய லோகந் தன்னிற்
பனியுறச் சவர்க்க மந்தம் பத்துல கிணைநீர் கொள்ள. (௧௨)

அப்பொழு தரிதா னோக்கி யறவினா முலகந் தன்னை
யிப்பொழு திதனைக் காப்பா மென்றெனினி யிரக்கத் தாலே
மைப்பெரு வரையே யென்ன வல்லுரு வராக மாகி
யொப்பருந் கோட்டின் மீதே நிறுவின னுலக மெல்லாம். (1)

எண்ணிய வுகங்க ளாண்டா யிரஞ்செல வெல்லி மாண்டே
நண்ணலும் பகலப் பேரது நானெழுந் துலகா சாரத்
தெண்ணிமுன் னவனை விண்ணே யுலகுட வியற்றி னேனுட்
கண்ணினாற் சங்கந் பத்தாற் கடனுறுங் காலத் தாலே. (௧௪)

பண்ணிய வுலகந் தன்னைப் பார்த்திடு வாமென் றெண்ணி
விண்ணொடு மண்ணு மற்றைப் பாதல விதமு நோக்கி
மண்ணிடைக் கடல்க டன்னை நோக்கியே வரலு மங்கே
கண்ணனைக் கமழுந் திம்பாற் கடலிடைத் துயிலக் கண்டேன்.

ஒழிகதுஞ் சலினைக் கண்ண வென்னயான் றுயங்கித் தானும்.
விழிமலர்ந் தென்னை நோக்கி யாவனீ விளம்பா யென்ன
வழிதரு முலக மெல்லா மாக்கிய வயனா னென்றேன் [ண்.
கொழுவிய கோட்டாற் றாங்கிக் குவலயங் காத்தேன் யான்கா

ஆதலி னாலே யானே யதிபதி யுலகுக் கெல்லா, நாதனும்
பிதாவு மாவே னினக்குநா னெனலு மிப்போ, தோதிய
வுரைமெய் யாமென் னொடுபொரு தெனைநீ வெல்லின், மாதவ
வென்றேன் றானும் வருகவென் னொடுபோர்க் கென்றான். (1)

கடலிடைக் கணக்கோ போர்வா காசினிதனிலென்றேயான்
படர்தலுந் தொடர்ந்து வந்து பரதகண் டத்திற் கூடி
விடமன சரத்தை யென்மெல் விடுத்தன னவனப் போதே
பொடிசெய்தே னதனை யானுங் குசையெனும் புல்லைவிட்டே.

எறிந்தனன் முசலம் பின்னை யான்விடுஞ் சூலத் தாலே
முறிந்தது முசலந் தானு முறிதரத் திகிரி தன்னை
யெறிந்தனன் பிரம மென்னு மத்திரத் தினையா னேவி
மறிந்தொடிந் திடவே செய்தே னதனையும் கண்டம் மாயன்.

அன்றியே யெய்தாண் பாசு பதமெனு மம்பு தன்னைக்
கன்றியே மகேச மென்னுங் கணையினை விடுத்தேன் யாந்நுங்
சூன்றிட வுலக மெல்லாம் பொருதன விரண்டுங் கூடிச்
சென்றிடத் தேவ ராண்டு துவிதலத் தேவர் நொந்தார். (20)

ஊடியே யாஞ்செய் பூச லாலுல கொடுங்கல் கண்டே
வாடியே வாறோர் கோனும் வளரொளிக் கயிலை புக்குப்
பாடியே வேத மீசன் பதம்பணிந் தயன்மா றம்மி
லாடியே பொருகின்றூர்க ளுலகம்வெந் தொடுங்கு தென்றான்.

கடுத்தெழு விடத்தை யுண்டெந் தலையினைக் காத்தாய்
வானத், தடர்த்தெழும் புரங்கண் மூன்று மரித்தெமக் கருள்
செய் தாண்டாய், தடுத்தவர் பூச லிந்தச் சகத்தினைத் தாங்கா
யென்ன, நடத்தொழி னம்பன் றானு நகைத்திது நன்றே
யென்றே. (22)

ஊடலை யொழிப்போ மென்றே யுரைத்தவர்க் கெங்கண் முன்
நீடின னளக்க லாகா நெருப்புரு வாகி யப்போ [னே
சூடியே பொருத வெம்போ ரிரண்மமவ் வொளியிற் புக்குக்
கூடின வதனைக் கண்டற் புதமிது வென்கொ லென்றே. (1)

எண்ணினோ மந்தப் போதி லீசனின் ன்ருளி னாலே
விண்ணிடை வாணி தோன்றி விமலனுஞ் செருக்கை வீட்டக்
கண்ணிவெங் கனலாய் நின்றுந் கண்டவ ரிதனந் நாதி
புண்ணியர் சிறப்பை யுள்ள ரென்றவப் பொழுதில் யாங்கள்.

ஊடலை யொழிந்தோ மிந்த வொன்னெரி யாதி தன்னைத்
தேடியான் காண்பே னென்று திருமகள் கொழுகன் செப்பி

யீனெ வராக மாகி யேழுல கிணையுங் கீண்டு
கோடிக ளிரண்டினாலும் வருடமோர் கோடி சென்றும்.(௨௫)

கண்டில னெசுர்துள் ளத்திற் செருக்கினைக் களைந்து மண்
னோர்க், கண்டர்க டமக்கும் யாமே யதிபதி யெம்மை யாள்
வா, னெண்டனி மூல மான பசுபதி யென்று ளோர்ந்தான்,
மண்டினைக் கீண்ட கொம்பால் வடிவமு மனமு மெய்த்தான்.

மூலத்துக் குண்டோ மூல மோகத்தி னாலே யாமுங்
காலத்தைக் கடந்த வீசன் கழலடி காண்பா மென்றே
சீலத்தை யநேகந் தன்னைக் கழித்தனம் வீணே யென்னுஞ்
சீலத்தை யுடைய னாகி மீண்டுமீன் னெல்லை சேர்ந்தான். ()

அன்னமா யானு மப்போ தடைந்துவா னளவில் கால
மின்னலை யுற்றுங் காணே னெரிமயத் துச்சி தன்னை
யென்னையவ் வானிற் கண்டா ரிருடிகள் சிலசித் தேசர்
நன்னிலை கினைதென் றங்கே நகைத்தவர் நவில லுற்றார்.(௨௮)

ஆதிநன் ளந்த மில்லா வரும்பெருஞ் சோதி யான
நாதனன் முடியைக் காண நாடினை மோகத் தானீ
பூமிநின் னுடனே பாத மோடியே காண்பே னென்று
தேடிய மாலுங் காணான் செருக்கொழிந் தாங்குச் சேர்ந்தான்.

என்றவ ரருளிச் செய்யக் கேட்டெமக் கிறைவன் நன்னை
யின்றனார்த் தினரே யென்றவ் விருடிக டமையு மேத்தி
யொன்றியுள்ளிரண்டற்றோங்குமொருவனைச் சிவனையுன்னிப்
பொன்றிடச் செருக்குள் ளத்தின் மூன்னைய வெல்லை புக்கே.

கண்டரி தனையு மங்கே கண்டிவன் கனலி னந்த
மெண்டனை யிறந்த கோடி வருடமுந் தேடி யானு
மெண்டனை யுடைய சித்த ரிருடிக னென்னைக் கண்டே
யொண்டனி முதலுக் கொப்பீர ரிலிதனக் குச்சி யுண்டோ.() 0

ஆகிறன் ளந்த மில்லா வரும்பெருஞ் சோதிக் கந்தம்
பாதமு முண்டென் நெண்ணிப் பார்த்திடத் துணிந்தா யீதுன்
மாதா^௧ னி மயங்கி மாலும் வராகமாய் மண்ணைக் கீண்டெய்த்
தாதியைக் காணான் மீண்டே யடைந்தன னந்த வேலை. (௩௨)

ஏணிலா வெண்ண டில்லாய் நீயுமீ ளென்றார் நொந்தே
நாணிநான் மீண்டே னென்று நவின்றிட மாயன் கேட்டுத்
தாணுவைச் சிவனை யானென் றருக்கிலார்க் கருளு வாளை
நாணகு மலரி னாலு மருச்சினை நயந்து செய்தே. (௩௩)

நீற்றனே போற்றி நீண்ட நெருப்பனே போற்றி கங்கை
யாற்றனே போற்றி யைவா யுரவனே போற்றி வெள்ளை
யேற்றனே போற்றி யெல்லா வுயிரையு மீன்றாய் போற்றி
கூற்றினைக்குமைத்துப்பாலன்றனக்குயிர்கொடுத்தாய்போற்றி.

ஒருவனே போற்றி போற்றி யொப்பிலாய் போற்றி யெங்கள்
குரவனேபோற்றிபோற்றி கோணல்வெண்பிறையாய்போற்றி
யருவனே போற்றி போற்றி யருவுந வாணாய் போற்றி
சரவண பவினப் பெற்ற சங்கரா போற்றி போற்றி. (௩௪)

ஐவகை மெய்ய வத்தை யறிந்தவர்க் கருள்வாய் போற்றி
யைவகை யவத்தை தன்னி னடங்கிடா தமர்வாய் போற்றி
யைவித மான பூத வாகத்து மமர்வாய் போற்றி
யைவகை வேள்வி யாளர்க் கருள்புரி யமல போற்றி. (௩௫)

பெண்ணலா யானு மல்லாய் பேடியு மல்லாய் போற்றி
மண்ணலாய் வன்னி நீர்கால் வானமு மல்லாய் போற்றி
கண்ணலாய் கருத்து மல்லாய் கலைமுத லல்லாய் போற்றி
யெண்ணலாயெழுத்துமல்லவூயிவற்றின்வே நல்லாய் போற்றி.

மனத்தினுக் கரியாய் போற்றி வாக்கினுக்கெட்டாய் போற்றி
யனைத்தயி ரினுக்குந் தோன்ற வுருந்தனை யானாய் போற்றி

சினத்தினைச் செற்றா ருள்ளத் திரண்டறத் திகழ்வாய் போற்றி
யெனக்கினி யானேபோற்றி யெனத்துதி யிசைத்துநின்றான்.

அவனிவ னென்றே யார்க்கு மறிவரு மமலன் றன்னை
யுவமனு மில்லா தானே யுரையினுக் கெட்டா தானைப்
பவனெனு நாமத் தானைப் பசுபதி தன்னை யானும்
புவனியிற் போதி னாலும் பூசனை புரிந்து நின்றே. (ஙக)

வரையினை வில்ல தாக்கி வல்லர ணழித்தாய் போற்றி
யருமறை விரித்து நால்வர்க் கறமுத லளித்தாய் போற்றி
சீரையிலாக் கடலி னஞ்சை யுண்டிருள் கண்ட போற்றி
செருவினைச்செய்த வெங்கள்செருக்கினைத் தீர்த்தாய்போற்றி.

ஆக்கையை யின்றி யாக்கை யாக்கிடு வானே போற்றி
நோக்கினை யின்றி யெல்லா நோக்கிடு வானே போற்றி
நாக்கினை யின்றி வேத மாதிரா னவின்றாய் போற்றி
பூக்கமர ருள்ள மின்றி யனைத்தையு முணர்ந்தாய் போற்றி. (ங)

ஆட்டுவா யெம்மை யாக்கி யடிக்குவாய் போற்றி போற்றி
யோட்டுவா யுனந் தன்னைப் பக்குவ முறினன் பர்க்குப்
பாட்டுவாய் போற்றி போற்றி யவர்தமைப் பரிந்துண் மேனி
காட்டியா ளெமையு மென்னக் கடவுளுந் கருணை கூர்ந்தே.

வேறு.

அருக்கரொரு கோடிதிரண் டனையதிரு வருவொளிர வலை
யார் கண்கை, யெருக்கிதழி யிளம்பிறையு முதிர்ச்சடையி லிலங்
கியிட வெழின்மா லாகங், கருக்கியவக் கமிமிடற்றிற் கலந்தி
லங்க மழுமானுங் கையில் வைக, வரத்தையருள் கரம்பய
காநிலவ வாமத்துங் வலத்தின் றாலும். (சங)

விசையிலலா வெண்ணீறு விளங்கியிட றுதலின்கண் மெய்
யின் கண்ணுந், தொலையில்லரீ மூரனகை யொடுதோன்ற முக

மலருங் காதிற் றோடு, நிலையில்லா வலைநீரி னிகழ்சங்கக் குழையுமுற நேரின் மார்பிற், கொலையில்லா வாய்த்ததலை யென்பேனக் கொம்பாமை துதைந்து தோன்ற. (௪௪)

புலியுரியுந் திருவரையிற் பொருந்தவொலி கழலடியிற் பொலிய வெம்மை, நலியுமழற் றூண்மயத்தி னடுகம்ப னிலங்கியிட நயந்து நாங்கண், மலரடியின் மலர்தூவி வணங்கியெமை யாண்டருள வந்தாய் போற்றி, தொலைவிலியே சய போற்றி போற்றிசய தோன்றாத துணைவா போற்றி. (௪௫)

எருக்கிதழி யணிசடையா யிரவாடி சயபோற்றி யெங்குள்ளச், செருக்கரிந்த செந்தழலே சயபோற்றி போற்றிசய சிவனே போற்றி, யிரக்கழுடன் பொறுத்தெங்கள் பிழையெமக்கின் னருள்புரியு மிறைவ போற்றி, கருக்குழியி லழுந்தாமே யன்பரவர் தமையாண்டு காப்பாய் போற்றி. (௪௬)

என்றுததி யியம்பியபின் பணிந்தெழுந்தே யெதிரெங்கள் கைகள் கூப்பி, நின்றனமப் போதுகந்து நின்மலனு நேயத்தா லெம்மை நோக்கி, யொன்றியதும் பத்தியினு லுமையுகந்தோ முமக்குறுதி வரத்தை நீர்தா, மின்றிசைமின் றருவமென வின் னருளா லியம்புதலும் பணிந்தே யாங்கள். (௪௭)

வேறு.

அந்தரத்துள் ளாரவணி பாதாளத் தமர்வாரு
மிந்தவழண் மயத்தால்வெந் திடருறுகின் றாரிதனைச்
சந்திரசே கரவருண சயிலமெனச் சமையெனலு
மந்தவழ லிணையருண கிரிமயமாக் கினனமலன். (௪௮)

மரியாத மருந்தினையு மனிதர்முந் தாமருந்து
மொருவாதிவ் வரைதன்னி னுறவருள்செய் யுலகனைத்துந்
தருவானே யெனயாங்க ளந்தவரங் கனைத்தந்து
பரமேச னுலகமுடியும் வழியெமக்குப் பகர்ந்திடுவான். (௪௯)

விளங்குமழன் மயமாகிக் கிருதத்தின் வெற்பிதுதான்
வளங்கிளரு மாணிக்க மலையாகுந் திரேதத்துத்
துளங்குமொளிக்கனகவரையெனத்தோன்றுந் துவாபனாயிற்
களங்கமுறுந் கலியுகத்திற் சிலையமாக் காண்பார்க்கே. (௬௦)

எண்டிசையு முக்கோண முசமாகி யிதுநிலவு
மெண்டிசையி னுள்ளாருங் கண்டுநினைந் துயவெளிதி
னெண்டிசைப்பா லருமிதனை யெதிர்கின்று தொழுதேத்தி
யெண்டிகழுந் தம்மிதய மலர்த்தவிசி விருத்துவரே. (௬௧)

வேறு.

அண்டத்திற் பார்ப்பினுறுப் பெனமுகமைந் தையிருகை
யடியொன் றொன்று, கொண்டெட்டுத் திசைமுகத்துங் குளி
ர்வோமிக் குன்றத்து ளிர்தக் கோலங், கண்டிட்ட முறவுளத்
தாற் கைதொழுது பணிந்துகருத் திருத்து வார்கள், பின்டத்
திற் பிறப்பாரோ பிரிந்துமண்ணிங் குறைந்தெமைச்சேர்ந் திரு
ப்பர் பேரார். (௬௨)

தெரிசித்தா ரிக்கிரியை முன்புரிந்த தீவினைக ளினைத்துந்தீர்
வர், பரிசுத்தராய்நினைந்தார் பாங்குறவே பூசையினைப் பண்ணி
ஓருங், கரிசற்று நம்புரியைக் கலந்திருப்ப ரண்டமெலாங்
கழியு நாளி, விருளற்றெம் மடியடைவ ரென்றெமக்கின் னரு
ளபுரிந்தவ் வரையு ளேய்ந்தான். (௬௩)

வேறு.

நீருமல னிசைத்த வாற்றி னுகந்தொறு நிலவி யோங்கு
மிருநிலத் தினுக்கு மேனை யுலகனைத் தினுக்கு மேது
வாகிரி யிதுதான் மண்ணை வாரிகொண் டிடினும் வைகுங்
கருவுறு முலகுக் கெல்லா மிதுதனி நிசிகா லத்தின். (௬௪)

இலங்குமிக் கிரியி லென்று மிருக்கெழு வாய வேதங்
கவந்திகழ் நாலேழ் மூவா நெனைநவி னூல்க னெல்லாம்

புலன்களை வென்றோர் வந்திப் பொருப்படி புடையிற் றங்கி
மலங்களைத் திணையுந் தீர்வர் மனத்தினிவ் வரையை வைத்தே.

என்மீசைப் பாலர்பூசித் திலங்கிடுஞ் சிவலிங் கந்தா
னென்மீசை யினுந்தா^௧நீடு மிவ்வரைக் கேளை யோரு
மன்மீய வாஞ்சை யாலே மகிழ்வுறப் பூசை செய்த
திண்டிகு ஸ்ரீலிங்கந் தீர்த்த விதங்களுந் திகழு மிங்கே. (௫௬)

கன்மயங் காட்சிக் கிந்தக் கிரிகலி யுகத்தி லேனும்
பொன்மலை மணிமா ணிக்கப் பொருப்பழற் பொருப்பு மென்று
ளுன்னுக வொருப்பட் டிந்த விதத்தினென் றுன்னி னூர்களை
முன்னுள பாவந் தீர்வர் முனைப்பிலர் முத்த ராவர். (௫௭)

வேறு.

இதயத்து எரிரணியவெற் பெனவெனாக விக் கிரியை
மதிநெற்றி தனிலொளிரு மாணிக்க மலையெனவே
யுதயத்தா யிரமிரவி யொளியெனவுச் சியிலுனாக
பதமுத்தி பெற்றிருந்து பரமசிவன் பதமடைவார். (௫௮)

முத்திவித நான்கவற்றுண் மூன்றபரம் பூரமொன்றே
கித்தியசுத் தானந்த சத்தியசிற் கன[†] னிமல
சித்தசலன் சிவனவன்னுள் சேர்ந்திருக்கை பரமுத்தி
யத்தனுல கடைதலவ னருகவனெப் பிவையபரம். (௫௯)

வேறு.

என்றறிந் திந்தத் தூல விலிங்கமெண் ணிகெ வென்றுஞ்
சென்றிமம் போதும் போகந் தினைத்திமம் போதும் பாய
லொன்றிமம் போது நோயுந் துளைந்திமம் போது முன்மெய்
பொன்றிமம் போது மேலைப் புரிபுகுந் திருக்கும் போதும். (௬௦)

† கனம்^௧ உருவம்.

வேறு.

இந்த வருண கிரிதன்னைக் கண்டே யில்ங்கு மிணைவிழியாற்
சந்தி தோறும் பரிசுத்த ராகி நினைபுந் தருதியருஞ்
சுந்தித் தீய வினையினைத்துஞ் சிவலோ தத்தைச் சேர்ந்திருந்தே
யந்தப் புரியுட் போகவித மனைத்து மமல னருளாலே. (௬௧)

கழிய வனந்தங் கற்பங்கள் கைப்பா ரந்தப் போகத்தை
யொழித லின்றி யப்பரியு ஞறையு மமல னுண்ணோக்கா
லழிய வகனோ யிரண்டற்ற வமலங் காண்பார் தம்முள்ளே
மொழியும்பொருளுட் மடங்கிநொண்முத்தராவர் பின்முனையார்.

சந்தி தோறு மருணகிரி தன்னை யுன்னுந் தபோதனரைப்
பந்த மறுக்கும் பரமசிவ னிவரென் றெனுவார் பணிவாருங்
கந்த மலரா வருச்சித்தே யன்ன மருத்துவ கருணையரு
மத்தத் தமல னடியடைவர் சிவலோ கத்தி னனுபவித்தே. ()

வேறு.

அறுசுவையோ டிட்டான மருந்தியிருப் பாரருண கிரியி
னெலலை, பொறிகளொடு மனமடக்கிப் பூசித்த மலனைமற்றைப்
புலித தானத், துறையுமருந் தவர்க்கொப்பா ரோதனமூட்
டிடினிவருக் குயர்வொப் பில்லா, விறைவனினை யடியுணர்ந்
தார்க் கிட்டான மருததினருக் கிணையா வாரே. (௬௨)

பன்னுமொழி மந்திரமாம் பசுபதியர்ச் சனையாகும் பாக்
காஞ் செய்கை, யுன்னுதலொப் பரியசிவ னுருநினைவா ருந்து
யிலு மொடுக்கி யைந்து, மன்னியனல் லாவமல னடிக்கண்டிள்
ளசைவற்ற சமர்தி யாரு மன்னுபுக முருணகிரி வட்டத்தின்
மைந்தர்க்வின் மாதர் தாமும். (௬௩)

† மொழியும் பொருளுமென்றது - நால்வகை வாக்கின் பரு
தியவாகிய வேத முத்திய சொற் பிரபஞ்சத்தையும், நிலமுத
னாத மீருகிய பொருட் பிரபஞ்சத்தையும்.

வேறு.

கண்டே தூரத் தவ்வரையைக் காலை தன்னிற் புனன்மூழ்கிக், கொண்டே கரத்தி னலர்நினமூந் தூவிப் பணிவார் கொடுவினைகள், விண்டே யொழியத் தரையோரும் விமலன் புரத்தில் வீற்றிருப்பா, ரண்ட மெல்லா மடங்கிடுநா ளாசற் றமல னடியினைவார். (௬௬)

பிறந்தா ரிந்த வரைநிலவுந் தலத்தி லொருநாட் பிரியாதே, யுறைந்தார் தாமு மொடுக்கினரு மொருவித் திவியுஞ் சிவபுரத்திற், சிறந்தே யிருப்பர் சிலகற்பஞ் செல்லப் பிரிந்தே சிவபுரத்தைப், பிறந்தே தரையிற் பிறவாத நெறிபெற் றமலன் பதம்பெறுவார். (௬௭)

விருப்பா லருண கிரிதொழுவே வருவார் வழியின் வியந்தி டினே, யிரித்தே யவல வினையினைத்து மமலன் புரத்தின் புடனமர்வர், பிரித்தே யதனிற் பிறந்துமணிற் பெருமா னருண கிரிதெரிசித், திருப்பூர்புகுந்தே சிவபுரத்திற் சிவன் று ளடைவ ரிலயத்தின். (௬௮)

வரமா ரருண கிரிதொழுவா மென்றே வருவார்க கிடைவழியிற், பரிவா லன்ன பானாதி யுதவி னோர்கள் படியொருவி, யானாள் புரிவாழ் வனுபவிப்ப ரவிழொன் றினுக்கா யிரககற் பம், விரவா நிற்க விரைமலர்த்தா டன்னி லிருந்து விருப்பு டனே. (௬௯)

தோன்றிப் போகக் தொலைதலுமே தரையிற் றோன்றாத் துணைசிவனென், றின்ற தாய்தந் தையகீத்தே யிணையி லருண கிரியடைந்தே, மூன்று போதும் புனன்மூழ்கி முளரி யாகி மலர்கொய்தே, யான்ற விதியர்க் கியங்கொடுத்தே யருச்சித் தருண கிரியன்பால். (௭௦)

பெற்றே யீந்தத் தலமருணப் பிறங்க வினைக்கண் டருச்சிக்
கப், பெற்றான் மற்றென் பேறென்றே கருத்திற் பிறழா நிலை
நின்றே, கற்றா வினைப்போற் சிவனடியிற் கசிவா ரவர்தங்
கருத்துகந்தே, பற்றா மவ்ரமெய்ப் பஞ்சவிதம் பஞ்சபூதந்
தனிற் பகிந்தே. (௭௧)

ஆக்கிப் புனித வுடலமல னவர்தம் புரியுட் டகத்தவல
நீக்கிச் செலுத்திச் சிவபுரத்தி னிருத்தி நிகரிஸ் போகவிதந்
தேக்கிச் செகத்தைச் சிதைத்திநரா ளவர்தஞ்சிற்சத்தியிலின்ப
மாக்கித் தினைப்பித்திவினவர்க்கவரைவைத்தேதனதடிக்கீழ்

அருண கிரியென் பவரொருகா லற்றை யவல வினையற்று
ரருண கிரியென் பவர்பலகர லாண்டொன் றுளதி வினையற்று
ரருண கிரியை யகத்திருத்தி யருண கிரியென் பவர்தினமு
மருண கிரிநா யகனருளான் மேலுற் றமல னடியடைவார். ()

வேறு.

கண்டறி யார்க ளிந்த வரையினைக் கண்டார் சொல்லக்
கொண்டுளந் தன்னிற் சந்தி தொறுங்குறித் திடினமுற் பாவம்
விண்டிடச் சிவலோ கத்தின் வீற்றிருந் தமல னோக்கால்
விண்டிரு ளந்தந் தன்னின் முத்தரா குவார்பின் மீளார். (௭௨)

கண்டிடக் கருதி னூரிக் கிரியினைக் காணு முன்னே
விண்டன ரோலா கத்தை விமலநின் னருளி னாலே
மண்டனிற் பிறந்து வந்திவ் வரகிரி வட்டந் தன்னிற்
றிண்டிகழ் விதியாற் பூசை சிவமயச் சிவம்பிற் செய்தே. (௭௩)

நீக்கிமுற் கரிசு தன்னை நிருமலன் புரிசேர்ந் தங்கே
யாக்கிய போக பேத மனுபவிதீ துமலா னந்த
நோக்கினு னீங்கி மூல நோயுல கொடுங்கு நாளில்
வாக்கினுக் கரிய முத்தன் மலாடி நிழலின் வாழ்வார். (௭௪)

வேறு.

பெற்றே யருண கிரித்தலத்தைப் பெருமா னருண கிரிவரதூல்
கற்றே யுரைத்து மருணகிரி தன்னைக் கருத்தி விருத்தாதார்
வற்றா நதியின் கரையிருந்து மதனீர் மூழ்கன் காந்துதலு
மற்றா மனையாவார்நரரோ வவல விலங்கா ரணியத்தின். (எஎ)

தூல மான சிவலிங்க மிந்தத் துங்க வரையென்றே
சீல ரறிந்தே விதிவழியாற் செய்வர் பூசை தெருளாத
மாலர் தரையின் மலையென்றே மனத்திற் கருதி மதியார்தங்
காலின் மிதித்தே யேறுவருந் தமக்காந் துயரங் கருதாதே. (ஈ)

மதியா திந்த வரகிரியை மிதிப்பார் வீழ்வர் வன்னிதனின்
விதிநூ லுணர்ந்தார் மிதியார்கண் பிதிக்கி லவரும் வீழ்ந்தழிவ
ரதிபா தகரா மழற்குழியி னென்றே யறிந்திவ் வருவரையை
மிதியேவென்று தடுத்திடுகவொறுக்கமிதித்தார்தமைவேந்தன்.

சித்தர் முனிவர் தேவர்களுந் திகழுங் கயிலை மலேநீங்கிப்
பத்தி யுடனே வந்திந்தப் பரம னருண கிரியடைந்து
சித்த மொருங்கிச் சிவனடியைத் தெரிசித் துள்ளு மவனருளாந்
றத்த மிட்ட பலம்பெறுவ ரிம்மை தனிஊந் தவறறவே. (அ௦)

வேறு.

வந்தமார் மற்றையரும் வடகயிலை மலேநீங்கி
யிந்தவரைத் தாழ்வினிருந் திட்டவர மெய்துவரேற்
சந்திரசே கரனங்குத் தனித்துறைவ னோவென்றே
யந்தமுனி வினவவயன் விளங்கவிடை யருள்புரிவான். (அ௧)

பெற்றமார் சித்தியினுட் பிராகாமி யந்தனையு
மற்றையரு மங்குமுள ரிங்குமுளர் மலவயிரி
பற்றறுக்க வுயிர்க்கிரங்கி யிலங்கியிடம் பதிவிதத்து
முற்றுறைந் புனிவார்க ளொருபொழுது மொருவாதே. (அ)

வேறு.

ஆதலான் முனிவ நீயு மாதர வுடனே சென்று
பூதலந் தன்னிற் புக்குப் புகழ்பெறு மருண் டிவற்பைக்
காதலாற் கண்டு கண்ணாற் கருத்தினு னிருத்தி யங்கே
மாதவம் புரிக புத்தி முத்தியு நினக்கும் வாய்க்கும். (அ௩)

நறைமலர்க் குழலி நாவார் புகழுமை நங்கை தானுங்
கறைகெழு கண்டனீ வைகுங் கயிலையி னீங்கிப் போந்தே
மறைமுறை விதியா லிந்த வரையினு மருச்சித் தன்பாற்
பிற்றையணி சடையான் தன்னைப் பிரிவிலா வரமும் பெற்றாள்.

வேறு.

என்றிசைத்தா னெழிற்கமலத் தவிசினிலங் கயன்சனக
முனிக்கின் பெய்த
வென்றருளாற் சூதமுனி யிருக்குமறை முனிவருளத்
தெண்ண மொன்ற
வன்றருளிச் செய்தவழி யாராய்ந்திம் மண்டலத்துள்
ளாரு மெண்ண
விசைத்தேன் ரொகுத்திலங்கு மருணகிரி தன்னைபென
தெனத்துள் வைத்தே. (அ௪)

வேறு.

துங்க மான கயிலை மலையனே
துலங்கு செஞ்சடைச் சூடு மலையனே
மங்கை யாளுமை யாண்மண் வாள்ளே
மால யன்சிரங் கொய்யந்த வாள்ளே
வெங்கை யானை யுரித்த ஷிடலையே
விரும்பி னூர்தனை யாண்டு ஷிடலையே
யெங்கள் பாச மறக்கர மாவையே
யீட ழித்துரித் தாய்கர மாவையே. (அ௫)

மெய்யில் வெண்பொடி பூசும் விரதனே
 விண்ணு ளார்மயத் தான விரதனே
 கையி லம்பென வாய்த்தவன் கண்ணனே
 கீசியு மன்புரகமலர்க் கண்ணனே
 பைதல் வெண்பிறை பாம்பணி வேணியே
 பத்தர் மேற்படர் தற்குள வேணியே
 மைய லென்றனை மாற்றிய வாக்கியே
 மலின மண்ணின ரேத்துற வாக்கியே. (அ௭)

வேறு.

படியிற் றிவியிற் பயிலேனே பரமற் றவரைப் பரவேனே
 நடலைக் கடலிற் படியேனே நமனைக் குறுகித் துடியேனே
 யுடலைச் சிறையிற் புரியாதா ருணர்விற்புரிவுற் றொளிர்வோனே
 யடிவைத் தெனதுச் சியினுளா யருணச் சயிலத் தமர்வானே.

இயுலிற் பொருளொத் தீயிர்வாழ்வா யெணமற் றிருளிற்
 றாயில்வேனா, னயர்வற் றறிவுற் றிடவேயுன் னடிவைத் தெ
 னதுச் சியினுளாய், கயிலைச் சயிலத் தமர்வானே கனகக் கிரி
 யிற் பயில்வானே, யயனச் சுதனுக் கருள்வானே யருணச்
 சயிலத் தமர்வானே. (அ௮)

அருணாசலோதயச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௦௬.

அருந்தவச்சருக்கம்.

உடலுறு முயிரொத் துயிர் தொறு நிறைவுற்றுறைசிவ னரு
ன்பெற் றொளர்வோனைத், திடமுடையடியர்க் கிடர்க்கெட
வுதயத் தினகர னெனமுற் றிகழ்வோனைத், தடவரை தணி
லற் புதமுனி மெர்ழியைச் சமதியி லெழுதித் தருவோனைக்,
கடகரி முகனைப் பணிருவ மவலக் கடலற வமலக் கரை
சேர்வான். (க)

வேறு.

ஒருவனிரு வருமிகல நடுவே யுணர்வரிய வனலுருவி னொ
ளர்வோன், வெருவியவர் தொழலுமருள் புரிவோன் மிடலு
டைய விகலவரை விடவே, தீருணமதி சடைமுடியி னணி
வோன் சகலரையு மகலரையு மதலா, னருணகிரி யமலனவ
னடியா மறிவினுற நினைவமிரு ளறவே. (உ)

தினகரனு மதிதவள மதியுந் திருநயன மெனவனலு முடை
யோன், கனகமன சடைமுடியி லணிவோன் கமழிதழி மூதி
யினொடு நதிகீர், மனகிணைய நிலவருண மலையான் மலவயிரி
தனதடியை மறவா, ரனகனிரு மலனவனொட்கலா தமருமு
கையடிமுடியி னணிவாம். (ஈ)

வேறு.

தேர்த்துரைத்தாந் திகழருண கிரியுதய மினியாந்

திசைசமுகனைப் பதம்பணிந்து சனகமுனி செனக
சார்ந்தருண கிரித்தலத்தைத் தவம்புரிந்தே யுமையாள்
சங்கரனைத் தணவாத வரம்பெற்றா ளென்றா
யார்ந்தமல னமர்கின்ற கயிலைமலை யொருவி

யருணகிரி யடைதற்கென் னேதுவரு ளெனலுங்
கூர்ந்தவரு ளயனவனுக் குரைத்தமுறை சூதன்

குறித்துமுனி வருக்குணர்த்துந் திறத்தையுங்கூ றுவமே.

வேறு.

மண்டலத்தி னடுநிலவு மாமேரு வதன்வடபாற்
நிண்டிகழந் கிரிமூன்று திகழந்தென் றிசையினுமூன்
றுண்டிகுட திசைதனிலொன் றுளதுருண திசையினுமொன்
றெண்டிகழிவ் வெட்டினுட்டெந் கிறுதிவரை யிமகிரியே.()

இந்தவிம கிரிக்குணபா கத்தின்வடக் கெழிற்கயிலை
யந்தவரை வெள்ளிமய மதன்வளமார் சொல்லவல்லார்
முந்தியநல் வீனையாலே முதல்வணருள் பெற்றடைந்தே
சிந்தைதிகழ் வறக்கண்ணாற் றெரிசித்துத் திளைப்பதலால். (சு)

ஐந்துருவு மதனினுள் வாறுப்ரு வத்தலருஞ்
சந்ததமு முளவந்தச் சயிலத்திற் றபோதனரு
மந்தரத்தி லியங்கியிடுஞ் சித்தருமா தாவுறவுட்
சிந்தனைசெய் திருப்பார்கள் சிவனமலன் றிருவடியே. (எ)

பழிதியினைப் போலுமது படரொளியின் பாங்காலே
ருருமதியந் தனைமானுங் குளிர்ந்திலங்குங் கோலத்தா
லெரியினுக்கு மீணையாகு மிருண்டவினை யெரித்திடலாற்
பொருவரிய சிவனெனலாங் களங்கமிலாப் புனிதத்தால். (அ)

வேறு.

வணமார்தரு படிக்கோபல மெனவேவடி வுடையா
ரெணமார்மன முடையார்சடை யிடையேயிறை யுடையார்
திணமார்த்தை மழுவோதிரி சிகையுங்கர முடையார்
கணநாதர்கள் பிரியாவெலை கயிலாயநன் மலையே. (சு)

வரியார்புலி வயிரம்மற மருவும்முழை யுழையே
வெருவாகளை யாவம்மது நஞ்சுத்தொடு விரவு
மொருவாதுட னுறையும்பகை யறமற்றைய வுயிருங்
கரிபோயரி யருகேப்பயில் கயிலாயநன் மலையே. (சு0)

தினூரமிர் தனத்தேன்புனற் சுனையின்னலர்த் தேனை
யாளுதன பருகிக்களி யுறவேயணி பெறவே
நாளுவித விசைபாடிட நடமாடிடு மயில்கள்
காணுர்பொழி னிழலின்னெழிற் கயிலாயநன் மலையே. (கக)

வேறு.

நாளமலர் மேலயனு நாரணனு நண்ணரிய நம்பனமலன்,
வாளெயிறு திர்த்திரவி யைத்திகழெ ரிக்கொருகை மாற்றி
மகவான், றோளிணைது ணித்தறிவி நக்கனக னத்தலைது ணித்த
ருள்செய்தோன், காளவிட முண்டமணி கண்டனம் கோயில்
கயிலாய மலையே. (கஉ)

ஆரணமு மாகமு மங்கமு ரைத்தறிவு யிர்க்க ருளுவோன்
பூரணன னத்தனும் நாதியுமெ னும்பெயர்பு ரிந்த பொதுவான்
தாரணிமு னாதமுடி வாகியுறு தத்துவமு திக்க நிலவுந்
காரணனி ராமயன காரணன தெல்லையி லாய மலையே. (க)

துண்டமதி ருடிசுடு காடுநட மாடிதுணை யென்று துணிவா,
லிண்டைமலர் கொண்டுவிழி பாடுபுரி மாணியுயி ரீர்வ லென
வே, மண்டிவரு காலனுயிர் மாளவுதை செய்துமற வாத மன
மார்க்க, கண்டயனை யாண்டருளீபு ரிந்தவன தெல்லையி லாய
மலையே. (கச)

வேறு.

எண்ணரிய கொடுமுடியுண் டிதற்கிதனுச் சியின்முடியின்
வண்ணமணித் தூண்சதபத் துறுங்கனக மண்டபத்தி
ஹெண்மணிக ளொளிரரியா தனத்தின்மிசை யுலகுய்ய
வெண்மதியம் புணைசடையா னுனிமயுடனே வீற்றிருந்தான். (க)

நன்றுநரு நான்மலர்மா லைகடுங்க நாற்றிசையுந்
தென்றிசையிற் குமரிபெனுந் தேசமெலாந் தேசுறவே

பெண்ணுகழுஞ் சடைமுடியான் பூங்கமலச் சேவடியா
னென்றுமிணை யிலிபொதிய மலேநோக்கி யிருந்தனனே. (1)

கங்கையமு னையுமிரட்டக் கவரியினைப் புடைநின்றே
யங்கைசூவீத் தார்வமுற வகமகிழ வணிகளரு
மங்கையுமை தோழியர்க ளுழைநின்று வாழ்த்திசைப்பச்
செங்கமல முகமலரக் கண்களிக்கத் தெரிசித்தே. (கௌ)

மலரயன்மால் வானவர்கோன் மாதவரு மற்றையந்ரு
மலர்தூவிப் பணிந்தேத்த வருணந்தி முதற்கணமுந்
தலைசாய்த்துத் துதிசாற்றச் சாமமறையின்கீத
நலமாருந் தம்புருவு நாரதந்ரு நவின்றிடவே. (கஅ)

நடம்புரிய வரமகளிர் நானாவாத் தியமுழங்கத்
திடந்திகழுஞ் சிலகணங்கள் விகடநடஞ் செயச்சிறந்த
கடந்தமுனைக் கதைவிதமு மருள்செய்தே கருணைசன்
விடங்கனுரத் தவர்தமக்கு முறைபுறவே விடைகொடுத்தான்.

தணந்திருந்த மண்டபத்தைத் தண்மலர்ப்பூங் காவனத்தை
யணைந்தனனே யுமையுடனே யதனிடையி னலர்த்தவிசி
னெணந்தமக்கு மெணவரியா னெழுந்தருளி யிருத்தலுமே
மணங்கமழுங் குழலுமையான் மலவயிரி வயின்வந்தே. (20)

மலர்க்கரத்தால் விளையாடி மகிழ்ந்தவன்கண் புதைத்தலுமே
யலக்தூணுற வாருயிர்க ளிருண்மூடிற் றனைத்துலகு
நிலத்தவரு மருந்தவரு நீள்விசம்பிற் றேவர்களு
மிலக்கமற விருள்வினைந்த தென்னோவென் றிடருறலும். (2௧)

தேர்ந்துளத்தப் பொழுதுகிழ சித்தருமை விளையாட்டாற்
கூர்ந்தவிருண் மூடுதலாற்குறிப்பரிதாய்க் காலவித
மார்ந்தவிதி வினைவிட்டா ரனைவருமென் றறிந்திதனை
வாரந்தசடை மதிவைத்தான் மூன்னுரைப்பா மெனமதித்தே.

அடைந்தமலன் நிருமுன்னே பணிந்தெழுந்தா ருயிர்த்துணை
விடந்திகழு மிடற்றினனே சயபோற்றி வித்தகனே [யே
நடம்புரிவாய் சயபோற்றி நானாயோ கங்கனாயு
மடங்கிடச்செய் வாயாக்கி யமலசய சமுபோற்றி. (௨௩)

சத்திசிவ மெனவிரண்டு விதமான தற்பரணே
வித்தகனே நுழைதிரு வினையாட்டால் விண்ணவருங்
கொத்தயராய்க் காலங்கள் குறியாதே குழைந்துளத்தி
னித்தியநை மித்திகமும் புரிந்திலர்கா ணிருமலனே. (௨௪)

ஒருகணத்திற் பாகியுமக் கொருகோடி வருடமெமக்
கிருண்மூடி யிடுங்கால மிந்தவிரு ளினைமாற்றாய்
பொருவிலியே போதகனே யெனலுமிரந் கிப்புனித
னெரிவிழியைநெற்றிதனிற்படைத்தொடுக்கியிருளெல்லாம்.()

அம்பகத்தைப் புதைத்தகரம் விடுகவுமை யென்றருள
நம்பனினைக் கண்புதைத்த கரம்பிரித்தா னாயகிதா
னும்பருமற் றையர்தாமு முரியவினை யினையொழிந்து
வெம்பியிட வியனிநுனை வினையாடி வினைத்தனையே. (௨௬)

உலகினுக்குத் தாயாகி யிருக்குமுனக் கிதுதருமோ
வுலகனைத்து மொடுக்கிடிலோ மொடுங்கிடங்கா லந்தனிநா
முலகினுக்குந் பாதமுனா லுதித்ததுநன் றேவெனலு [தான்.
முலவுமுறை யுரைத்தருளில் வினையெனக்கென்றுரைத்துமை

அஞ்சியடி பணிந்திடலு முயிர்களை மலத்துவினை
நஞ்சழியப் பரிகார முண்டுலக நாயகியே
விஞ்சைமய நீரினக்கு வினையிலலை யாழினுந்தேள்
பஞ்சமுகத் தெமையிலின்கந் தனிவருச்சி யிப்பழிபோம்(௨௮)

என்றுதிரு வுளஞ்செய்ய வெணங்குளிர்த்தே யேந்திழையு
நன்றருளிச் செய்தவழி நறும்லரி னுல்விதியா

லுன்றணையா னருச்சிக்கு மெல்லையினை யுணர்த்தெனலு
மன்றினடம் புரிவானு மகிழ்ந்தெலையென வாமென்றான். ()

கருநெறிசேர் பரதகண்ட முரித்ததனுட் காஞ்சியெனும்
புரிசிறந்த ததுதனிற்செய் புண்ணியமொன் றாங்கோடி
யருமுனிவ ரண்டார்களுஞ் சித்தர்களு மப்புரியிற்
பரிவொடுசேர்ந் திருந்துதவம் பணிப்பெறுவ ரிட்டபலம். (௩௦)

கம்பநதி யெனவொன்றுண் டாங்கதனிற் கலந்தாடிற்
கம்பிக்குங் கரிசனைத்தும் யாவர்க்கு மாதலினுற்
கம்பநதி யெனும்பெயரை யதுதனக்குக் கட்டுரைப்ப
ரும்பருமின் புறவொருமா நிலவுமதற் குத்தரத்தின். (௩௧)

அத்தருநீ முலிப்புரியு மருச்சினையா குதியாதி
யித்தனையென் றளவிடுதற் கரியபலத் தினையியுஞ்
சித்தமகிழ் வறவங்கே சேர்ந்துசெய்தாச் சிரமத்தைப்
பத்தியினு லெமையருச்சி தவம்பணிப்பாங் கியருடனும். (௩௨)

வந்தகள மயமாகி யாமங்கே வார்குமுலாய்
நந்தமைநீ யருச்சிக்கு முறைகண்டு நயந்துனது
சிந்தைமகிழ் வறவிரும்புஞ் செயலளிப்பா மென்றிரங்கிச்
சந்திரசே கரனுமைக்குத் தண்ணளியாற் சாற்றினன்பின். ()

கணங்களெண்யோ கினியுமிடா கினியினொடு கமலையெனு
மணங்கினொடு நாமகளு மட்டவயி ரவர்குழ
வணங்கியுமை யமலனடிமனத்திருத்தி வடகயிலை
தணந்துகணத் தொடுங்காஞ்சி வளநாடு தனைச்சார்ந்தாள். ()

வேறு.

மலைமகண் மலரிடி வைக்க வாய்த்துறுந்
தலைமையை யுடையது தரும நூனெறி
நிலையினர் வளத்தொடு நிலவி வாழ்வது
தொலைதனக் கரியது தொண்டை மண்டலம். (௩௩)

விழுமிய பலத்தினை விரும்பி வேதனஞ்
செழுமலர்க் கண்ணனும் பூமி தேவியு
முழுதுணர் முனிவரு முன்னி மூத்தனைத்
தொழுதருள் பெறுபதி தொண்டை மண்டலம்.. (௩௬)

அல்லியந் தாமரைப் போதி னுவலர்
வல்லியாற் சண்பக முதல்வ னத்தினுற்
பல்லுயிர் கருமுணு பாலி நீரினான்
மல்லலை யுடையது தொண்டை மண்டலம். (௩௭)

செஷ்வினை வயலினு னீண்ட தாழையால்
வல்லியின் னடைகழு கணிகல் வாழையால்
வில்லிவில் வருக்கைதே மாவும் வீங்கலான்
மல்லலை யுடையது தொண்டை மண்டலம். (௩௮)

வேறு.

வரமுள விந்தத் தொண்டை மண்டலம் பூமி தேவி
திருநுத லிதற்கு வாய்த்த திலதமே யாகுவ் காஞ்சி
கருணையால் விரவு மிந்தக் காஞ்சிமா நகருக் கொத்த
புரமிலை புவியின் மேலைச் சிவபுர மிதினைப் போலும். (௩௯)

மண்ணுல கத்துண் மேரு மலையலை யாத வண்ணந்
திண்ணிய கமட மாகித் தாங்கிய செங்கண் மாலே
யண்ணலை யமலன் றன்னை யருச்சினை செயலு மந்தக்
கண்ணனுக் கமல னல்குங் கச்சபா லயமுங் காஞ்சி. (௪௦)

புல்லிய நெறியிற் செல்லும் புத்தரு ளொருவன் பாச
மில்லவன் சிவனென் றெண்ணி யிகழ்ந்திடா தேமுற் கோலந்
தொல்லைய சயம்பு லிங்கத் தலரெனைத் துணிந்து தானோர்
கல்லினை யெறிய நல்குங் கடவுளா லயம்வண் காஞ்சி. (௪௧)

கந்தையி னழுக்கை நீக்கிக் கடிதுதா லின்றென் றூர்தங்
கந்தையிற் கரிசு நீக்கா வணமலைப் பொழியக் கண்டே

சிந்திடச் சிவையின் மேற்றன் சிரத்தினை யறைந்தான் முன்னே
வந்துநம் முடன்வா வென்ற வாக்கிதன் புரிவண் காஞ்சி. (1)

வாய்த்தமுற் றவத்தா லிந்த மண்டலத் தன்னிற் றேன்றித்
தோய்ந்துதண் புனலி னாளுஞ் சுத்தராய்ப் பத்தி யாலே
சாந்தமு மலருந் தாங்கித் தங்கையா லோணன் றானுங்
காந்தனும் பணிய நல்குங் கடவுளா லயம்வண் காஞ்சி. (சக)

எண்ணரும் பத்த ரின்னு முளரவர் பணித்தே யேத்தத்
தண்மலர் தூவிக் கையா லொப்பருந் தலைவா வென்றே
யுண்ணெகிழ்ந் துருகக் கண்டே யுகந்தவ ருள்ளந் தன்னிற்
கண்ணிய வரங்க ணல்குங் கடவுளா லயங்கள் காஞ்சி. (சச)

எண்ணுள முனிவ ரேத்தி யிறைவவித் தலத்தெல் லோரும்
பண்ணிநிந் தரும் மொன்று கோடியாம் படிநல் கென்னப்
பண்ணிய கோடி பென்னும் பெயரினைப் பொருவி லாத
கண்ணுத லருளாற் பெற்ற கவினக ரதுவண் காஞ்சி. (சரு)

வேறு.

இனையவள முளகாஞ்சிப் புரிதன்னைச் சேர்ந்திமைய கிரி
யின் மங்கை, மனமகிழப் பாங்கியரும் புடையடைய மற்றை
யரும் வரநீர்க் கம்பை, யெனுநகியைக் கண்டிவிழி யினைரு
ளிர வுதன்வடநீ ரத்தி னேய்த்த,வனலனைய தளிர்ச்சினையோ
டணிபெறுமே காம்பரத்தையனுகிக் கண்டாள். (சசு)

தக்ககனி காயலருந் தண்டளிருஞ் சத்ததமுந் தழைத்தே
யோங்குங், கொக்கிதன்மேற் குயில்கூவுங் குழையுமன மீண்
டெமக்குக் குழகன் றன்னை, முக்கண்ணைப் பிரிதலினான் முய
ன்றிடுவார் தவமெங்ஙன் மொழியாய் நீதான், விக்கினந்தீர் வ
ழியென்றே விசையென்னுந் தோழியொடு விளம்பும் போதில்.

பொன்னனைய சடையானைப் புரவயிரி தனைநினையப் பொ
ருவில் லானைச், சின்மயனை நின்மலனைச் சிவனையுயிர்க் குயிர்

தன்னைத் தெரிசித் துள்ளு, மன்னியமற் றிடுநிட்டை புரிதலு
மே யரியதவ மெளிதின் முற்று, மென்னுமவ டன்னையுந்
தக்கணத்திற் கணங்கடனை யேவி யேதான். (௪௮)

புரிவித்தாச் சிரமத்தைக் கம்பைநதித் தென்புடையிற் றிகழ
யாரு, மிருளொத்த வளகத்தைச் சடையாக்கித் தோழியர்க
ளேவல் செய்யத், துரிசெற்றுங் கம்பைநதி தோயத்தி னுடொ
றுமுப் போதுந் தோயநது, பரிசுத்த முறநீற்றை மெய்க்கணி
ந்து கண்டுவடம் பரித்துப் பாங்கால். (௪௯)

மூற்றிமுறை யுறியிதி முருகவிழு முளரிமல ராதி கொய்
தே, சிற்றிடையார் செயவேவல் சிந்தையிறற் சிவலிங்கந்
திகழச் செய்தே, தற்பரனை நிற்குணனைச் சதாசிவனை யந்தம
யந் தன்னி லுன்னி, யர்க்கியமும் கொடுத்தலரா லருச்சித்துக்
ருறைவறவா கமவாக் காலே. (௫௦)

கண்டகளங் துணையகளன் றனையிதய கமலத்திற் காதல்
கூரத், திண்டிகழுஞ் சிலையென்னச் சித்திராநு பமுமென்ன
விருந்து சீரார், புண்டரிக வலர்முகத்திற் குவளைவிழி யாற்பூ
சை புறத்துங் கண்டே, யெண்டிகழு மெழுத்தாறு மியம்பியற
மெண்ணுன்கும் புரிவா மென்றே. (௫௧)

அருமறைக ணுன்கினையுந் தனித்தனியே பயில்விக்கு மந்த
ணுளர்க், குரிமையுறப் பயில்வார்க்கு முறையுளன பானாதி
யுதவ லொப்பில், பரமசிவ னாகமத்தைப் பயில்விக்கு மந்தண
ர்க்கும் பரிவு கூர, வரிமையுறப் பயில்வார்க்கு முறையுளன
பானமுத லுதவ லன்பால். (௫௨)

வயிரவதந் திரர்வாம தந்திரர்கா ருடர்பேய்கண் மாற்று தூ
லோர், மயிர்கடியு மாருகதர் பவுத்தரிவர்க் கன்னாதி மடமு
மீதல், செயிரரிக்கு மிருதியிதி கரிசஞ்சித் தாந்தந்தேர்ந் தராய்

வார்க்கு, முயிரினுக்குத் துணையான புராணஞ்சோ திடந்தர்
க்க மோது வார்க்கும். (௫௩)

காவியமா யுள்வேதங் காந்திருவஞ் சத்தவியல் கற்றாய் வா
ர்க்கு, மாவியினுள் ளானமல னருத்துவிப்பா னென்பார்க்கு
மன்ன மீதல், கோவினுக்குப் புற்கொடுத்த னீரளித்தன் மரு
ந்தளித்தல் கொடுநோ யாளர்க், கீவதுபா லும்மெனெயு மிள
ங்குழவிக்கெழுத்தினையார்க் கியற்று வித்தல். (௫௪)

இல்லம்விளக் கெண்ணெய்சுக்கு மீதனிறை கர்ப்பிணிக்
கான் பாலென் றேதான், சொல்லியவெண் ணுன்கறழும் புரி
வித்து நாடோறுந் துயர நீக்கிப், பல்லுயிர்க்கும் பரிந்துதனைப்
பணிவார்க்குப் பசுபாச மென்னு மூல, வல்லியினை யறமாற்றி
மறவாதே யமலனடி மனத்துள் வைத்தே. (௫௫)

வேறு.

வேனிற் காலந் தனிலைந்து வெய்ய தழலி னடுகின்று
மேனைக் காரின் மழைநின்று மிலங்கும் பனியி னீர்நின்றுங்
கானத் துறையி மருந்தவரா காயப் புரியிற் கடவுளருந் [பாம்.
தானத்துளவிஞ்சையர்காஞ்சித் தலத்தினுமைசெய்தவம்பார்ப்

என்றாக் கடைந்தா ரவர்களுட் யின்ன லுளத்தற் றிர
ங்கியிடக், குன்றி தியற்றித் தவந்தனைக் கோட்டுப் பூவுங்
கொடிப்பூவு, நின்றழ் புனலி னீவந்தலரும் பூவு நிலத்து கிக
ழ்பூவுஞ், சென்றேவனத்துங் கொய்துகொடு வந்தே தானுஞ்
சேடியரும். (௫௬)

கம்பை நதியின் மணலள்ளிக் கூப்பிக் கையால் வடக
ரையி, னம்பன் றன்னை யனைத்துயிர்க்கு நாதன் றன்னை நவி
ற்றியவத், தம்பந் தன்னிற் கண்டுவிதி தன்னு லருச்சித் திடும்
போதிந், கும்ப னென்னுங் கடவுளுமைக் கருள்வா டென்றே
கருதுதலும். (௫௭)

மின்னிப் பொழிய மேகங்கள் விழுந்த வெள்ளம் வியன்க
ம்பை, யென்னு நதியுட் புகுந்தலைத்தே யேல மிலவங் காதியி
னை, மன்னுங் கரையோ ரிரண்டினையும் விழுங்கி வரலு மய
ங்கிமன, மன்னே யன்னே யென்றுமையை யயலுந் தவந்
பாங் கியரழைத்தே. (ருக)

விரைய வெழுத பெருவெள்ளம் விழுங்கிக் கரைக ளிரண்
டினையும், வருகின் ததுகண் டிலைகொல்லோ வென்ற மாற்றந்
தனைக்கேட்டி, வொருவா துமையாள் சிவலிங்கந் தன்னைக
கையா லுறத்தழுவிப், பிரியா திருந்தாள் சிவன்செயலே யிது
வென் றுள்ளம் பிறழாதே. (சு0)

வரதன் சிவனின் னருளாலே தோன்றி வானந் தனில்
வாணி, சுரிமென் குழலே பெருவெள்ளந் தொலைந்த தினிரீ
துயரொழிந்து, விரைய விரிக சிவலிங்கந் தன்னைத் தழுவும்
வியன்கரத்தைக், கரையா வருவா மணலானீ சமைத்த விலி
ங்கங் கனங்குழையே. (சுக)

இந்த விலிங்கந் தனிலிவங்கி யிருந்தே யாமேத் தினரெவ
ர்க்கும், பந்த மறுப்புாம் போகவிதந் தனையும் பாலித் திடு
வோமு, மெந்தம் பதிகஞ் புவிதலத்தி லெண்ணந் கரிய வுள
வவற்றுண், முந்திக் கணிக்கும் பதிவிதங்க ளறுபத் தெட்டா
முமிழ்முலையே. (சு2)

அந்த வறுபத் தெட்டினுக்கு மதிக மருணு சலமுயிரின்
பந்த பாவத் தினுக்குரிய பெயரே ருணுமப் பாவந்தா)
னிந்த வரையைத் தெரிசித்தார்க் கில்லை யிதனு லிதனும்
முந்தியருணசலமெனவேமொழியிப்பூடுஞ்சொன்முறையாலே

செய்ய தழுவின் மயமாகித் திகழு மிததா னிதனாலே, வை
யத் தவர்கண் டருளகிரி யென்றே வணங்கு வார்மனத்தின்,

மெய்யன் லரிக்கு நினைவாருக் கிதனான் மலைமேன் மருந்தென்றே,
மெய்யன் புடையார் விஷம்புவர்க ளெமக்கு நாமம் விளங்கி
னவால். (சூச)

இனைய கிரியை யீயடைந்தாங் கிறைஞ்சி யேத்தி யெணத்
திருத்தி, முனிவர்க் கதிபண் கவுதமனு முயன்று தவமாத்
குறைகின்ற, னென்தி யானென் செருக்கில்லா னெமக்கு
மெய்யன் புடையனவன், நனதாச் சிரமஞ் சார்ந்துணர்ந்தச்
சயில விசிட்டந் தனையவனால். (சூடு)

இயலின் விதியா லெமையருச்சித் தந்தத் தூல விலிங்கத்தும்
யிலுங் கணங்க ளாலந்தப் பதியிற் பணுவித் தாச்சிரம
முயல்க வரிய தவநினது முன்னாந் தோன்றி முன்வினைநா
னயலாயறவெம்மொடும்பிரியாவரமுமளிப்பாமுனக்கணங்கே

என்றே மொழிய வெணியுமையு மெழுந்த மொழியின்
பொருளெல்லா, நன்றே யென்றே யனுமதித்து நயந்தாங் கிரு
ந்த முனிவர்க்கு, மொன்ற வுணர்த்திப் பரமசிவ னுரைத்த
மாற்றத் தினையினிநீர், குன்றாப் பேரன் பொமெமலின் குழ
கன் பரம னருள்குறித்தே. (சூஏ)

எனது கொங்கைக் குறியிலங்கு ழிந்த விலிங்கந் தனிவ்வி
தியாற், நினமும் புரிந்தே யருச்சினையைச் சிவனே பவனே
சகநாதா, வனகா வசலா வகளங்கா வென்று துதித்தே யார்
வத்தான், மனமு மவன தாலயமே யாக விருமின் மகிழ்ந்
திங்கே. (சூஆ)

அகன மயமா யானுணு கார்வத் தொடிகிங் கொருகலையாற்
சகன மாண சிவலிங்க மீதற்குப் பூசை தனைப்புரிவே
னிகள மறுக்கு மிந்தமய நிரந்து பணிய நிலத்தெவர்க்குந் [தே.
தவளக்கயிலைதளிற் போகக்கொடுத்தேயதினமீதினுஞ் சமைத்

வேறு.

காமித்த பலந்தன்னைக் கண்டளிப்பாம் பத்தர்க்குக் கருணை யாலே, யாமித்தா ரணிதன்னி விதனாலே காமாட்சி யென்றே கூறு, நாழத்தை நயந்தேமிந் நாமநவின் றெமையுனு வார் பாவ நாசர், சேமத்தைப் பெறுவாரே யோமமெனும் புரத்திருந்து செகந்தே யுங்கால். (௭௦)

என்றியம்பி யிறையமல னியம்பியவா சகப்படியே யருண் வெற்பைச், சென்றடைவே னினியென்று திருவுள்ளஞ் செயவெவருந் திகைத்துத் தாழ்ந்து, நின்றனர்க ளப்புரியை நீங் கியுண்ம நிரந்தகணம் பரந்து செல்லத், தன்றுணையாந் தோழியர்கள் புடையடைய வருணகிரித் தலத்தைச் சார்ந்தே. ()

வேறு.

ஆதர வுடனே சேர்ந்துகண்டெழி வருண வெற்பைப், போதினேத் தூவி யன்பாற் பணிந்துமுன் புரிந்து நின்றே வேதக போற்றி யெல்லாம் விமலனே போற்றி பேரற்றி சேதக போற்றி யன்புர் திமிரமுந் திருநோக் காலே. (௭௨)

அனைவருங் கண்டே யுய்ய வருணவெற் பானாய் போற்றி மனநினை வினுக்கு மெட்டா மலரடி யானே போற்றி யெனதுயா னென்னு முள்ளத் திழுக்கிலர்க்கெல்லாமுன்னுந் தினகரன் போல வென்றுந் திகழ்ந்தருள் செய்வாய் போற்றி.

ஆகிகள் ளந்தமில்லா வமலனே போற்றி யெனறே யோதியே துதிகள் பின்னும் பணிந்தெழுந்தகந்து மீண்டே மாதவ ரங்கே தங்கும் வனத்தினுச் சிரமஞ் சேரப் பாதபங் கயத்திற் சூட்டி யல்லரினைப் பணிந்து பாங்கால். (௭௪)

தங்கு விற்கே யென்றே யவரவர் சூற்றுங் காலைச் சங்கர னேவ லாலே கவுதம முனிதன் சாலே தங்குத லேசால் பென்று சாற்றியே கவுத மன்றன் மங்கல் வர்ச்சி ராமஞ் சேர்தனு மகிழ்ந்து வந்தே. (௭௬)

பணிந்தனன் பத்த ரோடு மம்முனி துதிகள் பண்ணி
யணைந்தகா ரணமு மிங்கே யருங்கயி லாயர் தன்னைத்
தணந்தகா ரணமும் காஞ்சித் தலமடைந் தமலன் பாத
மணந்திகழ் மலரா லர்ச்சித் தவனுரை மதித்த வாறும். (எசு)

அறிந்தன னுமைதன் பாலென் றுதனத் திருத்தி யார்வஞ்
சிறந்துற விதியி னாலே பூசனை செய்தா னப்போ
தறம்பொரு ளின்பம் வீடு மறிந்தமா தவனை நோக்கி
யுறைந்தருந் தவத்தை யிங்கே புரிந்திட வுன்னி னேனான். ()

பன்னுக பரம மான விப்பருப் பதத்தின் மேன்மை
யென்னவே யுமையா ளந்தமுனிசிவ னினைத்தா ளெண்ணி
யன்னைதன் னேவ றன்னை மறுத்திட வஞ்சி யங்கே
தன்னது குறிப்புத் தன்னை வணங்கியே சாற்ற லுற்றான். ()

அடக்கிவே தாகி நூலி னறம்பொரு ளின்பம் வீடும்
படித்துணர்ந் துய்ய யாரும் பாங்கினுற் பகர்ந்தீர் நீரே
முடிக்குறித் தான மன்னர் மொழிவழி யனுகர் பண்ட [ரான்.
மெடுத்தெதிர் கொடுத்தல் போல யானுமக் கிசைப்பே னென்
வேறு.

அருண கிரியி னுதயமுத லறைவ லயன்கற் பார்த்தத்தி [ற்
லொருவ னமலனுள்ளவனூலகம்புடைப்போமென்றுளத்தி
றெருளுந் தன்மையிலனாகிச் செகத்துக் ககிபன் யானெனலு
மருளு மனத்தாற் செகநாதன் யானே யென்றே மாயவனும்.

அன்றிப் பொரலு மயனுடனே யமல னவர்போ ரறவழலா
யொன்று யோங்க வதனாகி யந்த முணரா சவரொடுக்கி
நின்றதுதிக்கவவர்க்கருளிரீண்ட நெருப்பைப்பொருப்பாக்கா
யென்றே யவர்க ளிரந்திடலு மருண கிரியாக் கினனிறைவன்.

இத்த வயன்மா லிருநான்கு திசையார் மலரா னேனையருங்
கந்த மலரா லருச்சித்துக் கருதும் புலங்கள் ஐக்கொண்டார்

பந்த் மாண பாவமஹம் பார்த்தார்க் கிந்தப் பருப்பதத்தைச்
சிந்தித் தவர்கண் டிங்குறைந்தே முத்த ராவர் செகமுடிவில். (1)

கமலா லயத்திற் பிறந்தாருங் காசித் தலத்தி லிறந்தாரு
மமல னடங்கண் டவர்தாமு மணியார் 'இல்லை மணிமன்றி
னிமல னருண் கிரிகண்டு நினைந்தா ரெவரு முத்தரெனும்
லிமல னுலகத் துயிருய் விரித்தே யுரைத்த வேதமுமே. (1)

இந்தக் கிரிப்பூ ருவதிசையி னிடையிட் டரோ சனைக்கப்பால்
வந்தித் திரவி வசித்திடுமில் வாறே வீரபுத்திரனும் [கிடுவன்
வந்தித் துறைவன் றென்றிசையின் வருணன் குடபூல் வசித்
சிந்தை திகழத் திரிகுலம் வடபா னிலவிச் சிறந்துதுமே. (அச)

வேறு

எண்டிசை யுள்ளார் கண்டே யிறைஞ்சிட முக்கோ ணத்தா
யெண்டிசை முகமா யென்று மிலங்கிடு மிந்த வெற்புத்
தெண்டிசைச் சோணு றிந்தத் திருமலைத் தென்பாற் செல்லு
மண்டியே குணபா லோடுந் திருநதி மகிழ மண்ணோர். (அடு)

ஒருவட மோங்கு மிந்தக் கிரியினுத் தரபா கத்தி
னொருவரு முணரா ரந்த வடத்துறு முரமார் மூலம்
பிரிவறு நிழலோ டெற்றுப் பேணிய பலங்க ளீயு
மருமலர் வருளந் தானென் றதன்புடை மன்னி நிற்கும். (1)

செய்தொரு தீர்த்தந் தன்னைச் சிவனது திருமுன் மாயன்
மையலாற் பிருகு பாரி தனைமுனாள் வதைத்து வந்த
வெய்யந் வினையை விட்டான் விதியினு லதனின் மூழ்கிப்
பையர வரையி லார்த்த பரணையர்ச் சித்துப் பாங்கால்: (அஎ)

அத்தடத் தொருகோ கன்னத் தளவுபூ தானஞ் செய்தான்
வித்தக வேத மோதும் விப்பிரர்க் கார்வத் தாலே
துய்த்துமேற் போகந்தன்னைத் துகளினைத் தொலைத்தந்தத்தின்
முத்தனே யாவன் மண்ணின் விண்ணினு முனையானென்றும்.

அதுதனக் கங்கி திங்கி னயனொரு தீர்த்த மாக்கி
மதனனுக் கிளைத்துப் பெற்ற திலோத்தமை தனைவாஞ் சித்தே
யதயமா வியலு னத்தை யொழித்தன னதனின் மூழ்கி
விதிவழி விமலன் பாதத் தருச்சனை விழைந்து செய்தே. (அக)

கொடுத்தவ ரிதன் கூ லத்திற் கோவினை யந்த னாளர்க்
கடுத்தநீ வினையைப் போக்கி யவனியிற் போகந் துய்த்து
விடுத்துவிண் மேலே சென்று வியன்சிவ புரத்தின் மேவி
முடிக்குநா னுலகந் தன்னை முத்தராய் முனையா ரென்றும். (இ)

செய்தொரு நதியைச் செய்யான். சிறந்தவிப் புரியின் கீழ்ப்பாற்
றுய்யவந் தீரிற் றேய்ந்து க்ருதியின் வழியந் தீரை
மெய்யனை யருண வெற்பின் விமலனை யாட்டிச் சூட்டி
யையமுந் திரிவு மின்றி யாருயிர்ச் சங்க ளாய்ந்தான். (ஈக)

அயிந்தியு மென்னுந் தீர்த்தத் குணதிசை யாக்கி மூழ்கி
வயந்திகழ் மகவான் மாய்த்தான் முனமறை வாக்கி னானைக்
கயந்துகொண் றதனா லான கரிசனை யகல வங்க
னையந்தருச் சனையைச் செய்தே நான்மறை விதியி னாலே. (ஐ)

வன்னிதன் தீர்த்த மல்கும் வன்னிதன் றிசையின் வாஞ்சித்
தன்னியன் மனையா டோனை யனைந்தவ னதனின் மூழ்கில்
வன்னியிற் றிரண்டு மென்ன மாய்ந்திடு மந்த மாசு
சென்னியிற் பிறையுஞ் சூடுஞ் சிவனடி சிந்தை செய்தே. (அ)

தென்றிசை தன்னிற் தீர்த்தஞ் செய்தது தன்னின் மூழ்கிக்
கொன்றுயிர் கொள்ளவல்லருறிப்பினைத்தருமன்கொண்டான்
வென்றிவெள் விடையி னான விமலனை விதுலன் நன்னை
பென்றுமெவ் வுயிரு நீக்கா விறைவனையெண்த்துள்ளைத்தே.

நிருதிதன் றிசையி னீடு நிருதியாற் சமைத்த தீர்த்த
மொருமைய வுணர்வீ னாலே புளத்துணி யமல னோன்றான்

முருகலர் மல்கு மந்தப் பொங்கையின் மூழ்கி னாருக்
கொருவும்வே தாள பூத மற்றைய வுன மெல்லாம். (௬௩)

குடகிசை வருணன் செய்த குளந்தனின் மூழ்கி னார்க்குத்
திடமுறு பாவந் தீருஞ் சிவனடி சிந்தை செய்தே
கடனுடன் மூழ்கியங்கே கரிசினை யறுக்கீர் நிற்பர்
விடையினை யூரும் வேத வேதக னருளி னாலே. (௬௪)

வட்குட திசையின் வாயு வாய்க்கவே தீர்த்தஞ் செய்து
கடனுட னதனின் மூழ்கிக் கழித்தன னவலக் கந்தந்
தொடலினு லான தொட மற்றைய துரிசுந் தீரும்
படியுநர்க் ககத்தி லுன்னிப் பசுபதி பதம பாதம். (௬௫)

ஆக்கியுத்தரத்திற் பொய்கை யளகையா திபன்கண் னாலே
கோக்கியே கவுரி தன்னை வணங்கிடா நூனத் தாலே
வீக்கிய வினையை விட்டான் விதியினு லதனின் மூழ்கி
நாக்குற நவின்று நம்பு னுமமா யிரமு நண்பால். (௬௬)

திசையிலீ சானந் தன்னிற் செய்தொரு தீர்த்தம் யானு
மிசையிய லென்ன வெண்ணற் கருமுயிர் தோறு மெங்கு
மசைவற நிற்கு மீச னணிமுடிக்க தனீ ராட்டிப்
பசையுறும் விதியாற் பூசை பண்ணியே பாங்கி னாலே. (௬௭)

பண்ணியே துதிக டன்னைப் பன்முறை பரமனேயென்
கண்ணுறத் தோன்றி யாட்கொண் டருளெனக் கசியுங் கா
லத், தெண்ணுதற் கரியா னென்முன் னிலங்கினன் பணிந்
தென் யானு, மண்ணிதின் வருக வென்றே யருளலு மனுதி
நின்றேன். (௬௮)

உன்றனை யுகந்தோ முன்றன் பத்தியு முணர்ந்திப் போது
மென்றருள் புரிந்தே யிந்த வெல்லையி லிருந்து நீதா
னென்றுமர்ச் சனைசெய் பெய்மை பென்றருள் புரிய யானு
நன்றருள் புரிந்த வாறென் றோதியே துதிக னாவால். (௬௯)

மண்ணுல கத்தி லுள்ள மலர்முத லுபயோ கத்தா
லண்ணியந் தணரிவ் வெற்பை யருச்சினை செயவல் ஸாரோ
நுண்ணிய விலிங்க மாக வுதித்திடி னுவந்து நோக்கிப்
பண்ணுவர் பரிந்து பூசை பனுவலின் விதியைப் பார்த்தே. ()

என்றியா னிரந்து ஈற விரங்கியெவ் வுயிர்க்கு மீசன்
பொன்றிகழ் சடையான் வன்னிப் பொருப்படி வாரப் பூர்வத்
தொன்றியுற் பவித்தான் றுனே யொளிர்சிவ லிங்க மாகி
யென்றனக் கினியான் றன்னைப் பணிந்தெழுந் தேத்தியானும்.

ஆகம விதியி னாலே யருச்சினை புரிந்தே னன்பா
லேகனை யநாகி முத்தன் றனையினை யில்லா தானை [லா
மோகமு முளத்தென் பெற்றேன் முதல்வனை யுயிர்தட் கெல்
மாகமு மதியே னாதி மலரடி. கிழல்வாஞ் சித்தே. (க௦௪)

விதியினு னீரு மந்த விமலலிங் கத்து மர்ச்சித்
ததிபதி யானார்க் கெல்லா மதிபதி யானான் றன்னைச்
சகிவழி நடம தாடுந் தற்பரன் றினைச்சந் தத்தா
லிதமுற வேத்தி லிட்ட வரத்தினைப் பெறுவீ ரென்றே. (க௦௫)

அருந்தவ னுரைத்த மாற்ற மனைத்துநன் றென்றே யன்னை
புரிந்தருந் தவஞ்செய் தற்கப் புரியினீ சான திக்கிற்
றிருந்துமாச் சிரமந் தன்னைக் கணங்களாற் செய்வித் தங்கே
வரந்திகழ் காவ லாக வயிரவர் தம்மெ வைத்தே. (க௦௬)

உரமுள துர்க்கை தன்னை யுட்டுவா ரத்தின் ஸைத்துள்
ருருகிடக் கண்ட யாரு மொள்ளுழ னடுவி னுற்றே
யரியன தவஞ்செய் தன்பா லாகம விதியி னாலே
பரமமா யிலிங்கந் தன்னிற்பண்ணியர்ச் சனைநா டோறும். ()

மற்றைய சிவலிங் கத்தும் வாரியான் மலரி னாறு
முற்றியே பூசை தன்னை முறையுறக் குறைத வேற்ற

மற்றிட வநாதி முத்த னடியிணை யசத்துங் கண்டு
சிறுயிர்க் கிரங்கி யெண்ணுன் கறங்களுஞ் செய்யு நாளில்.()

வேறு.

இந்திரனு மிமையவரு மேனையரு மருணகிரி யெல்லை தன்
னின், வந்துமையான் மலரடிமுன் வணங்குதலு முமையும
வர் வாட்டங் கண்டே, யெந்துமது குறையறையி னென்றிர
ங்கி யருளுதலு மிரக்க மில்லான், மந்தகனஞ் சனகிரியின்
வாழகரன் மகிடனெதிர் வருவா ரீலலான். (க௦௬)

அயனளித்த பெருவரத்தா லாடவரா லழியாதா னகரர்க்
கெல்லா, நயமளித்து மற்றையரை நலித்திடுவான் வெடித்த
மொழி வலிலு நாவான், பயமிகுத்துப் பணிந்துபுணி யாங்கள்
செய வீற்றிருப்பான் பரம னுனென், மயமிகுத்த வரமுடை
யான் வலியுடையா னெமையென்றும் வருத்த லாலே. (க௧௦)

வலியற்றே முடலத்தின் மானமுமற்றேமனத்தின் வான
நாட்டி, னிலையற்றே நீணிலத்தார் நீடியபா தாளத்து நிலவு
வாரு, மலலுற்றே யவளுலே யவனேவல் செய்தொழுகி யழு
ங்கு கின்றா, ரிலைமற்றேர் பற்றுமெமக் குமதுசர னிலையல்லா
லென்ற போதில். (க௧௧)

அஞ்சேலஞ் சேலவனை யழிவிப்பா மழிவிலதோர் கண்ணி
தன்னாற், றஞ்சாணச் சுரராலுந் தோலானை யாவர்க்குந் துரி
சன் தன்னை, மஞ்சாரும் வரையனை யவடிவினை மகிடனெ
னு மசுரன் தன்னை, நஞ்சான மொழிநவில்வான் தனையவ
னாற் சிவரவருந்தல் கண்டந் நாளில். (க௧௨)

என்றிரங்கி யருள்செய்யு மிமையமுயி லிணையடியை யிறை
ஞ்சி யேத்திச், சென்றனரிந் திரன்றேவர் திருமுனிவர் மற்ற
றையருந் தந்தந் தேசு, மன்றிநகை யடர்ப்பானு ம்பழிவனினி
யென்றுளத்தி லச்ச மற்றே, யொன்றுமிரு லிணைப்பலத்தை
யுயிர்க்குதவு முமைசாண முனத்துள் வைத்தே. (க௧௩)

வேறு.

துரிசனெனு மகிடனுக்குத் தொலைதலும்பக் 'ருவவினைகள்
வரியகரு மான்மரையும் வதைத்தருந்த மதித்தவன் நன்
பரிசனங்க ளருணகிரி வனந்தன்னிற் படர்தலுமே
வெருவியடைந் தனவுமையாச் சிரமத்தை மிருகமெல்லாம். ()

கண்டவற்றுட் கலுழ்ச்சியினைக் காவலுறும் வயிரவர்கண்
மண்டியவர்க் கெதிர்பென்று பொருதவரை வலிதொலைத்தார்
விண்டவர்கள் விரைந்தோடித் தமதிறைவன் வீற்றிருக்கு
மண்டபத்தைச் சேர்ந்தவனைப்பதம்பணிந்துவாழ்த்திசைத்தே.

எண்டிசைக்கு னெமக்கெதிரின் நெமைப்பொருநா ரிலரி
ன்று, மண்டியெதிர் வந்தெழுனம் வயிரவரெம் வலிதொலை
த்தா, ரண்டமுற வோங்குமரு னாசலத்தி னருவனத்தோ,
ரொண்டொடியாச் சிரமத்தைக் காத்திடுவா ருமுடையார். ()

என்றியம்பக் கேட்டவனு மெரியுமிழ விலைவிழியி
னன்றெனவே நகைத்தவரை நலித்தழிக்க வல்லவர்க
ளின்றெவரென் றவன்வினவ விக்கணமே யவர்தம்மை
வென்றிடுவா மென்றுசில வீரர்விரைந் தெழுந்தனரே. (கக௭)

அவர்தம்மு ணிரும்புனெனும் பெயருடைய வடலசுர
னவகண்டந் தனிலெனக்கா ரெதிரிநிப்பா ரெனவலின்று
தவவனங்காத் திடுமெடுகர் தலைதறிப்பே னெனச்சுற்றிக்,
கவசமுட லினுக்கணிந்து காவலனார் கழல்பணிந்தான். (கக௮)

வெல்லவரை பென்றவ னும் விடைகொடுப்பவிரைந்தெழுந்து
மல்கமுழ வரதியொலி மதகரிபாய் பரிதானை
யெல்லையிறேர் புடையடையு யானையினை யூர்ந்தடைந்தா
னெல்லையி ரவர்கீடுஞ் செருக்களத்தப் பொழுதுருத்தே. ()

வந்தசுரர்வுகெரொடு பொருகின்ற ரென்றுமன
நொத்துமுனி வர்கள்பணிந்து துவலவுமை முன்னுமையு

மந்தவசு ரரையழிப்பாள் கொற்றவையென் றழைத்தவனைச்
சிந்திகு மகிடனது சிரந்தனைச் செருக்களத்தில். (௧௨௦)

என்றுதிரு வுளஞ்செய்ய வெழுதரிய விளங்கொடியு
நன்றெனவே நவின்னுனதின் னருளரலே நாயகியே
சென்றுசெருக் களத்திலவன் சிரந்துணிப்பேன் றிவிமகிழ
வென்றனளக் கணத்துமையின்னருளுணர்த்தவெணித்தாமே.

என்மசையுங் கீழ்மேலென் றிருதசையுங் காப்பாரு
மண்டுவரு மசுரரொடு வயிரவர்கள் பொரும்போரைக்
கண்டிவா மகிடனெடு கன்னிபொரும் போருமென
மண்டவத்தி னருணகிரி யடைந்துமைதாள் வணங்கினரே. ()

அமார்க்கஞ்சாக் கொற்றவையை யயன்முதலோர்கண்டனாகித்
தமக்குரிய படைகொடுத்தார் வாங்கியவ ளவைதரித்தா
ளெமக்கெல்லா மென்றுமருந் துணைரியே யெமக்கிரங்கிச்
சமார்க்களத்தின்மகிடனைக்கொன்றழியென லுஞ்சம்மதித்தாள்.

ஆர்த்துபணிந் துமையடியை நினைந்தமல னடியிணையுங்
கூர்ந்தவரு ளாலிமவான் கொடுத்தவிறன் மடங்கலினை
யூர்ந்துபுகழ்ந் திடப்புடையே யும்பருமும் பருமுகந்து
சேர்ந்தனள்கொற்றவையசுரர்செருக்கியுறுஞ்செருக்களத்தை.

நோக்கியெதி ருறநின்ற நோலாரும் படைவியந்தே
யாக்கினளப் போதுதன தடிதனில்வே தாளகணம்
போர்க்களத்துக் கார்வமுறும் பூதகணம் புரலிகரி
தாக்கமருக் கஞ்சாத வ்ரக்கரையுஞ் சமைத்தனளே. (௧௨௫)

வேறு.

கண்டவன்க ளித்துநின்ற கன்றுசேனை யைக்கதங்
கொண்டவாளெ டித்தனன்கொ தீத்துமற்றை வீரரு
மண்டிவா ளெடுத்தெதிர்த்து வந்தசேனை மய்த்தனார்
தண்டமாய்வி ழுப்பதஞ்சி ரக்துணிந்து தோளுமே. (௧௨௬)

செருக்கியேரி சும்பனோடு வந்தெதிர்த்த சேனையை
முருக்கிரை ரக்கருமு நிந்துதோண்ம நிந்திடத்
தருக்கியேரி சும்பனுந்த நித்தெதிர்த்த வாளினு
லரக்கரைத்தொ லைத்துமற்றை யாரையும் டர்த்தனன். (கஉஎ)

அணங்குகண்ட வன்படைச்செ ருக்குமந்த வேலையிற்
பிணங்களாக வந்தசேனை பேரினாணி சும்பனுந்
துணிந்திரண்டு துண்டமாக வாளினாற்று ணித்தன
ணிணந்தசைக்க ணந்தனைப் பருந்தருந்தி நீடவே. (கஉஅ)

வேறு.

தப்பினர் சிலர்சர மெனவீரை வொடுதப னமுமுறவுண்
மைப்பெரு வரைதனி னிலவிய மகிடன தமிழணியா
வொப்பரி யவளுடன்மிடலினு மொருவனிதைகையொளிவா
ளிப்பொழு தெறித்தலு மெம்படை யிறைவனு நிலையிலனே. ()

என்றலு மிணைவிழி யினிலெநு வெரிபுகை யும்மெழுவே
நன்றென நகைபுரி தலுமுழை நணிநில வினர்பலருஞ்
சென்றவள் வலிசிற றுவமென ல்வருரை யததெளியா
நின்றவ ஞாயிர்பரு குவனென வவனுள மதிலெணியே. (கஃ௦)

வேறு.

எண்ணரிய தேரிவுளி யிபமென்ற விவைமிடையத்
திண்ணியதோ ளசுரர்களுஞ் செறிந்துவரத் திசைநான்கும்
பண்முழுவ முதலளவில் பறையறையப் பலர்பரவ
வண்ணமணித் தேருர்ந்து வந்தனன்போர்க் களமகிடன். ()

பார்த்தணங்கின் படைதண்ணைப் பதைக்கவுட லம்பகழி
கோத்துறுதிக் கெடெமரத்து் னெய்துபெருங் குருநிநி
கீர்த்தரங்கு மெனவொழுக கேரிழைசே னையைத்துணித்தான்
கூர்த்தபசி கெடப்பருந்தின். குழுக்களிக் குழுவினூக்கு. ()

வேறு

விட்டன ரிவர்களு மசுரர்மெய் விடமன் சரம்விடலும்
பிட்டெ லிருபிள வெனவிழ வுதிரமு நனிபெருகப்
பட்டன ரிடர்பல ரியமன புரிவிரை லொடுபடர்வார்
நீட்டி ரெமதெதிர் பொருமிவ ரெனவசு ரர்கணினைவார். ()

உண்மிதி ரமுநிண மொடுதசை யுடல்விழி தலுமசுரர்
குணமிக ணுளகூ ளிகளொடு பூதமு நனிகுழமிப்
பண்டிகழ் தருபா டலினொடு நாடக முறைபயிலுங்
கண்டிமை யவர்கண மகிழ்வற வருமுனி வர்கள்கணமும். ()

மிடலுறு தன்படை யுடைதலும் விறலுறு கனிபடைமுன்
றிடமுடை யுடன்மகி டனுமிரு சினமுற வலியுறுதேர்
கடவின னடுபடை யொடுமெதிர் வருகனி கன்படைமுன்
விடமன சரமவ னவளுட லொடுபட நனிவிடலும். (௧௩௫)

விட்டொரு கணையினை யவனெதிர் விடுகணை யொடிபடவே
கட்டுரு வினள்கடு வனபல கணையவ னுடல்விடலும்
பட்டவ னுடலினை யுருவின பலகணை கருமவலத்
துட்டக னதிதுய ருறவலி தொலைதலு முடலிடையே. (௧௩௬)

பொங்கின னெதிர்பொறி யர்வென வருள்சிலை மழைபொழி
தங்கியு மெனவச னியுமென வதிர்சூர லொடுநிலவத் [வித்
திங்களை நிகர்முக முடையவள் சிலையுறு மழைபொழிவித்
தெங்கணு மவனிட ருறவெதிர் சிலைபொடி படவெணலும். ()

வேறு

அணங்கினைச்சு மார்க்களத்த ழிக்கைவீர மன்றெனு
மெணந்தனைத்த டித்திறுப்ப லிக்கணத்தி லென்றவன்
றுணிந்துவிட்ட வம்பினைச்சு ளிக்குகண்டு னுண்ணத்
திணிந்ததோளி வாளியொன்றி விட்டரிந்து சேறும். (௧௩௭)

தோலெடுத்து வாளெடுத்து டற்றுளக்கி யுக்கிரச்
காலனுக்கு மொப்பெனக்க றீத்தெகிர்த்த திர்த்தனன்
வேலெடுத்து வாளெடுத்து வீரிகுத்தி யீரவே
யோலெடுத்தி னைத்தொலைச்செ ருக்களத்தொ ளித்தனன். ()

அருக்கனொப்பெ னப்பினைச்செ ருக்களத்து தித்தனன்
சிரத்தினைக்க திர்த்தசுக்க ளத்தினிற்சி தைத்தனன்
சுரர்க்குமொப்பெ னத்துளித்தெ திர்த்திடத்து ணித்தனன்
சுருத்துருத்து விஞ்சையந்த வஞ்சகன்க முத்தையே. (கச0)

சரபமென்ன வந்துநின்ற வன்றனைத்த றித்தனன்
பிரமனென்ன வந்துநின்ற வன்றனைப்பி ளந்தனன்
மூரணவென்ற மாயனென்ன வந்துமூண்டு மண்டின
னுரமுமுள்ள காளிபோலு தித்தகிர்த்தொ ளித்தனன். (கசக)

வன்னியென்ன வந்தெகிர்த்து தித்தொடுங்கி மாய்வனுங்
கன்னியென்ன வந்தெகிர்த்து நின்றொலைக் கரப்பனு
மின்னுமென்ன வந்தெகிர்த்தொ மிக்கவீழ்ந்து வீவனு
மன்னமென்ன வந்தெகிர்த்தெ யக்குலைந்த ழிந்திமம். (கசஉ)

ஏனமென்ன வந்தெகிர்த்தெ யத்தளர்ந்தி றந்திரி
மானுமென்ன வந்தெகிர்த்த நின்றினைத்து மாய்க்திடுங்
கானவல்லி யம்மெனக்க லித்தொலைக்க ரந்திடுங்
சேனமென்ன வந்தெகிர்த்து நின்றினைந்து தேய்க்திமம். ()

வேறு.

கரிபோல் வரலுங் கதிர்வா ளதனா
லரிவா ளதனைச் சிரமங் கொருகோ
ளரிபோல் வரலும் மீதனைச் சிரமும்
மரிவான் பரிபோல் வரலும் மரிவான். (கசச)

அரணம்மெனவே வரலும் மதனைச்
சிரமும் மரிவான் சினமுற் றெவரும்

வெருவும் பழுவே றுருவம் பலவாய்

வரலும் மரிவா ஞலவா ஹியாள்.

(௧௪௫)

வேறு.

வஞ்ச கன்வடி வம்பல் கொள்ளுவன்

றுஞ்சி டான்றுணித் தாலு மினியிவன்

றுஞ்சு மாறுமை யாள்சொலு மென்றுதன்

னெஞ்சுள் விந்தை யுமையை நினைதலும்.

(௧௪௬)

மதிக்க யாரு மகிட னெனவரு

மெதிர்த்த போதவ னைச்சிர மீர்ந்தது

மிதித்து நின்றிடின வேற்றூரு வங்கொளா

னிதத்தை யெய்த வுலகியந் நிவ்வணம்.

(௧௪௭)

என்னும் வாக்கெழ வானத் தெணியவை

யன்ன வன்மடி டாசுர னாய்வரல்

கன்னி கண்டு களைந்தவன் றன்சிரந்

தன்ன தாளின் மிதித்தன ளத்தலை.

(௧௪௮)

வேறு.

வானோர் பொழிந்து பூமாரி வாழ்த்தி ஞர்கண் மண்ணவரு,

மேனோ ரெவருந் துதியியம்பி யெமக்குத் துணைப் பெனவி

சைத்தி, நானா வுலக முயமகிடன் றன்னை வதைத்தா யென

நலில, யானே வதைக்க வல்லேனோ வ்மையா ளியம்பா விடி

லென்றாள்.

(௧௪௯)

மேதித் தலைமே லிருபதமும் விளங்கி யோங்க வெந்நாளுஞ்

சோதிக் கரத்திற் சக்கராஞ்சங் கிலங்கத் தனுவுஞ் சுடர்ச்சரமும்

வாதித் திடுவாள் கேடகமும் வரத மபய மெனும்வடிவும்

போதத்தெவருந்தியானிக்கப்பிரிந்துவிளங்குய்ந்திடப்புவியும்.

பரிவுள் றுறவிக் கோலத்தைப் பாங்கோற் பூசை பணுவித்தே

யுரிமை யுறவே சிந்திப்பார்க் ளுதவி விசயந் தனைபுனத்திற்

கருதும் பலங்க ளினைத்தினையுங் கருணைதன்னு லளித்தாளென் றுரைசெய் திடவும் பருக்கதிப ழீனுமென் றுளாய்ந் திடவுலகம்.

அவரா தரித்த வடிவுடனே ய்ணுகிப் பணிந்தா ளன்னைபத, மெவருந் துதித்தா ரவ்வணங்கை யிமய மயிலும் வாழ்த்திசை த்துத், திவியும் புவிபுண் ணெங்கியிடச் செற்ற கொடியோன் சிரந்தன்னைக், குவிமென் முலைக்கொற் றவைபதத்தின் கீழே கண்டாள் கொடியிடைபாள். (கருஉ)

கரிசார் கொடிய வவ்வசுரன் களத்திற் கண்டே சிவலிங்க, மருளா ருமையா ளதுதனைத்தன் கரத்தாற் பறித்தா ளது, கரத்தி, ஞெருவா துறையக் கூவுதமன்ற னுழைச்சென் றிர்தச் சிவலிங்கம், வருமா றென்கொ லவ்வசுரன் களத்தி லெனமா தவனுரைப்பான். (கருஉ)

சித்தந் திகழி மொருசித்தன் வரனே யவன்பே ரவன்றன துள், வைத்தே யருணா சலந்தன்னை மறவான் மண்ணின் வளத்தினையுங், சைத்தா னவன்றன் கருத்துகந்து காண்டற் கவ ணைச் சிலமுனிவர், முத்திக் குரியந் ரித்தலத்தில் வந்தா ரவன் முன் முகமலர்ந்தே. (கருசு)

ஐதித்துத் தன்னைத் தனைக்காண வாஞ்சை யுடன்வந் தார வரைத், துதித்தே பெறுகொண் டின்சொலினைச் சொல்லா திருந்தா னவன்றன்னைக், கொதித்து முனிவர் குணதுட்ட னிவனென் றுளத்திற் குறித்தியலின், விதித்த விதிக ளறியா னை நோக்கி லிரைந்து விளம்பிவொர். (கருரு)

மகிழ்ந்து காணத் தனைத்தன்பால் வந்தார் தம்மை யெதி ர்கொண்டு, திகழ்ந்து சிறந்த வாதனத்தி லிருந்தித் தெளித் தர்க் கியசலமும், புகழ்ந்துகூசை புரிதலினி திவைநீ புரிந்தா யிலையிதனா, லிகழ்ந்த மகிடை சராசு வென்றார் மகியா திருந் தானை. (கருசு)

அந்தக் கணமே யவன்மகிட னானவர்வாய்ச் சாபத்தாற்,
சிந்தை தளர்ந்தே சித்தனவன் றீரு மிந்த வுடலென்றோ,வந்து
நம்மை யென்பாலே வணங்கா வழுபெவ் வழிமாறு, மிந்த
வீரண்டு மின்னருளான் மொழிமி னென்றே யிறைஞ்சதலுங்.

வேறு.

கொற்றவை தன்கை வாளாற் றுறைப்பருண் சிரத்தை யந்தப்
பொற்றொட மிதிப்ப ஞன்றன் புன்னை யினையப் போதிற்
குற்றமு மற்று முன்னைக் காயமுங் கூடு மென்றே
நற்றவர் நடந்தார் தத்த மாச்சிர மத்தை நாடி. (கூடுஅ)

பண்ணினன் றவங்க ளந்தப் பாதுக னயனை நோக்கி
நண்ணிமுன் னயனும் வேண்டும் வரத்தினை நவில்வா யென்ன
விண்ணினிற் றேவ ராலு மெண்டிகை வேந்த ராலு
மண்ணினுள் ளார்க ளாலும் வதைத்திடா வரநல் கென்றான்

ஆகக் குறித்த வாறென் றபன்வர மளித்தே யேக
மாகவெண் டிகையு மற்றை யுலகமு மண்டிச் சேன்று
மோகனும் வல்ல னாகி முனித்தெதிர்ந் தாரை யெல்லா
மேகநா யகனாய்ச் சேனை யொடும்விரைந் தியங்கு நாளில். ()

வேறு.

தரித்தே களத்திற் சிவலிங்கந் தனையர்ச் சிக்குந் தவனைய
வன், பரித்தே கரத்தாற் பசிதனிய விழுங்கி னானப் பொழு
தவன்றான், நரித்த விலிங்க மிவன்களத்திற் றங்கிற் றிவன்றா
னாரிமையுட, னருச்சித் தவனோ சிவலிங்க மலனோ யென்றா
னருந்தவனே. (ககக)

அங்கை தன்னி னொருவாதே யுமரு மிந்தச் சிவலிங்க, மிங்
கு நீங்கும் வகையாதோ வென்றே யுமையா ளெண்ணுதலு,
மங்குல் வாணி யுதித்திமய மயிலே வருத்தந் தனிமனத்திற்,
கங்கை முதலா நவதீர்த்தத் தாடி னதுதின் கரத்தொருவும். ()

கங்கை யமுனை சரசுவதி கமழ்கோ தாவி ரிகாவேரி
நங்கை சிந்து நன்மதைச் தேவி சோண நதியெனவே
யிங்கே யெனுமொன் புதுநதியு மிந்தத் தலத்தி னினிதுதிக்கு
முங்கை விந்தை கைவாளால் வெட்ட வாய்க்குஞ் சிலைமடுவில.

வேறு.

ஐப்பசி மாதந் தன்னிற் கேட்டையி னதனின் மூழ்கு
முப்பது னாங்கண் முற்றின் மோசன மாமி லிங்க
மப்பெரும் பொய்கைக் கூலத் தர்ச்சனை யதனுக் காக்கித்
தப்பற வங்கே மற்றோ ரிலிங்கமு மர்ச்சிப் பாயே. (க௬௪)

கார்த்திகை மாதத் துள்ளே கலந்தவுத் திராஅ டத்தில்
வாய்த்தநூல் விதியா லெம்மை வரையடி வார லிங்கத்
தேத்திரல் விழாவுஞ் செய்வி யிலக்குக தீப மெங்குங்
கார்த்திகை யோடு திங்கள் கலந்துறுங் காலந் தன்னில். (1)

விளங்குகின் முன்னே யாமுன் விருப்பமுந் தருவ முன்னைக்
களவகமு நீங்கு மென்னக் கடவுளி னருளி னாலே [ட்டே
யுளங்குளிர்ந் திலங்கத் தோன்று மோசையை யுமையாள் கே
யளந்ததன் பொழுள்க ளெல்லா மனுமதி செய்தன் பாலே. (2)

கொற்றவை வருக வென்று கூறியிச் சிலையி னின்னை
வெற்றிவா ளால்வெட் டென்று வுமைசொல வவளும்வாளா
லற்றிடச் சிலையை வெட்டி னாங்கய மாக வங்கே
யுற்பவித் தனீர்கங் காதி யொன்பது கன்னி மாறும். (க௬௭)

அருளிய தாலந் தன்னிற் சிவமுனி யனும தத்தாற்
பொருவிலாக் கங்கை மூழ்கிப் போக்கின ளொருபா வத்தைப்
பிரிவுபெற் நிலங்க மற்றை யதனையும் பெருநீர்ப் பொய்கைக்
கரையிலர்ச் சனையைச் செய்து கட்டுரை விதியி னாலே. (3)

மற்றொரு சிவலிங் கத்தை மாமறை விதியி னாலே
கற்றனி லுதித்த வந்தக் கட்டிதீர்த் தத்தின் மேல்பா

லர்ச்சனை புரிந்தாள் பாவந் தீர்த்தரு ளமலன் நன்னைக்
கொற்றவை தன்னைத் தங்கென் றேவினள் வடகூ லத்தின்.()

கார்த்திகை மாதந் தன்னிற் கடவுள்கற் பித்த நாளிற்
சீர்த்திகழ் விதியி னாலே திருவிழாத் தனைச்செய் வித்தே
கார்த்திகைக் கார்த்தி கைக்கண் கனலழ ளினைபுஞ் சாத்தித்
தீர்த்தமு மாட்டி யர்ச்சித் தனள்சிவன் முறையிற் றேவி. ()

முறையற விதியிற் பூசை முடித்துநின் மலன்முன் னின்றே
பிறையணி சடையாய் போற்றி பேரரு ளாளா போற்றி
கறைகெழு கண்டா போற்றி கயிலைநன் மலையாய் போற்றி
நறைமலர்க் கொன்றை சூடு நம்ப்னே போற்றி போற்றி. ()

ஏகனு மானாய் போற்றி யிருவருக் கரியாய் போற்றி
யோகரு முய்ய மூன்று விதமுற் றுறைவாய் போற்றி
போகரு முய்ய நான்கு மறையினைப் புகன்றாய் போற்றி
யாகமந் தன்னை யைந்து முகத்தினு லளித்தாய் போற்றி. ()

எட்டுரு வாகி யேழி னிசையுமாய்ச் சமய மாறாய்த்
தொட்டவைந் தொழிலாய் நான்கு தோற்றமாய்க் காலமூன்றா
யிட்டமாம் பலமி ரண்டா யேகனு மானாய் போற்றி
கட்டிலா வுயிரின் கட்டைக் களைந்தருள் கடவுள் போற்றி. ()

உலகொரு மூன்று மாகி யுணருயிர் மூன்று மாகி
மலமொரு மூன்று மாகி மற்றவத் தையுமூன் றாகிப்
பலமொரு மூன்று மாகிப் பகர்ந்தவிவ் விதங்க ளெல்லா
மலனுமாய் நின்றாய் போற்றி யநாதியே யமல போற்றி. ()

எண்ணரு முயிரை யீன்றே யவற்றிலங் கிடுவாய் போற்றி
யெண்ணரு மண்ட பேத மியற்றி வித்தாய் போற்றி
யெண்ணரும் வினைபு மெண்ணிப் பலமுறை யீவாய் போற்றி
யெண்ணிரு மூன்றி னானு மெண்ணொரு விறைவா போற்றி.()

வேறு.

என்றுதுதி செய்யவுமை யீசனுமு கந்தே
நின்றனன கத்தொடுபு றத்தினுநி றைந்தே
மன்றினட மாடிபிறி வற்றமய முள்ளே
யொன்றுசிவ ஞானவிழி யாலுறவு ணர்ந்தாள். (௧௭௬)

ஞானவிழி யாலமல மேனியினை நாடிக்
காணினட மாடியிரு கண்மலர்பு டைத்தா
ஞானவினை தன்னையுமொ ழித்தொளிர்ந்தல் பெற்றாள்
வானவர்கள் பூமழைபொ ழிந்தனர்ம கிழந்தே. (௧௭௭)

வேறு.

புரிந்தாய் பிழைமுன் கயிலையெனும் பொருப்பி னதனா லெ
மைகீதான், பிரிந்தா யவற்றா லெமைஞான விழியாற் கண
டப் பிழைபிரித்தாய், நிரந்தே யெம்மை யினிகீங்கா துறைக
வென்றே நிருமலன்றான், பரிந்தே பகர்ந்து நிறைந்தெங்கும்
நிற்கு நிலையும் பகர்ந்திடுவான். (௧௭௮)

மூல மெண்ணற் றுமுயிர்க்கு நீதான் முனைத்த வலகினுக்கு
மூல முனக்கு நாமன்னை நீரின் மயத்தின் முனைத்தெழுந்த
ஞால விறுதிக் குயிரினுக்கு நாமே தந்தை யெனநவீன்று
காலங் கடந்த கடவுளுனக் கிட்ட வரங்கள் கழறெனலும். (1)

வேறு.

வான நாடரு மண்டலத் தார்களு
மேனை நாடரும் வந்துன் னிணையடி
மான தால்விதி யின்வழி பட்டுய
ஞான மேனிய நல்கரு ளென்றனள். (௧௮0)

முழுவ மாகிவி தங்கண்மு முங்கவே
விழவு நாடொறு மல்க வீதிவழி

புழுரு சந்தகி லாதியும் போதுடன்
செழுமை யோடுறத் திங்கள் விழவுமே. (க அக)

மாத பூசையு மற்றுள பூசையு
மோது நூல்வழி யின்னுற வோதியே
வேத மாதிரி விதியுணர்ந் துன்மலர்ப்
பாத பூசனை பண்ணும் பனவரும்.
மற்று முள்ள வினையிய லின்வழி
முற்று வாருந் தழைந்துற மூலனே
சிறு யிர்க்கிரக் கத்தருள் செய்யெனப்
பற்றி லானு மனுமதி பண்ணினன் (க அங)

பணிந்த வன்பதம் பின்னும் பணிமொழி
யணிந்து தன்சிரத் தார்வத்தி னுற்றன
தெணந்த னிற்பிரி யாமல்வைத் தேத்தினுள்
கணங்கள் கண்டு களித்திடக் கண்ணினால். (க அச)

வேறு.

புடைநின்ற புரந்தரனைப் பார்த்தவன்பே ரழகருணத்
தடவரையை வலஞ்செயலும் வலஞ்செய்தார் தம்பலமு
மடைவுபட வருஞ்செய்து முறையுறவே யனைவர்க்கும்
விடைகொடுத்தா லயத்தருந்தா முழையுடனே வீற்றிருந்தான்.

வேறு.

என்றிசைத்தா னெழிற்கமலத் தவிசினிலங் கயன்சனக மு
னிக்கின் பெய்த, வென்றருளாற் சூதமுனி யிருக்குமறை மு
னிவருளத் தெண்ண மொன்ற, வன்றருளிச் செய்தவழி யா
ராய்த்திம் மண்டலத்துள் ளாரு மெண்ண, வின்றிசைத்தேன்
றொகுத்திலங்குமருணகிரிதன்னையென தெணத்துள்வைத்தே.

வேறு.

வரமறை யோதிய வாயவனே வானில நீரல வாயவனே,
பிரமனை யாக்கிய பீடினனே பீரர ணட்டவம் பீடினனே,

யரவினை யிற்றொறு மாட்டினனே யணங்குமை யாளுறு மா
ட்டினனே, கருவினை காய்ந்திடுங் கண்ணினனே கருதடி யா
ர்தமக் கண்ணினனே. (கஅ௭)

போதகத் தீருரி மூடினனே பொருவிழி யாளொடு மூடின
னே, மாதவ ருக்கற மோதினனே வள்ளொளி பல்லற மோ
தினனே, யாதியு மந்தமு மில்லவனே யடியர டைந்தம ரில்
வனே, பேத மவர்க்கிறப் பேணினனே பிறாறி யாவனப்
பேணினனே (கஅ௮)

வேறு.

கருவைத் துரிசைக் கழையாயெங் களவைக் கருணைக் கட
லானே, பரிவுற் றுணைக்கண் ணினமூடிப் பழிபற் றியவம்
பிகைபார்மே, வெரியுற் றறலுற் றெழிலாகத் திடீருற் றிட
வொப் பரியாளென், றரிவைக் கதுலைக் கருள்வானே யரு
ணச் சயிலத் தமர்வானே. (கஅ௯)

பகலற் றிரவற் றுன்பாதம் பரவப் பதம்வைத் தெனையா
ளாய், சகலர்க் கவரொத் தவர்பாசந் தனையுட் டதனைத்
தகைவானே, விகலர்க் கவருக் கழல்வானே விரையத் துக
ளைத் தனியேதா, னகலர்க் கெதிருற் றருள்வானே யருணச்
சயிலத் தமர்வானே. (க௯௦)

அருந்தவச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௦௦.

வ ல ம் பு ரி ச ரு க் க ம்.

உடலுறு முயிரொத் துயிர் தொறு மொளிர்வோ

னுமைதவ முயலப் பிரிவற வுறைவோன்

சடைமுடி தனிலப் பொடுசமி யணிவோன்

சகலரு முயவெட் டிருபது தருகோ

னடியிணை நிழல்புக் ககலற வுறைவூ

னகவிரு ளொடுதத் துவவித மறவே

கடுவினை யொடுகட் டிருவமு மறவே

கடகரி முகவன் கழலிணை பணிவாம்.

(க)

வேறு.

கனக வெற்பினுங் கயிலை வெற்பினுங் கழுகு வெற்பினும்
பிரியாதா, னனக னற்புத னருண வெற்பின னலரி னொத்த
தன் னடிபாடி, மனித ருக்குமுண் மலம ரித்திலங் குணர்வி
னுற்றெழும்பனுபூதி, தனைய ளிப்பவன் சகல நிட்களான் சா
ண நித்தலும் பணிவாமே.

(உ)

அருவ னிட்கள னமல னித்திய னசல னற்புத னுமை
யாள்வான், கருவி னுட்படி மெமைய ளிப்பனு மெனம னத்தி
னுங் கருதாதா, ரிருவ ருக்குமொள் ளொரியெ னத்திகழ்ந் திகலி
ரித்தவர்க் கினியாளு, மொருவ னொப்பில னவனி டத்துறு
முமைம லர்ப்பத முனுவோமே.

(ங)

வேறு.

பகர்ந்தனம்பார்ப் பதிபகவன் கன்புதைத்து வந்த

பழுத்தரித்துத் தவத்தமல னொடுபிரியாப் பாங்குந்

திகழ்ந்துறுமித் திருமலையை வலஞ்செயலும் பலமுஞ்

சிவனிசைத்தா னிந்திரனுக் கென்றருளிச் செய்தா

யுக்கினுணர்ந்து விரித்தவையு மென்றுபணிந் தயன்முன்

னுரைத்தலுமே சனகனய னுரைத்தபூரை யினையோர்ந்

தகவருளிரச் சூதமுனி யருந்தவருக் குணர்த்து

மந்தநெறி தனையுமனை வருநுணர வறைவாம்.

(ச)

வ ர கி ரி வ ல ம.

வேறு.

வானவர் தமக்கு முந்துஞ் சந்திமார் கழிமா தந்தா
 ஞானுடற் கரிசும் லூக்கி னுளத்தினுந் துரிசு நீக்கு
 மானுடர் புனலின் ழுழ்சி வாய்க்கவே நியதி முற்றி
 மோனிக ளாயிம் மாத முந்திய நியதி தன்னில் (௫)

வலம்புரிந் திகெ விர்த வரைசிவ னடியுள் வைத்து
 நிலந்தனி லுயிர்நோ கா தே நிறைந்தகர்ப் பிணிபோற் செல்க
 நலந்தரு வெழுத்தோ ரைந்து நாவுற நவில்ல தங்கைத்
 தலங்குவித் தூம்வைத் தல்லாற் செபவூந் தரித்துத் தாமே.()

செப்புமீம் மாதந் தன்னி லொருவல மொருநாட் செய்தான்
 றப்பற வருட மொன்று வலம்புரிந் தானை மானு
 மிப்புவி தன்னி லிட்ட பலமுறு மிவன்மே லேறி
 யொப்பருஞ் சிவலோ கத்தின் வளர்தினுத் துறைவன் மீளான்.

அடியொரு வைப்பி னொரு மாயிர மசுவ மேதம்
 படிதனில் வாச பேய பலமொரு தூறும் பாவ்காந்
 தடையற முற்று மிர்தத் தடவரை வலஞ்செய் சான்றோர்
 விடையுடைக் கொடியா னுளுஞ் சிவபுரம் புகுவர் மீளார்.(அ)

மொழிந்தலிம் முறைமை செய்க மதரமுந் தியநாட் டன்னில்
 விழைந்துவிண் ணவரு மற்றை வேதக முனிவர் தாமுங்
 குழைந்துளந் தன்னி லிர்தக் குலவரை குறித்துத் தம்பா
 லழிந்திட வரிட்ட மிட்ட முறவலம் புரிவ ரன்பால். (க)

இந்தநன் னாளி லன்பா லிதழியிர்க் கிசைய வெண்ணி
 யந்திவா னனைய மேனி யுமலனா யிழைதன் னோடு
 முந்தியே யிர்த வெற்பை வலஞ்செயு முறையி னாலே
 சிந்தையுந் திகழப் போற்றி செய்திடக் கணங்கள் சேர்ந்தே.

பண்டித னாக மூர்க்க னாகபா தகனே யாக
வெணடிகழ் குலத்தோ னாக விவரலா வெவரு மாத
லண்டரும் பணிபு மிந்த வருவரை வலஞ்செய் தாரேல்
விண்டிடு மனந்தங் கோடி மேனீவெவ் வினைக ளெல்லாம்.()

பாதுகை யோடு செல்லேல் பரிகரி யூர்ந்து செல்லேன்
மீதுறக் குடையுஞ் செல்லேல் வித்தக விமல னாதி
நாதனை யுன்னி யிந்த நகத்தினை வலஞ்செய் நல்லோர்
வேதக னருளி னாற்றம் விரும்பிய பலங்கொள் வாரே. (கஉ)

மருவலர் தம்மை வெவ்வோன் மாகிது னென்னு மன்னன்
பரியினை யூர்த்தே யிந்தப் பருப்பதம் வலஞ்செய் தான்முன்
னரகினுள் வீழ்ந்தா னந்த நற்பரி சிவலோ கத்தை
விரவியே கணங்கட் கெல்லாம் வேந்தனாய் விளங்கிற்றன்றே.

ஆதலி னாலே யன்ப ரகத்துனி யமலன் பாதம்
பாதுகை யாதி விட்டுப் பதத்தினுல் வலத்தைச் செய்க
வேதகன் விமல னென்றும் விளங்கிடு மிந்த வெற்பைப்
போதக னிவர்க்கு நல்கும் புத்தியு முத்தி தானும். (கச)

ஒருபத வைப்பி னாலே யுளத்தினும் பாவ மோடு
மிருபத வைப்பா லேகு முரையினு லிசைந்த பாவந்
திரிபத வைப்பாற் றீரு முடலினாற் செய்த தீமை
நரர்தமக் குயிரை யூரு நம்பனின் னருளி னாலே. (கரு)

காலையின் வலத்தைச் செய்யிற் கரிசுகள் கழியு முச்சி
வேலையி லிட்ட சித்தி வினையும்பின் வேலை தன்னிற
சாலவே தழைத்து நீடுந் தனத்தொடு தானி யாதி
ஞாலமுயந் திடவே வாய்த்த வருணவெற் பினையெந்நாளும்.

ஆகித்த வாரந் தன்னில் வலஞ்செய்தா ரகித்து மெய்ந்நோ
யாதித்த லோகஞ் சேர்ந்தின் னார்த்தரன் புரியுஞ் சேர்வர்

சோதிச்சந் திரனவா ரதந்ற சுழன்றவா தாழு மவ்வா
றேத்ததை யில்லா மற்றை வாரத்தும் பலமீவ் வாறே. (௧௭)

ஆக்கையா லொருகா லிந்த வருவரை வலஞ்செய் தார்தம்
வாக்குற வெழுத்தோ ளாந்து மரனடி மனத்துள். வைத்தே
போக்கியுன் பொதியு மீசன் புரம்புகுந் திருப்பர் புன்மை
நீக்கின் மலன்றாள் சேர்வ ருலகெலா நீங்கு நாளில். (௧௮)

சித்திரை மாதந் தன்னிற் சிறத்துறு மபர பக்கத்
துத்தம மான வீரே ழாந்திதி யுறும்வா ரத்திற்
சுத்ததோ யத்திற் றேய்ந்து துய்யவெண் ணீறு பூசி
வித்தகீ விலிங்கந் தன்னைப் பணிந்தியல் விகியி னாலே. (௧௯)

இம்மையிற் பலத்தை வேண்டா நிமையவர் சுவர்க்க மாதி
யம்மையிற் பலத்தி னாசை யற்றுளத் தநாதி முத்தன்
மும்மல மோச கேச னுயிர்க்கவன் மூர்த்த மான
செம்மைய சிலம்பு தன்னை வலஞ்செயுந் தெள்ளி யோரே. (20)

அசுத்ததத் துவத்துஞ் சுத்தா சுத்ததத் துவத்துந் தங்கார்
விசுத்ததத் துவத்திற் போகந் தினைப்பர்கள் விமல னோக்கா
னசித்திட மூல நோயு நாதமு மொடுங்கு நாளில்
வசிப்பர்க ளநாதி முத்தன் மலரடி நீழல் வாழ்வின். (௨௧)

[மூலமெவ் வுயிர்க்கு மூல மலத்தினு மநாதி முத்தன்
மாலய னூட றீர்க்க வளரொளி யாகி நின்ற [னோ
தூலவிஷ் கத்தைத் தொண்டர் வலஞ்செயு முறைமை சொன்
மாலயத் திலிங்கத் தன்பர் வலஞ்செயு மடைவுஞ் சொல்வாம்.

ஆ ல ய வ ல ம்.

வே லு து.

திகழும் பூர்வ திசைநோக்கி யமல னிலங்குஞ் சிவலிங்கந்,
திகழு மற்றைத் தென்றிசையீய நோக்கிப் புவியிற் சிவலிங்

கந், திகழு மருகிக் குடதிசையை நோக்கிச் சோம திசையினையு,
நிகழு முகமைந் ததற்கதனைப் பூர்வ திசையி னிகழ்த்திடுவாம்.

இலங்கு மீச முகமுச்சி தன்னி லீசத் திசைநோக்கி, யிலங்கு
மதன்கீழ்த் தற்புருடம் பூர்வத் தெழிலார், வலத்தோண்மே,
லிலங்கு மகோரந் தென்னோக்கி யினியுச்சாதஞ் சிறுபுறத்தி,
னிலங்குங் குடதிக் கிணைநோக்கி யிடத்தோள் வாமம் வடக்
கிலங்கும். (௨௪)

வேறு.

தென்றிசை தன்னை நோக்கித் திகழ்ந்திடி. னிலிங்க மங்கே
யொன்றிடம் புருட மீச முச்சியுற் றங்கி நோக்குந்
தென்றிசை யகோரம் பூர்வ திசைபுரு டத்தா னத்தி
னோன்றுமிவ் வாறு மற்றை யுத்தர திக்கு மேற்கும். (௨௫)

எத்திசை தன்னை நோக்கி யிலங்கிடுஞ் சிவலிங் கந்தா
னத்திசைத் துவார பால ரர்ச்சனை புரிக வன்பா
லத்திசை தன்னிற் பீட மிடபமு மெகிரே யாகுஞ்
சுத்தசை வாக மத்தின் விதிவழி தொகுத்துச் சொன்னோம். ()

கன்மசா தாக்கி யங்காண் கருதுதற் புருட மெங்கு
மன்னபா னுதி யந்த முகந்தனிற் கொடுக்க வன்பா
லுன்னிடி. லகோரங் கர்த்தா மூர்த்தமே யுணரிற் சாத
மன்னிய வமூர்த்தம் வாம மதித்திடிற் சிவமீ சானம். (௨௭)

கன்மசா தாக்கி யத்திற் கலந்துறு மற்றை நான்கு
மன்னுமூன் றிரண்டு மோன்று மற்றைய முகங்க டம்மி
லுன்னியம் முறைமை தன்னை யோதன மாகி யெல்லாங்
கன்மசா தாக்கி யத்திற் றிசைதொற்றுங் கொடுக்க கற்றோர். ()

பூருவ திக்கு நோக்கும் புனிதன்மூன் வலப்பா னிற்க
வாருறத் தெற்கு நோக்கு மமலன்மூன் னிற்க வவ்வா
றேருற மேற்கு நோக்கு யிறைவன்மூன் னிடப்பா னிற்க
சீருறப் புரிவார் பூசை யிம்முறை சோம திக்கும். (௨௮)

முனிதர்தா பித்த லிங்க மாதவர் வானோர் மற்றைப்
புனிதராக் கணங்கள் பூசை புரிந்திடு மிலிங்க மென்றும்
பனுமிவை நான்குந் தானே படிதனி லுதித்த லிங்க
மெனுமித னோடு மைந்தும் பார்த்தமென் றெணுகவென்றும்.

உரைத்தலிவ் வைந்துமொன்றுக்கொன்றினில்வரமாயோங்கு
வரத்தினை யளிக்கு மிந்த முறையினால் வலஞ்செய் வார்க்கு [ம்
மருச்சினை புரிக விர்த வைந்திலிங் கத்து மன்பாற்
றரித்தெழு நான்கு மீசன் முகத்தினுற் பவித்த சைவர். (௩௧)

வைதிகர் பெறினுஞ் சைவ தீக்கையை வாய்க்க வேதங்
கையினுற் பார்த்த லிங்கந் தீண்டுதல் கடனோ வன்று
வையகந் தனக்கு நாசம் வருமிவர் தீண்டிற் சுத்த
சைவராற் பரிகா ரத்தைப் புரிகநூல் சாற்று மாற்றால். (௩௨)

தரித்தபி டேக மந்தஞ் சுசியினுற் சுத்த சைவ
ரருச்சினை புரிக வென்று மன்பினுற் பார்த்த லிங்கந்
தரித்திடா னபிடே காந்தந் தாவர லிங்கந் தீண்டிற்
பரித்திடா வளத்தைப் பாரும் பார்த்திவர்க் காகும் பாவம். (3)

ஆதலால் வேந்த ஞராய்க் தடைவுற வபிடே காந்த
மோதுநான் முறையி னுள்ள வுத்தம் னாலே யென்றும்
போதக புனிதன் றன்னைப் பூசனை புரிவித் தானே
லாதிதன் சிவலோ கத்தி னமர்வன்பூ சகனு மங்கே. (௩௪)

சந்திகண் மூன்றும் பூசை தவறற்ச் சமைத்துச் சைவ
னந்தநள் ளாதி யில்லா வமலனீ டிலிங்கந் தங்கு
முந்தாமா வரணந் தன்னின் முறையுறு வலமுஞ் செய்து
வந்தனை புரிந்து நின்று வாழ்த்துக மலாரி பாதம். (௩௫)

வாசக விதியி னாலே மலாரிதன் மயலிங் கத்திற்
பூசனை புரிந்தான் பின்பு வலம்புரிந் திடானே யாகி

லாசுள னன்ப னல்லன் விடம்பனே யவனா யுங்காற்
றேசிக னென்னப் பட்டான் வலஞ்செயுந் தெள்ளி யோனே.

சரியையுங் கிரியை தானுஞ் சால்புள யோகந் தானு
மதினுட் டிக்கை யார்க்கும் விதியினை வாத லாலே [யில்
பரிவுடன் படர்ந்து பாங்கால் வலஞ்செய்தோர் பரமன் கோ
வரசிவ புரத்தின் வாழ்வர் முத்தியு மெல்ல வாய்க்கும். (௩௭)

வேறு.

நீனையி னொருகா னேரிழையை நீங்கும் பிரம சரியந்தான்
மனையின் வாழ்க்கை வனத்துறைதன்மற்றையதிவன்னாச்சிர
மெனுமீம் மூன்று மியல்வழியி னியற்ற லரிதா தலினாலே
வினையை வெல்வார்வலம்புரிகவிமலன்கோயில்விழைவறவே.

வேறு.

மன்னிடுஞ் சிவன்றன் கோயில் வலம்புரிந் திடுவா மென்றே
புன்னிடு மளவி லோடு மிம்மையி னுற்ற பாவ
முன்னைய வுடலந் தோறு முற்றிய பூவ மெல்லா
மன்னிய மாஞ்சென் றீச னாலய மடையும் போதில். (௩௯)

அடிதொறு மசுவ மேத யாகத்தின் பலம தாகும்
படிதனைப் பார்த்து மெல்லப் பதத்தினை வைத்துக் கீட
மடியுமெய் வருந்து மென்றே மனந்தனி லுருகிச் செல்க
வடிகளா ல்யத்து வட்டத் தகத்துனி யமலன் பாதம். (௪0)

நிறைந்தகர்ப் பிணிதா னெண்ணெய்நிறைகுடந் தலையின்மீதே
யுறைந்திட நிகளங் காலி னுறமெல நடத்தல் போல
மறந்திடா தமலன் பாத மனத்துற வலமுஞ் செய்க [தே.
சிறந்தவைந் தெழுத்துஞ் செப்பிச்செபவடங் கரத்திற் சேர்த்

வேறு.

ஒப்பா ரில்லான் சிவனமல னுறையுங் கோயின் முதலதனுக்
கப்பா லிரண்டா மாவரண மூன்று குவதே யதற்கப்பா

லப்பா னுலா மாவரண மைந்தா குவதே யதற்கப்பா
லப்பா னுரின் புறமதனோ டாரும் வலஞ்செய் யாவரணம். (1)

ஆதி தன்னிற் புரிவலத்தி னதிக மிரண்டா மாவரணத்
தோது மிந்த முறையிங்கு முயரும் பலமொன் றினுக்கொன்று
நாத னுயிர்கட் குயிர்நோய்க்கு மருந்த னமல னமபனவன்
பாத மலரைப் பரிந்துளத்தி லவற்றின்வலஞ்செய்வதுபாங்கே.

ஆலயதரிசனஞ்செய்வார் நிற்குமெல்லை.

வேறு.

புகுந்திடா தூரி னுள்ளூர்ப் புறத்தினி னமல னென்றே
திகழ்ந்தகோ புரத்தைக் கண்டு சிலர்பணி வாரு முண்டு
புகுந்தரும் புரியி னுள்ளே கோபுரத் ததிதா ரத்துற்
றகந்தனி லரனை யுன்னிச் சிலர்பணி வாருண் டன்பால். (சச)

கோபுரத் தருகு சேர்ந்து கும்பிடு வாரு முண்டு
கோபுரத் துள்புக் கப்பாற் கும்பிடு வாரு முண்டு
தாபர பலிபீ டத்தைச் சார்ந்திடா தயனிற் பாரு
மாபர னென்று பீடம் வணங்கிடு வாரு முண்டே. (சரு)

அரங்கிடை யடைந்து நின்றே யடிபணி வாரு முண்டு
பரந்தமா மண்ட பத்தின் புறக்கடை பணிவா ருண்டு
ணிரந்துதின் றிறைஞ்சு வாரு முண்டுநின் மலன்பா தத்தைப்
புரிந்திறைஞ் சாரு முண்டே யருத்தமண் டபத்துட் புக்கே.

வேறு.

அப்பாற் புகுந்து ளாலயத்தி லமல னசலன் சிவன்கள
னொப்பா ரில்லா னுயர்ந்தாரு மில்லா னுயிர்கட் ஞீராகி
மெப்பா லினுநீங் காதிருக்கு மிறைவ னிலங்கு மிலிங்கமய
மெய்ப்பா விதியா லருச்சிப்பீர் சுத்த சைவர் விழைவுடனே. (1)

ஆலயதரிசனஞ்செய்யும் அந்தணர்முதலியோருள்

இன்னார் இன்னவெல்லையினிற் பரெனல்.

வன்பார்ந் திலங்குங் கோபுரத்தே மகிழ்ச்சி யுறக்கண் றே
புறத்துற், றன்பால் வலஞ்செய் தமலனைப் பணிவர் புலைய்
ரடைந்தூரு, ளின்பார்ந் திலங்குங் கோபுரத்தி னதிதூ ரத்துற்
றிறைஞ்சுவர்தாள், வன்பார் மயிர்கொய் பவரிருது கழுவும்
வண்ணார் மற்றையரும். (௪௮)

கோல மாருங் கோபுரத்தின் புறத்தே குறுகிக் கும்பிடுவர்
மாலே கார ரெண்வணிகர் முதலோர் மனத்தின் மகிழ்வறவே
கால காலன் கழறுமியல் விதியைக் கடக்கை கடனலவென்
றேனும்பலத்தையிவர்பெறுவரியலைக்கடந்தாரென்பெறுவார்.

வேறு.

பொற்றைகிகர் கோபுரத்துட் புகுந்தாய ரெழுவாயர்
வெற்றிலைவா ணிகர்முதலேரர் விமலனடி யிணைபணிவர்
மற்றையர்நா லாம்வரண * வாய்தலின்முன் பணிந்தெழுச
பற்றினரேற் நீக்கைபலி பீடத்திப் பாற்பணிவார். (௫௦)

வருமுறையார் குத்திரரு மிரண்டாமா வரணத்திற்
பரமசிவன் சந்நிதியிற் பலிபீடந் தனிற்பணிக
பொருவருமா மண்டபத்தின் புறக்கடையிற் பணியலுமாம்
பெருமைதருஞ் சிவதிக்கை யிணையவர்தாம் பெற்றாரேல். (௫௧)

ஆக்கையினை வெறுத்திவர்கை வாச்சிரமத் திணையடையின்
பார்க்கலுமா மண்டபத்தி னுட்புகுந்து பசுபதிதா
னோக்கவருள் வாய்தலினால் வசியர்மனு நூன்மன்ன
ராக்கமுத நடுவடைந்து பணிவாரீக ளமலனையே. (௫௨)

ஆவரணம் என்பது - வரணம் எனத் தலைக்குறைந்து
நின்றது.

சிரத்தினுறத் தெண்டுதனைச் சிவன்முன்னே தேசிகளுற்
றரித்தரங்கிற் புகுந்துபணிந் தாடுவளே தளியில்லான்
பரித்துவச்சு னுபதேசம் பணிந்தரங்கிற் பரதமுணர்ந்
துருத்திரகன் னியர்தம்மை யாட்டுவிப்ப னுகப்புறவே. (௫௩)

வேறு.

அருத்தமன் டுபத்தீட்டிப் புக்கே யந்தண ரமலன் பாதங்
கருத்தினுங் கண்டு வாழ்த்திக் கைதொழு வார்நா லேழுந்
தரித்துநால் வேத மாகி தன்னையு மமலன் மேனி
யருச்சினை செய்வார் சுத்த சைவருட் புகுந்தன் பாலே. (௫௪)

அந்தண ரரையர் மற்றை யனைவரு மமலன் பாத
வந்தனை செய்யு மெல்லே முறையுற மதித்துச் சொன்னேம்
பந்தனை யறவே பாங்கா லவரொலாழ் பணியு மாறுஞ்
சிந்தனை செய்தே யீசன் றிருவடி. செப்பு வாமே. (௫௫)

அந்தணர்முதலியோர் பணியுமுறைமை.

உத்தர திசையிற் காலே நீட்டிட * லொருகா லத்து
மித்திறம் பதத்தை நீட்ட * லிந்திர திக்கி லென்றும்
பத்தர்கண் மேற்குந் தெற்கு நீட்டுக பாதந் தன்னை
வந்தக விலிங்கந் தன்னைப் பணிபவர் விரும்பி வீடும் (௫௬)

தேசிகன் றன்னைத் தேவர் திருவடி தன்னை யீச
னேசரைச் சந்தி தோறு நிருமலன் றனையர்ச் சிக்கும்
பூசுரர் தம்மைத் தந்தை தாய்தனைப் பணியும் போதும்
காசினைக் கடிவார் நீட்டல் * வடக்கினும் கிழக்குங் காலே. (௧)

வழியிடை நடக்கும் போது மலரினைக் கொய்யும் போதும்
விழுமியர்க் கீழும் போது முத்தர வினையின் கண்ணு
மெழுதிடும் போதும் வாப்மை யியலினை யிதழின் கண்ணே
யழகுறு மரையர் பாற்சென் றடைந்தமர்ந் திருக்கும் போதும்.

நீட்டிடல் - நீட்டற்கு.

புனலிடை மூழ்கும் போது நியதியைப் புரியும் போது
மனலினை யோம்பும் போது மருச்சனை செய்யும் போது
மனையிடை யருந்தும் போது மலசல மாற்றும் போதும்
பனவரைக் குரவர் தம்மைப் பதம்பணி வதுபாங் கன்றே. (1)

நாலிரண் டைந்து மூன்றென் றென்றுகொண் டுமத் தாலே
யேலுமங் கந்தா னுன்கா மிவைகளா டலருக் கேயு
நாலிரண் டல்லா வெல்லா நாரியர் தங்கட் காகு
நாலிரண் டாதி யங்கங் களுமினி நவற்று வாமே. (க0)

பூநீவ திசையை நோக்கும் புனிதன்முன் பலிபீ டத்தி
னேருறு மெரியின் கோணத் தெதிரணித் தெல்லே தன்னிற்
சீருறுஞ் சிரத்தை வைத்து நிலத்துறத் தினிய மாப்பு
நேருறக் கரங்க டம்மை நீட்டியுத் தரத்து நேசால். (கக)

மடக்கியே கரங்க டோளு மண்ணுறத் தெற்கே போக்கித்
திடத்தரை தன்னைத் தீண்டச் செறித்திரு கன்னந் தன்னை
முடிக்கவட் டாங்கந் தன்னை முந்தியே வலப்பால் செய்க
விடப்புறத் தங்கந் தன்னை யியற்றுக வதன்பி னென்றும். (1)

சிரங்கர முழந்தான் மண்ணைத் தீண்டல்பஞ் சாங்க மாகுஞ்
சிரந்தனிற் கரங்கள் கூப்பிற் றிரிவித வங்க மாகுஞ்
சிரந்தனைத் தாழ்த்து நிற்கை தெரியினே தரங்க மாகும்
வரம்பெறு மெட்டு மைந்து மத்திம மூன்றே கம்பின். (கங)

தென்றிசை தன்னை நோக்குஞ் சிவனது சந்நி திக்க
னென்றிய பலிபீ டத்தி னிருதிதிக் குறுங்கோ ணத்தி
னின்றுமுன் னிகழ்த்து மாற்றா னிமலனைப் பணிக மேல்பா
லொன்றிய சிவன்றன் முன்னு நீருதியிற் பணிக வோர்ந்தே.

வடதிசை தன்னை நோக்கு மலவலி வயிரி முன்னே
திடமுறும் பலிபீ டத்தின் வாழிகோ ணத்தைச் சேர்ந்தே

யடி.யிணை நீட்டி. மேல்பா லமலீனப் பணிக வன்பா
லுடலுரை யுணர்வா லுற்ற தீவினை யொருவ வோர்ந்தே. ()

நினகரன் றன்னைப் பாம்பு தீண்டினே யபரா ணத்தின்
மனமகிழ் வறவெல் லோர்க்கு மகரமா தாதி வாய்க்கி
வினையகா லத்தின் ழுழ்கி யீசனை யிறைஞ்சச் செல்வோர்
தனபதி திசையைத் தெற்கே நோக்கிய விலிங்கந் தன்னில். ()

மேலைய திசையிற் காலே நீட்டி-டல் வெய்யோ ன்ந்த
வேலையி னுச்சி நீங்கி யியங்கலான் மேல்பா லந்தக்
காலையி லட்டாங் கத்தைக் காதல்செய் யாதே கைக
ளேலவே கூப்பியுச்சி மேற்றொழ வினிமை யாமே. (௬௭)

வலம்புரிந் திகெ வாதி மண்டலம் பிரம சாரி
வலம்புரிந் திடமுஞ் செய்க மனையுளார் வனத்து ளாரு
மிலந்துந் திரந்துண் பார்க ளிடம்புரிந் திகெ வென்றும்
விலங்கென வுடலந் தன்னை வெறுத்தது மெய்யே யாயின். ()

பத்தியாம் வலத்தி னாலே பொருவரி தாய நல்ல
முத்தியா மிடத்தி னாலே முறையுற விரண்டுஞ் செய்பிற்
புத்தியு முத்தி தானும் பொருந்திடம் போதந் தன்னில்
வைத்தம் லன்பொற் பாதம் வாக்கினால் வாழ்த்துவார்க்கே. ()

வலமிடம் புரிக சைவ தீக்கையோர் முதல்வட் டத்தி
னிலவிடிற் றூபி நீழ னீக்கிமூன் றிரண்டுட் செல்க
விலகிடம் விரிவக் கோயி லுக்கெனைத் தனைத்தும் போகச்
செலுகவுத் தரத்திற் சோம சூத்திர மிதுதான் றேரில். (௭௦)

திருவுலாச் செய்யும்போ தீசன் றிகழ்பெரு விழாவிற் பத்தர்
பரிஷி வுடனே செல்க படர்ந்திடிற் றூபி நீழ
லொருவுத லறவே சூழ்கை யொழுங்குடன்பலியிற்செல்வோர்
பிரிவறச் செல்கை தானும் பிழையன்று பேணுங் காலே. ()

வலம்புரிந் திகெ தீக்கை வரத்தினை யில்லா ரெல்லா
மிலங்கிடு மிரண்டாம் வட்டத் தேனைய வட்டத் துள்ளுங்
குலந்தனி னெய்யார் சைவ தீக்கைகொண் டிடினு முந்துந்
தலந்தனிற் செல்வேன் மற்றைத் தலம்வலம் புரிதல்-சால்பே.

வேறு.

தெரிசித்துத் திடவிடையைச் சென்றிடஞ்சண் டேசன்
றிருவடியைத் தெரிசித்து மீண்டுதிட விடையைத்
தெரிசித்துச் சென்றுவலஞ் சோமதிசை சேர்ந்து
மீண்டிட்பந் தெரிசித்துத் திகழ்சண்ட னடியைத்
தெரிசித்துப் பராசத்தி யெனுஞ்சோமஞ் சேர்ந்து
மீண்டுதிற் சண்டனடி தெரிசித்து விடையைத்
தெரிசித்துச் சிவலிங்கந் தெரிசித்துப் பணிக
விதுசோமஞ்ஞத்திரமொன் றனந்தபலஞ் செயுமே. (எங)

தெரிசித்துப் பிரியும்போ துடலைவலம் புரிக
திடவிடைமுன் சண்டனைமுன் சிவசத்தி முன்னும்
பரிசுத்தந் தெரிசிக்கும் பராசத்தி நிலவும்
பரமசிவ னுலயத்தின் விரிவுவட பாலிற்
கரிசெற்றிச் சிவபுரம்புக் கமலனடி காண்பார்
கடவாதே புடைநின்று கைதொழுது மீள்க
வரமுற்ற காலத்து மற்றையகா லத்து
மதித்தவள வினுக்கப்பால் வலஞ்செயலு மாமே. (எச)

வேறு.

வைத்தமல னடிமனத்துள் வாக்கினெழுத் தைந்தினையு மரு
க்கண் றோற்ற, மத்தமய பரியந்தம் வலம்புரிந்தார் சிவாலயந்த
மாக்கை யாலே, கைத்தவல வினைமினைத்துஞ் சுத்தசிவ தீத்து
வத்திற் கலந்து வாழ்வார், முத்தியினைப் பெறுவார்க ளண்ட
மெலா மொடுங்கிடுநான் மூலந் தன்னில். (எடு)

ஒருயாமம் வலம்புரியி னுடலினாற் றீவினைக ளொருவு மெ
ஸ்லாங், கருவாதை யிலர்மண்ணிற் சிவலோக மடைந்துகளிப்
பறவே வாழ்வார், பெருகார்வத் தொடுமேலைச் சிவலோகம்
பெற்றிருப்பர் பேத மற்றே, பரமேசன் பதமடைவ ரண்ட
மெலா மாயையினுட் படியும் போதில். (௭௯)

வேறு.

அருக்கனல் வாரந் தன்னில் வலஞ்செயி னமலன் கோயில்
பரித்துவம் பத்தி யோடு பகலெலாம் பாதந் தன்னால்
வருத்திடும் பிணிகண் மாயு மதியது வாரந் தன்னி
லுருத்தெழு முச்சி தன்னில் வலஞ்செயி னொருயா மந்தான்.()

கண்டனில் வருத்த நீங்கும் காதலற் றயலான் கொண்ட
பெண்டனைப் புணர்ந்த பாவம் பிரியுமங் களவா ரத்தி
லெண்டிகழ் கழிகை பற்றி யியற்றிடிற் பிணிக ளெல்லாம்
விணடிகும் புதவா ரத்தின் பலத்தையும் விளம்பு வாமே.(௭௮)

வாய்த்திடு முணர்வு பத்துக் கழிகையுள் வலஞ்செய் தார்க்குத்
தீர்த்திடுந் துயரந் தன்னைச் செயின்வலம் வியாழந் தன்னி
லீத்துகந் திடவே யெய்து நிதிவெள்ளி யியற்றி னார்க்குத் [கே.
தெய்த்திடும்வினைத்தீங்கெல்லாஞ்ச னிதனில்வலஞ்செய்தார்ச்

அட்டமி தன்னின் மூழ்கி யற்றைய நியதி முற்றி
முட்டல வலத்தைச்செய்யிற்கழிகைமூவிரண்டொன்றுள்ளே
கிடிலவர் சிவலோ கத்தைக் கெழுவுவர் சாமீ பத்தை
யிட்டமுள் னுறவீவ் வாறு சதுர்த்தசி யியற்றி னாரும். (௮௦)

வேறு.

விளங்கியபூ ரணைதன்னில் விதிபாத மமவாசி
துளிக்வருக் கணைமதியைத் தொட்டிடும்கா லத்தாலங்
களங்கமறு மற்றையநற் காலங்க ளினும்புரிவா
ருளங்கருதும் பலமஸ்டவர் சிவலோகத் துறைவாரே. (௮௧)

வேறு.

கணபதிக் கேக மாகுங் கதிரவற் கிரண்டே யாகு
மெணிலொரு மூன்றே யீசற் குமைதனக் கேநான் கேயு
மணிவண னான மாலுக் கீரிமண் டாகு மன்னும்
விணின்மதி குழிக் கின்னும் பலவிதம் விளம்பு வாமே. (௮௨)

வலம்புரிந் திடுக நூறு வாய்த்திடப் பத்து நூறு
மிலங்கவா யிரத்துப் பத்து மிசையவே நியூதந் தானு
நலம்பெறு கோடி தானுஞ் சித்தியை நயந்தார் செய்க
சிவந்தியை யரைய னாக்கி னானவர்க் கிட்டஞ் செய்யும். (௮௩)

வேறு.

தந்தை வலத்திற் றசகுணிதந் தாயை வலஞ்செய் வதுதாயி
னைந்து மைந்துங் குரவன்வல மதனிற் றசமால் வலமாகும்
பந்த மறுக்கும் பராபரைதன் வலந்தூ னதனிற் பத்தாகுஞ்
சிந்தைக்கரியசிவன்வலத்தின்சிறப்பாருணர்ந் துதெரிப்பாரே.

வேறு.

உத்தம மூவே ழாகும் வலம்பதி னைந்தோ டொன்பான்
மத்திம மாகு மற்றைக் கனிட்டமே மைந்து மூன்று
மித்திறத் தியன்ற தொன்றை யியற்றுக விரண்டு மொன்றுங்
கைத்திடல் கணக்கே யாதி கடவுளைப் பணிவர் கண்டே. ()

நடந்ததி தூரந் தங்கு நகரினை யடையும் போது
படர்ந்தடைந் தமலன்கோயில் வலஞ்செயிற்பதத்தினுன்முன்
டைந்தன பதவைப் பெல்லாம் வலமெனக் கொள்வ னம்பன்
படிந்துபின் பணிக முன்னம் பண்ணிய பாங்கி னாலே. (௮௬)

பணிந்தவ ரவய வத்திற் பற்றிய மூணல்லாவ் வொன்றற்
கெணந்திக ழிமையோ நாண்டா யிரமல ரிரதந் தன்னி
வணைந்தமர்ந் திருப்ப ரின்புற் றமவன்றன் சிவலேக தத்திற்
றணந்திடு மவர்பு மின்று தறுவீனிற் சார்ந்த பாவம். (௮௭)

வேறு.

ஒருமூன் றைந்தே ழாதி யென வுரைத்த முறையின் வலஞ் செய்து, பெருகார் வத்திற் பணிந்தெழுந்து பேசித் துதியுங் கரங்கொட்டி, யொருவா வவகை யொடுமாடிப் பின்னும் வலஞ்செய் தொருப்பட்டே, கருநா வமலன் றிருவுருவ மதனைத் தீனது கருத்துள்ளே. (௮௮)

பணிந்தே பின்னும் பாங்கான தலத்தி னிருந்து பரிவுட் னே, யெணந்தன் னாலல் லதுநாவா லியன்ற தியம்பி யெழு த்தைந்தூர், தணந்தே யந்தத் தலந்தன்னைப் புருந்து தமது மனைதன்னுள், வணங்கா வமலன் மலரடியை யிருப்பார்க் குண்டோ மணிப்பிறப்பே. (௮௯)

வேறு.

தென்றிசையிற் றுவாறத்தைத் திகழ்பூர்வ திசைதன்னை நோக்ருந் தேவர்க், சென்றுமிடப் பால்பணியே லிருந்தியம்பேல் செபந்தனையு மிடப மீச, னென்றவிவ ிருவருக்கும் குறுக்கி யங்கேல் புறங்காட்டே லிருகை யல்லா, லொன்றவொரு கரங்குவியேல் வலந்தன்னை யிடந்தன்னையொருகாற்செய்யேல்.

உத்தரியத் தொடுபணியே லோங்கியகோ புரச்சாயை கடவே லுண்ணே, னித்திரைசெய் யேல்கடவே னின்மாலி யந்தனையுந் தீண்டே னீட்டிக், கைத்தலத்தால் விக்கிரகங் களைத் தீண்டேல் காதலுறக் கணிகை மாரை, யத்தமத னுற்றீண்டே லவரொடுபே சேல்விழியா லவரைப் பாரேல். (௯௦)

வீண்பேசேல் சபைக்கருக மல்லாத சொல்வினும்பேல் விளம்பிற் கேளேன், மாண்பாருத் தமரையவ மதியேல்புல் லியீர்தம்மை மதித்துக் கூறேல், காண்பார்கள் கணுக்கினிய கடவுளரும் பொருளினக்கா தலித்துப் பாரே, வேண்புண்ட விருக்காதி தனிலியம்பாச் சிறிதெய்வம் பணியே லென்றும்.()

அருமறையா தியும்பயிலே லுன்னததா னத்திலிரே லம்
ரேல் பீடத், தொருவரைப்பார்த் துறநகையே லுடன்முதற்
குத்திரத்து ளொன்றுஞ் செய்யேல், வரமுடைய வியலன்றி
மற்றையபா டலைமனத்தின் மதித்துக் கேளே, நிரிவிதமா கிய
சந்தி யல்லாத காலத்தா லயத்துட் செல்லேல். (௯௩)

வலுமிரண்டொன் றிவைபுரியேல் வரமான பாடலொடு
பண்ணை யன்றிப், புலியவிய லொடுபொருந்தும் புறநீர்மை
முதற்பண்ணும் புரிந்து பாடேல், சொலியவியை யெண்ணு
ன்கு ளொருகுற்றந் தனைச்செய்யிற் துயக்கத் தாலே, நிலவு
வரு மறைதன்னு ளுருத்திரத்தை நிகழ்த்தலுமம் மாசு நீங்கும்.

அருமறையின் வாககியம்ப வருகரல்லா ரறைந்திக வகோ
ரந் தன்னைக், கருதியுளத் தாயிரமக் கரிசொழியும் புத்தியி
றாற் கருதிச் செய்தா, ரெரிநிரயத் தழுந்திடுவ ரிதற்கில்லை பரி
காச மியலு ளிர்தத், துரிசுதனைத் துயக்கத்தாற் புரியற்க விழை
வாலே துய்யோர் தாமே. (௯௪)

எனியபழு தெண்ணன்கு ளொன்றினையு மியற்றாதே தம
க்கா மெல்லை, பணிபவரே பணிந்தபலம் பெறுவார்க ளப்பா
லும் படர்ந்து செல்வா, ரெணமில்ரென் பெறுவரவ ரிகழ்ந்
திடுவர் பணிந்தபல மியலா ராய்ந்து, திணமுடைய தேசிகனு
மன்னவனாற் செய்விக்கிற் சிறப்புச் சேர்வான். (௯௫)

ஐ வ று.

தந்தமக்குத் தக்கதலந் தனினின்று தலையாலும்
வந்தனையைப் புரிவார்கள் வந்தவழி மதித்தறைவாஞ்
சிந்தனைசெய் திடுகவினைத் திறமுணர்ந்து சிவனருளாற்
கந்தமல ரயனவரைப் படைத்தனூன்றன் கவினுடலின். (௯௬)

அந்தணர்முதலியேநருற்பத்தி.

அந்தணரான் பெண்முறையோ டவன்முகத்தி லுதித்தார்கள்
வந்தனர்பின் புயந்தன்னின் மின்னருமாண் பெண்முறையாற்

பந்தமுடன் வசியரவ ஹருவினுற் பவித்தார்கள்
சந்தரத்த பதத்துகித்தார் சுத்தமொடு சூத்திரரும். (௯௮)

ஓதலரு மறைமுதலா லோதுவித்த ஓயிர்க்கிரங்கி
யீதலிழந் திடலியற்ற லியற்றுவித்தன் மறையோர்க்காம்
பூதலத்தை யோம்புதன்மூன் றுச்சிரமம் புரிதன்மறை
யோதலிவை மனர்க்குரிமை யினிவசியர்க் குணர்த்துவமே. ()

ஓதலரு மறையினையு முயிர்க்கிரங்கி யுளதொன்றை
யீதலுழ லோம்புதலா னிலந்தன்னை யெப்பொருளு
நீதியுறக் கௌளல்விற்கை நின்றலிரண் டாச்சிரமத்
தேதமிலாச் சூத்திரர்க்கு முரியதொழி லிணையிசைப்பாம். (௧௦௦)

அந்தணரா ரியர்தமக்கிங் கனுகூலம் புரிந்திடுதல்
சிந்தனையின் மகிழ்ச்சியுறச் சிறந்தமனை தனில்வாட்கை
வந்திரந்தார்க் குள்ளதனை வஞ்சனைசெய் யாதுதவன்
மந்தமற வழுதுவினைத் திடல்சாலி வயலினுமே. (௧௦௧)

அந்தணரா தியருதய மவர்க்கெயலு முறையறைந்தாந்
தந்தையுயர் குலந்தாழ்ந்த குலந்தாயென் றியம்பியிட
வந்துகித்தா ரனாலோமர் மதிக்கிலவர் தாமெழுவ
ரிந்தவனு லோமரெழு வரையுமினி யியம்புவமே. (௧௦௨)

அனுலோகருற்பத்தி.

வேறு.

அந்தணன் று னரையர்குலக் கன்னிதனை யலர்கூட்டி யிணை
ந்த போது, வந்தவன்சே னுபதிமன் னலன்மன்ன வர்க்கொ
ப்பன் மதித்தி டுங்கா, லந்தமறை யவன்வசியர் கன்னிதனை
யலர்கூட்டி யிணைந்த போது, வந்தவன்பேர் மருத்துவனன்
மருத்துவநா லாய்ந்துபிணி மாற்று வானே. (௧௦௩)

முன்மொழிந்த வந்தணன் று னுசரமென் மணத்தினுன்
மொய்யார் மன்னர், கன்னிதனைக் கல்த்தலுமே கலித்தவனே

கீழ்மையுடைக் கணக்தன் சுற்றே, நன்னிலைநூ லினையாய்ந்து விதிவழியா னுண்முகனைப் பூசை செய்வன், மன்னவர்தம் மாளிகையிற் கணக்கெழுதி யவர்முன்னே வாசிப் பாணே. ()

சூத்திரர்தங் கன்னிதனைச் சுருதிமறை யவனலரைச் சூட்டித் தோய, வாய்த்தவன்பேர் பாரசுவ னவனுவச்ச னெனப் பகர்வர் மதித்தி டெங்காற், சீர்த்திகழங் காளிதனை யருச்சிப் பான் யாமளத்தின் விதியைத் தேர்ந்தே, வார்த்திகழ்மத் தள முழக்கு மாதர்நடஞ் செயுங்கான்மா தேவன் முன்னே. ()

வேறு.

வேந்தன் வசியர் கன்னிதனை விதிதூல் வழியி லணைத லுமே,வாய்ந்த வன்பேர்மற் குருசெட்டி வசியர்க் கொப்பான் மலைமீள்கு,மேய்ந்த விஞ்சி மஞ்சண்முத லெவையுங் கொள்வ னிவைவிற்ப, னாய்ந்த விதியக் தணர்க்களிப்ப னரிசி கறிமற் றனைத்தினையும். (க0க)

பகர்ந்த வரையன் சூத்திரர்தம் ஊவை தன்னைப் பகர்விதி யா, லுகந்து புணர வுற்பவித்தான் பெயர்தெண் டகனென் றுரைத்திடுவர், திகழ்ந்த வரையர் புடைசெறிந்து பிழைசெய் தவிரைத் தெண்டிப்ப, னிகழ்ந்த முறையா லவரேவப் பெறு வன் வாரா நிதியினையும். (க0௭)

வளமார் வசியர் சூத்திரர்தங் கன்னி தன்னை மணம்புணர, வுளமா தரவு பெற்றிடவே யுதித்தான் பெயர்சூ சுகனவனே, யெளியா னிவன்வெற் றிலைவணித். னென்ப ரெவரு மவன் விற்பன், மெள்வே சென்று வீதிதொறும் பாக்கும் வெள்ளை வெற்றிலையும். (க0௮)

அறைந்த விவர்க ளனுலோம ரறுவ ரொமெற் றெருவணிவர் நிறைந்த விதியாற் சிவதிக்கைசீ சூரியா ரென்வே நினைகழுதற்

சிறந்த வந்த நால்வருந்தே சிகரா. வாரே சிறப்பின்றிப்
பிறந்தார் பிரதி லோமரவர் தமையு மினியாம் பேசுவமே. ()

பிரதிலோமருந்பததி.

வேறு.

சூத்திரன் வசியர் கன்னி தோண்மணம் புணர்ந்த போது
வாய்த்தவ னாயன் மேய்ப்பன் வனத்தினு னினங்க டம்மைப்
பார்த்திவர் கீனனி தோளிற் படிதலு ம்வனப் போது
வாய்த்தவன் கள்ளு விற்கும் வணிக னூர்ப் புறத்து வாழ்வான்.

அந்தணர் கன்னி தோளை யுணைதலு ம்வனப் போது
வந்தவன் புலையன் வாரை வாய்த்துறக் கழுத்திற் கட்டிப்
பந்தமுற் றிடத்தன் றோளிற் சல்லரி பறையுங் கொட்டு
முந்திய பகலூர்ப் புகழு மாற்றுவன் முடையூன் மற்றும். ()

மாலையுஞ் சூட்டி மன்னர் கன்னியை வசியன் றோயச்
சாலியன் சனித்து நூலாற் சமைப்பனே யாடை தண்ணை
நாலிய லந்த னூளர் நங்கைதோ ணண்ணும் போது
பாலையாழ் பயில வல்ல பாடுவான் பிறப்பன் பாங்கால் (ககஉ)

மன்னவன் மறையோர் கன்னி தனைமண வினையாற் புல்லச்
சொன்னிலை துணிய வல்ல சூதனுற் பவிப்ப னீதி
பன்னியே யறிவன் முந்திப் பகாந்திடு மிருவர் தாமு
முன்னிடி லிவருஞ் சைவ தீக்கையி னுரிய ராவார். (கக௩)

வேறு.

உரைத்தாமே யாம்பிரதி லோமரையு மினியுரைப்பாங்
கருத்தார்ந்த கள்ளத்தாற் காதலித்துப் பிறர்மனையைப்
பரித்தேயற் தணர்முதலோர் புணர்தலுமே யுற்பவித்தாரக்
சூரித்தான பெயரந்த ரானிகரேன் துறுமுறையும். (கக௪)

அந்தராளருற்பத்தி.

பண்டிகழு மறையாளன் மற்றொருபார்ப் பான்பரித்த [ம்பேர்
வொண்டொழியைப் புணர்தலுமே யுற்பவித்தான் றனக்குறு
குண்டகன்கோ ளாகன்விதவை யொடுகூடு தலும்பிற்ற்தா
ஹுண்டிவர்க்கு முபவீதஞ் சிகையுமறை யோதாரே. (ககரு)

வேந்தர்குலக் கன்னிதனை வேதியன்சோர் வொடுபுணர
வாய்ந்தவன்பேர் கணிகனவன் மதித்தங்க மிருமுன்று
மாய்ந்துபல கலையினையு மறிவிப்பன் வருபலமுந்
தேய்ந்திடினு மிவர்வசியர் கன்னிதனைச் சோரத்தால். (ககசு)

வேறு.

வந்தவன் கும்ப காரன் மறையவர் செனனந் தன்னி
லந்தழாங் காலத் தும்மந் தணர்முக மயிருங் கொப்பவன்
பந்தமாங் கருவி யாலே யவர்தலை மயிரும் பாரின்
முந்தியே பணுவன் கும்ப மாதியை முகக்க நீரும். . (கக௭)

தோயவந் 'தணன்முன் சொன்ன சூலத்துள விதவை தோனை
யாயவன் கணக்கன் யாக மந்தணர் புரியு நாளில்
வாயின்மந் திரமுஞ் சொல்லி யவர்வயின் மார்பு ரோம
மேயவே கொய்வ னூருக் கெழுதுவன் கணக்கெந் நாளும்.

சூத்திரர் கன்னி. தோனைச் சோர்விலந் தணன்றான் ரோய
வாய்த்தவன். வரையுள் வைகும் வாளடி வினையும் பற்றி
யார்த்திடப் பலரு மாட்டிப் பற்றியாங் கவரீ பண்ட
மேத்தியே யவரை யென்றுந் திரிவனே யெளிய னாயே. ()

அந்தணர் கன்னி தோனை யணைத்து மரையன் சோர்வில்
வந்தவ னூருந் தேரை வகுத்திட வல்ல தச்சன்
புந்தியின் மகிழ்ச்சி பொங்கத் தங்குலப் பெண்ணைப் புல்ல
வந்தவன் பெயரே போசன் மன்னலன் மன்னர்க் கொப்புகன்.

வசியர்பாற் கன்னி தோனை வஞ்சனை யதனை புல்ல
விசைபவன் குதிரைச் செட்டி யேனையர் கன்னி தன்னை
நசையுடன் புணரச் சூலி யென்னுநா மத்தான் றேன்றி
யசைவறவரையர் சூலம் பிடித்தவர்க் கனுக னாவான். (கஉக)

கூர்த்தவா தரவாற்சோர்விற் பனத்தியை வசியன் கூட
வாய்த்தவ னுடை தன்னின் மாசினை மாற்றும் வண்ணன்
பார்த்திவர்பெண்ணைப்புல்லப்பகழிவேடுவன்றான் றேன்றுஞ்
சீர்த்ததங் குலப்பெண் சோர்விற் சங்கரி செட்டி தோன்றும்.

வேதியர் குலத்துள் வந்த விதவைதோ ளிவன்றான் றேய்த்
தூதனே யென்னும்பேரோன் றேன்றுவனவன்றான் மன்ன
ரோதிய வுரையைக் கேட்டே யுணர்த்திமற் றவர்பாற் போகி
யீதவ ரிசைத்த மாற்ற மென்றுவந் தியம்பு வானே. (கஉங)

குத்திரர் கன்னி தோனைத் தோய்தலு மவன்சோ ரத்தால்
வாய்த்தவன் பெயசே தந்து வாயனா லிழையி ன்றிலே
போர்த்திடம் படத்தை நெய்வன் புரிவொடு பனத்தி தோனைச்
! குத்திரன் சோர்விற் றேய மரக்கலத் தச்சன் றேன்றும். ()

வேந்தர்தங் கன்னி தோனை விழைந்திவன் சோர்விற் புல்ல
வாய்த்தவன் மூங்கி லாலே பூய்முறம் வகுப்பான் றேன்றுந்
தோய்த்திட வசியர் கன்னி தோளினைச் செக்கான் றேன்றும்
வாய்த்ததங் குலப்பெண் புல்லப் புல்லரி வான் றுன்றேன்றும்.

ஆந்தரா ளிகரைக் கொய்தே யறைந்தன மினியா ராய்க்
தே, வாய்ந்தநாற் குலத்தி லுள்ள மாதரை யனாலோ மாதி,
தோய்த்திடத் தோன்றுகின்ற விராத்தியர் தமையுஞ் சொல்
வாம்,பாய்ந்தெழு மவர்தந் தோற்றந் தொகுத்தினிப் பகர்வாம்
பார்மேல். (கஉஈ)

விராத்தியருற்பத்தி.

மருத்துவன் பனத்தி தோனை வாஞ்சையான் மணந்த போது
மரக்கல மீகா மன்றான் வருவன்மா நிதியுஞ் செட்டி
விருப்புடன் வேந்தர் கன்னி தனைவிழைந் தனைந்த போதி
ஓரத்ததா னுதித்த ரோமங் கொப்பவ னுதிப்ப னன்றே. (1)

விரும்பியே பனத்தி தன்னை வெற்றிலை வணிகன் புல்ல
மரங்களான் மனைக ளாக்க வல்லகம் மியன்றான் றேன்றும்
பரிந்தவன் பரித்த போது பார்த்திவர் பாவை தன்னைப்
புரிந்தபூ மாலை காரன் புவனியிற் றேன்று வானே. (௧௨ அ)

அநதனர் கன்னி தோனைச் சாலியு னனைந்த போது
வந்தவன் றேலி னுலே வாளுறை யாதி செய்வான்
புந்தியின் மகிழ்ச்சி பொங்க வசியர்தம் பெண்ணைப் புல்ல
மந்தனே யென்ன யாரும் வருவன்மீன் வலைய னுங்கே. (1)

வேதியர் கன்னி தன்னை விழைந்துகள் வணிகன் புல்லச்
சாதனோர் சகத்தி னான்கு குலத்தினுட் சனித்த நீதி
மாதர்க ளாடை தன்னி லிருதுவை மாற்றும் வண்ணுன்
செநீர் தன்னி லந்தக் குளத்துநீ ருயர்ந்தோர் தின்டார். (1)

புரிவுடன் பனத்தி தோனைப் புணர்தலும் புலைய னந்நாட்
பரிவுறப் பிறந்தான் றன்பேர் பகர்ந்திழற் சுபச னுயை
யரிவனட் டதனைத் தின்பன் சுடலையி லமாவ னூருண்
மருவிடா னவரைப் பாரார் மறையவர் மன்னர் தாமும். (1)

இன்னுமுண் டெண்ப்ப டாத விதம்பிறப் பி * வற்றின் வாரா
நன்னெறி தனையுஞ் சொல்வா மின்றிர ருய்ய நாடிற்
சின்மய னநாதி முத்தன் சிவனவன் றனையர்ச் சிக்கி
லின்னியல் விதியான் மேலுற் றிநீப்பர்கள் வீடு மெய்தும். (1)

* இங்ஙனங் தொகுத்துரைக்கப்பட்டனவும் பிறவுமாகிய
பிறப்புவிதங்கள் சுப்பிரபேதஞ்சூதசங்கிதை முதலியவற்றில்
விரித்துரைக்கப்பட்டன.

வேறு.

மணலிணையுஞ் சிவலிங்க மயமாக்கி ய்ருச்சிக்க மலமி லா
னைத், திணியசிலை செம்புவெள்ளி பொன்மயத்துந் திகழ்படி
கந் தனிணுஞ் செய்ய, மணிமயத்தும் வாண்லிங்கந் தன்னி
லும்வா ளொளிவாய்த்த விரதத் தாலே, பணியசிவ லிங்கத்து
மர்ச்சிக்க வொன்றினுக்கொன் றேற்றம் பார்க்கில். (கௌ)

வரையினுய ருச்சிதனின் வகுத்திக மண்டபத்தை வரமா
ராற்றின், கரையினுமாங் கடவுளம ராலயத்து மடந்தனிலுங்
கட்ட லாகு, முரமுடைய சிலையாலு முழமொன்பா னேழை
ந்து மொருமுன் றென்ற, விரிவுநாற் கோணத்தால் வட்டத்
தாற் புரியலுமாம் விதியினாலே. (கௌ)

வேறு.

திசைநான்கு முறவாய்தல் செய்திக சிறப்புளதென்
றிசையொன்றிற் செய்யலுமாஞ் சிவபூசை யினைச்செய்வா
னிசையநடு வேயதனில் வேதிகையை யியற்றிவட
திசைநோக்கி யிருந்துசிவ பூசையினைச்செயல்சிறப்பே. (கௌ)

அந்தணர்முன் னொருநால்வர் சிவதீக்கைக் கருகரவர்
சிந்தைமகிழ் வறப்பூசை செய்கசிவன் றிருவடியிற்
புந்திமகிழ் வறப்பூசை யனுலோம நும்புரிக
தந்தமக்குத் தக்கவெலை மண்டபத்திற் தனித்தனியே. (கௌ)

நீர்மூழ்கி விதிமுறையா னியதியினைப் புரிந்ததன்பின்
பார்நீடு மலராதி பறித்தபிடே கம்பணற்கு
நீர்வாய்ந்த குடத்தெடுத்து நிவேதனத்துக் குரியனவுங்
கூர்வாரு மாதரவாற் கொணர்ந்துருறை வறக்குவித்தே. ()

பரித்துறவே மவுனத்தைப் புஞ்சலித கத்தியினை
விரித்துவிதி முறையாலே. விமலினையர்ச் சனைபுரிக

வுரித்தான வுபசார மெண்ணிரண்டு முற்புரிந்தே
கருத்தாலே கொடுக்கவுப சாரரிதி கையினிலார். (கூடவு)

இருதூணி யுத்தமழே நிவேதனத்துக் கெனவெணுக
வொருதூணி தண்டிலத்தை மத்திமமென் றுணர்ந்திடுக
விருகுறுணி யொருகுறுணி கனிட்டமிது தனிர்கனிட்ட
மிருநாழி யையுழக்கு வறுமையினு மிகழ்வாமே. (கூகூ)

முற்றியபின் சிவபூசை வலம்புரிச மூவேழு
மற்றையழு வைந்தாதி மதித்துமனத் தமலனடி
பற்றிற்கும் பசுபதியைப் பராபரனைப் பணிந்தெழுந்து
சொன்றுதியுஞ் செய்கிடுக பண்ணினொடு சுவையுறவே. (கூசு)

பொருந்திடுவன் வலம்புரிந்தான் புகழ்பூசா பலந்தன்னைப்
பரிந்துவலம் புரியாதான் பத்தனலன் பார்புகழ்ப்
புரிந்தவனே சிவபூசை பொருள்கருதிப் புகழ்வானேல்
வரந்தனைத்தான் சிவனருளாற் பெறவலனே வஞ்சகனே. (கூசு)

ஆதலினூற் பிறப்பிறப்புக் கஞ்சினர்க ளமலனவன்
பாதநீழ லடைந்திருக்கும் பரமபலம் வாஞ்சித்தா
ராதிரடு வந்தமிலா வமலனடி யருச்சித்துப்
பாதமுற வலம்புரிக பணிகதுதி பண்ணுகவே. (கூசு)

திரிகாலஞ் சிவபூசை யினைச்செய்க திடமில்லா
ரிருகாலம் புரிந்திடுக வீம்முறையு மரிதாகி
லொருகாலம் புரிந்திடுக வோகையுற வதன்பின்பு
பரிவோடு படர்ந்துவலம் புரிகபசு பதிகோயில். (கூசு)

முறையுறவே பணிந்துதுதி மொழிந்தொளிரு முகரத்தி
னுறையுமெதிர்ப் பட்டவுரு வம்முறையி னுள்ளத்தி
னிறையசிரு மலன்கோயி னெஞ்சுகத்தி லிருத்தியன்ன
மறையவர்க்கு மாதவர்க்கு மருத்துகதம் மனைபுகுந்தே. (கூசு)

வேறு.

என்றிசைத்தா நெழிற்கமலத் தவிசினிலங் கயன்சனக முனிக்கின் பெய்தது வேன்றருளாற் குதமுனி யிருக்குமறை மாதவத்தோர்க் கெண்ண மொன்ற, வன்றருளிச் செய்தவழி யாராய்ந்திம் மண்டலத்துள் ளாரு மெண்ண, வின்றிசைத் தேன் றொகுத்திலங்கு மருணகிரி தன்னையென தெணத்துள் வைத்தே. (௧௪௫)

வேறு.

வெய்யவன் காலனை வீட்டினனே வீறுள மாறில வீட்டி னனே, தையலர் முன்னர வாட்டினனே தசமுகன் றோள் பல வாட்டினனே, பைதலெ னென்றிடர் பாற்றினனே பட் ஈடை மேனிரப் பாற்றினனே, ஈையலென் றென்னுள நாட் டினனே ஞானமண் னாமலை நாட்டினனே. (௧௪௬)

ஐத்துட னான்கு மடக்கினனே யால மிடற்றி னடக்கின னே, பந்தமெய் யன்பர்க் கறுப்பவனே பத்தர்தம் மையைக் கறுப்பவனே, சந்திர சாபந் தடுத்தவனே தவத்தினர் பால்வந் தடுத்தவனே, கந்தனைப் பெற்றநற் காரணனே கருத்திலக கும்மிருக் காரணனே. (௧௪௭)

வேறு.

முனைவினைத் திறத்தின முதிரவுற் றுடற்கனோ யினியெமக் கொழிப்பரா ரென்மனத் தினைப்பிர்கா ளனுசயத் தை * யற்றுநீ ரருணவெற் பகத்துனீர் தனையளிப்ப னொப்பிலா தவனுடற்ற டெப்பனே. (௧௪௮)

கருவினைக் கழிக்கலாக் கரியகட் டழிக்கலா மொருமையுற் றிருக்கலா மொளிருநிட் களத்துநீ ரிருவருக்கு மெட்டொணு வெரிமயக்க னத்தினு மருணவெற் பகத்துனீ ரயர்வினைத் ததித்துமே. (௧௪௯)

வலம்புரிசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௫௪௯.

ஆலயத்தொடுபுரியாக்கியசருக்கம்.

கவளக் கிரியைப் புரைகற் பகனைத்
தவளப் பொடியைத் தகமெய்க் கணியும்
பவளத் துருவத் தனைமுற் பணிவாம்
மவலத் தினையற் றமலத் தடைவரீன். (க).

வேறு

உருவுடல மிருவினையு மொருவவிருண மலமும்
பொருவரிய பரமசிவ னடியினொடு புகவுந்
தருணமதி யுடனரவு சடைமுடியி லணியு
மருணகிரி யமலனினை யடிமுடியி னணிவாம். (உ)

இருவரய னரியிவர்க ளிகலியெதிர் பொரலுந்
தெரிவரிய வெரியிதென வவர்களெதிர் திகழ்வோன்
வெருவியவர் பணியவருள் புரிவிமல னெழிலா
ருருவினொடு பிரிவரிய வுமைபதமு முறுவாம். (ங)

வேறு.

அருணகிரி தனையமல னாலயத்தை வலஞ்செய்
யடைவுரைத்தாஞ் சனகமுனி யயனடியிற் பணிந்தே
தருணமதிச் சடைமுடியா னேவலின்விண் டபதி
சமைத்தனா லயந்தண்ணைப் புரிதனையு மென்றாய்
விரியவிளம் பவன்சமைத்த விசித்திரத்தை யெனலும்
வேதனவன் றனக்குரைத்த வித்தாரத்தைச் சூதன்
கருதியருந் தவருணரக் கட்டுரைத்த முறையுந்
கணியுரைப்பாக் காசினியோர் கருதியிடக் கற்றே. (ச)

வேறு.

கற்பாந்தந் தனிலமரர் கம்மியனை வருகவுணக் கடவு னே
வுச், சிற்பாதி வியலெவ்வார் தெருண்டவவுன் வந்துசிவ னடி

முன் வீழ்ந்தே, நற்பாவி னிசையாலே நயந்துதுதித் தென்னு
ற்செய் பணியை நம்ப, பொற்பாரற் புதவருணப் பொருப்ப
வுருள் புரியென்றே புகன்று கின்றான். (ரு)

ஆக்கிக வெமக்கருக மாகியவா லயந்தனைமண் டபமற்
றெல்லார், தேக்குபுணற் றிருக்குளமுந் திருவீதி யொடுபுரியுஞ்
செய்கென் றேவ, வாக்கினுக்கு மரும்பொருளே திருவண்ணு
மலைமுந்தே மண்விண் மற்று, மாக்கியடக் கிடுவாய்கின் னரு
ளாலே சமைப்பனெனப் பணிந்தே யன்பால். (சு)

வேறு.

மூவுல ருந்தொழு துய்யமு னீத்தெழு லிங்கந்தான்
மேவியு கந்தம ராலய மேதினி யோர்காணத்
தேவரு நாடிட முற்றியு றும்படி சிந்தித்தான்
யாவரு மற்புத மெய்தவி ளங்கிய தேரார்ந்தே. (எ)

ஏலுறு மண்டப மாவர ணம்பல வேணோடே
மேலுயர் கோபுரம் வீதிகண் மாளிகை மீதாரக்
கோலிய பாலமு தப்புடை யாழிய கூபாதி
சாலேம ரங்களு நூன்முறை யோடுசு மைத்தானே. (அ)

வேறு.

ஆகிக வந்தமிலா னமலனுறை யும்கோயி லாதி யிப்பால்,
வேதியர்க ளருமறையை விளம்பருத்த மண்டபமா மிதனுக்
கிப்பாற், தேனகீர்க் கலசத்தைத் தாபிக்கச் சிறந்துறுமண் டப
மா யிப்பா, லேதமொழித் தருள்புரியு மிடபயிலங் காலயமா
மிதன்பூர் வத்தில். (க)

ஆராய்ந்து பாதவிதி யாட்டுவிக்கப் பாரசவன் பயின்றே
யாடல், காரார்த்த வனகத்தார் கனிவாயார் மதிமுகத்தார்
கயல்போற் கண்ணார், வாரார்த்த வனமுலையார் நடம்புரியு

மண்டபமு மதிக்கச் செய்தான், சீரார்த்த இருவண்ணு மலைமருந்த னடிக்கமலஞ் சிரத்தும் வைத்தே. (௧௦)

ஐந்துவிதத் தாவரணங் கோபுரமொன் பானேழா றைந்து மூன்றென், நிந்தவித நிலையுடனே யெழிலுறநாற் நிசைதனி னும் வாய்த லேயப், பந்தமுறுந் இருநடமா ளிகைப்படுத்தி பல வற்றவன் மதிலிற் பாங்காற், சிந்தைமகிழ் வறக்கண்டார்க் காடகத்தா னவமணியாற் சிறக்கச் செய்தான். (௧௧)

சிறந்தமுத லாவரணந் தனிமலன் சந்திதியிற் நிகழ்ச் செய்தா, னிறங்கிளர்வென் விடைகேயி லங்குமுத லீசாந்த நிறுவி னுன்சேர்ந், துறைந்திடுமா லயமனலோ னெழுமாதர் கணபதியொன் குமான் சேட்டை, யறந்திகழு மயுனருக்க னென்னுபிவர் தமக்குமுறை யறிந்து தானே. (௧௨)

மற்றையிரண் டாமாவ ரணத்தங்கி திசையின்மடைப் பள்ளி வாழு, முற்றவெலை நிருதிதனிற் சயனவெலை வாயுதிசையோம மீசு, முற்றிகழிந் திரன்முதலோ ருழைச்செந்நெ லனமஞ்ச னநூலைக் கேட்கை, கற்றிடுதல கறியமுது பட்டாடையெ லைகபங் கற்பித் தானே. (௧௩)

மற்றைமூன்றா மாவரணத் திந்திரா னியர்கோயின் மதிக்கச் செய்தான், பற்றிமுறை நாலாமா வரணத்திற் பலவிதமண்டபமும் பண்ணி, முற்றியவைந் தாமாவ ரணத்தீசா னதிசைதன்னின் மொய்யார் தம்ப, முற்றிடவா யிரமணியான் மரகதமக தியின்மற்றை யுறுப்புஞ் செய்தான். (௧௪)

இயம்பியவைந் தாமாவ ரணப்புறந்தன் னிலீரைந்து தென்டி னிப்பா, னயத்தருண் கிரிந்த னைப்பூச னைபுரிய் ம்பியுமார்க்கு, வயம்பெறுமா ளிவைவகுத்தான் வடபாலின் மேல்

பாலின் வருத்தான் வாய்க்கப், பயந்துபணி செய்யுமகத் தடியார்க்கு மனைதன்னைப் பாங்கி னுலே. (கடு)

தென்பாலின் மறையோர்க்குஞ் சோதிடர்க்கும் வயித்தியர்க்கு மனைகள் செய்தா; னன்பாருஞ் சைவர்க்குப் பூர்வதிசை தனின்மடங்க ளாக்ஈப் பாங்கா, லின்பாலு மாவிரத ரெழுவாயர்க் கிரண்டாம்வீ தியின்மேல் பாலின், வன்பாரு மடம்புரிந்தான் வடபாற்பல் சமயத்தோர் மடமுஞ் செய்தான். (கசு)

மருத்தெனையு மருத்தியிடு மனைவருத்தான் பிணியினர்க்கு வடபாற் றென்பா, வருத்திடுஞ்சா லைகளன்ன மந்தணர்க்கும் விரதியர்க்கு மமலன் சின்னந், தரித்தவர்க்கு மாதலர்க்குந் தளர்ந்தவர்க்கும் விருத்தர்க்குந் தம்மைத் தாங்க, வொருத்தரையு மற்றார்க்கு முச்சியில்வந் தாரெவர்க்கு முவகை யுற்றே.

மற்றையமூன் றுந்தெருவி னடம்புரியு மடவார்கள் மனைகள் வீணை, பொற்றாநர்க்கு முழுவாதி பொலிசெய்வார் தமக்குமுறை யுறையுள் செய்தான், முற்றியநா லாந்தெருவுத் தரத் தாடை வகுப்பார்க்கின் முறையாற் செய்தா, மற்றையகீழ் பாற்குயவர் கோபாலர் முதலோர்க்கும் வருத்தா னில்லம். (1)

தெற்றியுறந் தென்றிசையா வணவீதி தனிலரையர் வசியர் செட்டி, மற்றையருத் திரரடைக்காய் வணிகர்மும்மை மலவயிரிக் குயர்தே ராக்குஞ், சிற்பிமுத லோர்மனையுந் திகழ்ந் திடச்சிந் தனைசெய்திவ் வீதிக் கப்பாற், பற்றியுற வெண்டிசையு மாக்கினனே பொழிலினையும் பாங்கி னுலே. (கசு)

எழிலாரு நறுவிலியீற் கடம்பதனா லிலந்தையினா லீசமாதி, நிழலாரு முதும்பரத்தாற் புளியதனா வரசதனா னிம்பந் தன்னா, ல்ழலாரு பிறலியினா னுஞ்சமைத்தான் பொழிவெட்

மெ வடபா லந்தந், தழலாதி மூன்றல்லாத் தீயைந்துங் குளங்
கூபஞ் சமைத்தான் றானே. (௨௦)

வேறு.

புரிக்கு மப்பாற் பொழிற்புடையின் வடபா லிருப்பார் புரி
சமைக்கு, மரத்தச் சர்களு மதன்வடபா லிருது வண்ணார் வசி
த்திடுவ, றிருப்பார் மற்றை யிழிகுலத்தா ரிதற்கு வடபா லிப்பு
ரியின், மரித்தார்க் கெல்லாம் பொழிற்புடையீ சான திக்கின்
மயானந்தான். (௨௧)

புரிக்கப் புறத்துப் பொழிலுக்குப் பூர்வங் குரோசத் தினுக்
கப்பா, லிருப்பார் புலையர் முற்பகலி னியங்கிப் புகுவ ரங்
காடி, பிரித்தப் பொழுதே மீண்டிடுவர் பிற்கு நடையார்
பிழைத்தடையிற், புரிக்குந் தீங்காம் புகலெ * ன்றே நிறுத்தி
யிடுக பூபுதிதான். (௨௨)

மன்னன் மனுதான் முறையாலே நிறுத்திற் றரையின் மனி
தரைத்தா, னின்ன லடையா னிம்மையினு மிட்ட மான பல
ம்பெறுவன், நன்னை வெல்வார் தமையின்றித் தானே யாள்
வான் நரைமுழுதும், பின்ன மறவே அயிர்தோறு நிற்பா னரு
ளும் பெறுவானே. (௨௩)

வேறு.

கண்டிமையோர் கம்மியன்செய் பணுகியெல்லாங் கவுதம
ன்றான் காதல் கூர்ந்தே, யண்டர்பிரா னடியிணையிற் பணிந்
தமல விலிநின்னை யருச்சித் தேத்த, வெண்டிகழந் தணர்புதி
ன்மர் நடம்புரியங் கன்னியர்க ளெழுவர் வேண்டு, மண்டல
த்தென் நமலனருள் பெற்றவரைத் தருப்பைதனில் வகுத்
தான வாக்கால். (௨௪)

நிருத்தமுற்ச் செய்துநிருக் கோயிலினைப் புரியிணையுஞ் சிவ
ன்முன் சென்றே, காத்தினலர் தனைத்தூவிப் பணிந்தெழுந்து
துதிசெயுங்கம் மியனை கோக்கி, நிருத்தனிரு மலனருண கிரி
நாத நேசத்தா லவன்றான் வேண்டும், வரத்தையருள் புரித
லுமே மாறாத காதலுற மகிழ்ந்து நின்றே. (௨௫)

அறபுதனே சயபோற்றி யாறாறுக் கப்பாலுக் கப்பா லாய,
சிற்கனனே சயபோற்றி செகத்துதய நிலைகொலைசெய் யாதே
செய்யு, நிற்குணனே சயபோற்றி நின்மலனே சயபோற்றி
யென்று தாழ்ந்து, மற்றிணையு மில்லாத மலவயிரி யனுமதியா
லடைந்தான் வானம். (௨௬)

என்றிசைத்தா னெழிற்கமலத் தவிசினிலங் கயன்சனக
முனிக்கின் பெய்த
வென்றருளாற் சூதமுனி யிருக்குமறை முனிவருளத்
தெண்ண மொன்ற
வன்றருளிச் செய்தவழி யாராய்ந்திம் மண்டலத்துள்
ளாரு மெண்ண
வின்றிசைத்தேன் ரொகுத்திலங்கு மருணகிரி தன்னைபென
தெனத்துள் வைத்தே. (௨௭)

வேறு

வெள்ளை யேற்றினை யேறிய வீரனே
வெய்ய வன்வினை வோறு வீரனே
யள்ள லாக்கையை நீக்கெனக் கையனே
யடிய ரிட்ட மருள்வரக் கையனே
கள்ள ருள்ளிலங் காத கழலனே
கரத்தி னேந்தச் சிற்றங் கழலனே
தெளளி யாருட் டிகழ்ந்திருத் தாளனே
சிறுவ னுக்கன் றருழ்ருத் தாளனே. (௨௮)

வெள்ளை நுண்பொடி பூசும் விரதியே
 வெம்பி நைந்துனை யேத்த விரதியே
 யுள்ள வாறுநு வாக்கினை வேளையே
 யூட லும்முமை கொண்டனை வேளையே
 துள்ளு மான்மறி யேந்துங் கரத்தனே
 துரிசொ ழித்திடு மஞ்சக் கரத்தனே
 யுள்ளு மன்பர்க் கொளிரும் பதத்தனே
 யுணர்வை யாக்கிட வோதும் பதத்தனே. (௨௬)

வேறு.

பொருளினொடும் புதல்வரொடு மகிழார் புனையிழைந ணரு
 வியனு நெகிழார், ரிருவினையு மிருண்மலமு மறுவா ரிடரி
 னொடு முடையுடலு மெறிவார், வரமுடைய வரிபதமு மதியார்
 மணமலரி னயனுலகு மதியார், ரருணகிரி யமலனடி நினைவா
 ரவனடியி னிழலினினி தமர்வார். (௩௦)

இருந்தியு மெழிலுருவு நிலையோ விடருடலை யினியதென
 வெணுவீ, ரொருமையுணர் வுளமதனி லுறவே யொளிருமுய
 ரருணகிரி யனுதீர், கருவினுள துயர்விதமு மறுவீர் கருநரிய
 சிவனுலகு பெறுவீர், நிருமலன தடிநிழலை யடைவீர் நிகழுநல
 முமதறிவி னிசமே. (௩௧)

ஆலயத்தொடுபுரியாக்கியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௮௦.

தராபதிபுமுகுசாத்தியசருக்கம்.

எண்முடை யடியவ ரிடர்கடிவா னிமகிரி மகளுமை பெறு
மெழிலார், கணபதி கழலிணை கருதுநரே கற்சொடு தவலைகள்
களையுநரே, மணிவினி யுடலொடு வருமவரோ மறலியு மெதி
ரினின் மறுருவரோ, விணினுள ணிகளை விழைருவரோ
விமலன திணையடி விரவுவரே. (க)

வேறு.

எழுதுபுக முடையா ரெழிலருண கிரியார்
புமுகுகிழ் பெருமான் புனிதவடி புகழ்வோ
(மொழுகுமல நவவா யுடலினினி யுதியோ
மழகியவி ணடைவோ மமலனடி யடைவோம். (உ)

கருதுவதன் முனமே கருகினவு முறுமே
விருமையினு மினிதா மிருபலமு மெளிதே
யருணகிரி யரனோ டமருமுமை யடியே
யொருமையுற லுளமா தரவுமுற லுனுவோம். (ங)

வேறு.

புரியினுட னுலயமும் புரிந்தமுறை புகன்றும்
பொருப்பிதனி நொருநாவி புமுகுதனை யொற்றி
யரையனென வுதித்தறிவோ டணிவித்துப் புமுகு
மடைந்ததம லன்புரியை யென்றருளிச் செய்தாய்
விரியவதன் வழிபாடும் விளம்பெனவே சனகன்
விதியடியிற் பணியவவன் விளம்பியவா றுணர்ந்தே
கருகிவழி முனிவர்க்குச் சூதமுனி விரித்துச்
சொன்னமுறை யினையுமினி யாமுணர்ந்து சொல்வாம். (ச)

வேறு.

மானின் மரைகண் மற்றை வனமிரு கங்க னெல்லாங்
கானவர் வலையுங் கொண்டு வருதலைக் கண்டு கண்ணா
லானுட னெங்க வஞ்சி யோடலு மந்தோர் நாவி
தானுமுள் ளச்சந் தங்கா வோடியிச் சயிலுந் தன்னை. (௫)

சார்ந்துளத் தச்சந் தீர்ந்து சரித்திடுஞ் சரிக்கு நாளி
லார்ந்தவன் பாலே யிந்த வருணவெற் பிலிங்கத் தொற்றிச்
சார்தெனப் புமுகு தன்னை முன்னுள தவத்தி னாலே
போந்திட லின்றித் தங்கும் பேரர னெமக்கி தென்றே. (௬)

நாடொறும் புமுகு தன்னைச் சாத்தியே நயக்கு நாளின்
மூடிய வுடலின் கன்மம் பக்குவ முற்று முற்ற
வீடிய துடலப் போதே விரைந்துயர் வெற்பை நீங்கி
நீடிய மனத்தி னிந்தக் கிரியினை நினைந்து கொண்டே. (௭)

வேறு.

மண்டலத்தென் டிசையினையுங் காக்குமனு குலமன்னன்
மதிமா னுய்யப், பண்டையுணர் வொடுமவனற் பாரிவயிற் றுதி
த்தேய யோத்தி தன்னி, லெண்டிசையும் புகழேமாங் கதனை
னும்பேர் பரித்தெணத்தி னருண வெற்பைக், கண்டிதனைக் க
ண்ணரக் காண்பாஞ்சென்றென்றுளத்திற்கருதிக்கொண்டே.

தந்தையனு மதிபெற்றுத் தணந்தந்தத் தலைத்தன்னைத் தானை
குழச், சிந்தைமகிழ் வுறவழியிற் றீர்த்தங்கள் செறிந்தாழித் தெ
ரிசித் தேதான், வந்தனையும் புரிந்தக்கங் கிலங்குசிவ லிங்கம
யம் வாரத் தோடே, யிந்தவெழி லுருணகிரி சேர்ந்துதெரி சித்
திறைஞ்சி யின்ப முற்றான். (௮)

வலஞ்செய்து புதந்தன்னால் வரமருளு மருணமலை. தன்
னைப் பின்னூர், தலத்தன்னிற் பணிந்தெழுந்து சயபோற்றி

சயபோற்றி பேரற்றி யென்றே, யிலங்கவெணந் தனிவிருத்தி
யிருநிலமு முயவெழுந்த சிவலிங் சுத்தே, நலங்கிளரும் வரை
ச்சாரற் பூருவதிக் காலயத்தி னண்ணிக் கண்டே. (க0)

முந்திவலம் புரிந்திடமு முதல்வனிலங் காலயத்தை முறை
யி னாலே, வந்தலையுஞ் செய்துமன மகிழ்ச்சியுறத் துதித்தே
மான் மதமும் வாசச், சந்தனமுஞ் சாந்தகிலுங் குங்குமங்கற்
பூராதி துணையுந் தேடிக், கந்தமல ராதிசிவ பூசையுப யோக
மெலாங் கைக்கொண் டேதான். (கக)

ஆட்டுவித்தா னுந்தினையு மமலனணி முடிதனிலர்ச் சகர்
தம் மாலே, கூட்டுவித்தே யமிர்தைந்து மற்றுமுள கொழுங்க
னியுங் குளிர்த நீரு, ஸீட்டிமண முறுவேல மெடுத்தாட்டு
வித்ததின நீக்கி யீரம், வாட்டியவத் திரத்தாலே பட்டாடை
யணிவித்து மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே. (கஉ)

சாத்துவித்து நறும்புழுரு சந்தனத்தி னெடுமற்றைக் கந்த
மெல்லாம், வாய்த்தகருங் குவளைமுதன் மலர்மாலே யணிவித்து
வாசத் தோடே, கூட்த்தவகி ன்றும்புகையுங் குங்கிலியப் புகை
யினையுங் கொடுப்பித் தானெய், தோய்த்தவிழை யிற்ப்பஞ்
சுடரிலங்கக் காட்டுவித்தான் சோதி தன்முன். (கங)

தேசிகளு லுபதேசம் பெற்றுளருத் திரர்வினைத்த செந்நெ
லன்னம், வாசமுள கறிவிதமும் வாழைமுதற் கனிவிதமு மற்
றை யாவ, நேசமுட னிவேதிப்பித் தேனையுப சாரமெலா
நிறைவித் தேதன், பாசவிதம் பறிப்பாண யலர் தூவிப் பணிந்
தெழுந்து துதித்தான் பாய்கால். (கச)

நித்தவிழாத் திங்களவிழா நேயத்தாற் புரிவித்தா னிறைநீர்
வாய்த்த, செய்த்தலையூர்ச்சீர்மைகளுஞ் சிறப்புறவே சேர்த்தா
னென் டிசையி னுள்ள, பத்தொல்லாம் வந்திட்ட வாங்கள்

பெறும் பாங்கும்பார்த் துத்தான் பாசங், கைத்தலர்தூய்ப் பணி
ந்தெழுந்து நின்றமலன் திருமுன்னே பொழியக் கண்ணீர். ()

வேறு.

மாலையான் கெத்தாய் போற்றி மணங்கமழ் கின்ற கொன்றை
மாலையாய் போற்றி போற்றி மகிழ்ந்து இனங் கணங்குமென்னுண்
மாலமாற் றின்னே போற்றி மடங்கியெவ் வுலகுந் தஞ்சு
மாலையி னடஞ்செய் வாயுன் மலினமு மாற்றாய் போற்றி. ()

கைதவ மென்றே நூலுட் கட்டுரைத் தானே போற்றி
கைதவ ருளத்தி னின்றும் காணுதற் கரியாய் போற்றி
கைதவ லில்லா வன்னி யேத்தினாய் காத லார்நங்
கைதவங் கண்ணென் கண்முன் புதைத்தகா சரித்தாய் போற்றி.

நாகநா ணுக்கி, யொன்றார் நகரினை யெரித்தாய் போற்றி
நாகநா கத்தோ டே நயந்தருள் புரிந்தா யிந்த
நாகத்தி னுள்ளாய் போற்றி நாதனே நாளிப் போதென்
னாகத்தை நாகமென்றே நடுங்கினே னம்ப நானே. (கஅ)

என்றவன் றுதிக்கக் கேட்டே யிரங்கியுள் ளருண வெற்ப
என்றவன் றூலவாக்கை யடக்கியைம் பூதந் தன்னி
னென்றுநன் னாக்கை தன்னின் வித்தக வருவு மாக்கிச்
சென்றிடச் சிவலோ கூத்திற் செலுத்தலுஞ் சேர்ந்தா னங்கே.

ஆங்குள போகந் தன்னை யனுபவித் திருக்கின் றுனுண்
ணீர்குத லறவே நிற்கு நின்மல னேக்கி னாலே
தூங்கி கால மெல்லா வுயிர்களுந் துகளுந் தீர்ந்தே [தம்.
யோங்குமுள்ளொளியைக்கண்டுநீன்ப்பன்றன்னுணர்வா னந்

வேறு..

எண்ணரிய நின்னுமுள ரருணகிரி யிறைவனடி யிணையிற்
பூசை, பன்னுலித்தா கமவிதியாற் பாற்புகழ வாழ்ந்திட்ட பல

ங்கள் பற்றி, விண்ணொருவி விமலனது புரத்துறைகின் றுரு
லகம் வீயு நாளி, லுண்ணிலவும் பேருயிர் * கண் ணேன்மொ
ழித் தனுபவிப்ப ருணர்வா னந்தம். (௨௧)

ஆதலினும் புழுசூமகி முருணகிரி யமலன்மயங் தன்னி லாருங்
காதலினு னறும்புழுசு கற்பூரங் கத்தூரி சாத்து விக்കின்
மோதமுற வீண்டுறைந்து முத்தனது புரியடைவர் முடியுநாளி
லாதியருள் பெற்றரசுற் றனுபவிப்பர் தமதுமிகு பேரானந்தம்.

மனத்தினையா லயமாக்கி மலைமருந்தற் காணந்து மாட்டி
மற்றும், புனத்தினறும் புழுகொடுகற் பூரஞ்சந் தனஞ்சாத்திப்
போதுஞ் சூட்டித், தினத்தினஞ்செஞ் சாலியனந் திகழ்தூபந்
திபமுஞ்சிந் தனையாற் செய்வார், வினைப்பகையை வென்று
சிவ புரத்திருந்தந் தியத்தடைவர் விமலன் பாதம். (௨௨)

மனத்தாலே யியற்றினிவை வாய்த்திடுமோ திருவண்ணு
மலையாற் கென்னிற், சினத்தாலே யோருரகந் தீண்டெலு
மொருவனைமற் றொருவன் சேர்ந்தே, நினைத்தேவான் கருட
னைத்தான் பார்த்திடவங் விடரீங்கு நினைவாற் செய்கை, யினி
த்தான்மெய் யென்றருண மலைமருந்தற் கிப்பூசை யியற்ற
யென்றும். (௨௩)

கண்கொடுப்பர் குருடர்க்குக் கால்கொடுப்பர் முடவர்க்குக்
கவிகள் பாடி, மென்கொடுப்ப ருமார்க்கு மின்னருளாற் புதல்
வரையு மளிப்ப சிங்கே, மன்கொடுத்து நிதிகொடுத்து மணம
லர்தூய்ப் பணித்தெழுந்து வாழ்த்து வார்க்கு, வின்கொடுப்ப
ரதன்மேலைப் புரிவிதமுங் கொடுப்பரிண யூய வீடும். (௨௪)

இந்தவிய லுடனேனையியன்முழுதுங் கற்றுணர்ந்தே யின்
பங் கூசச், சிந்தைதனில் விரித்துரைப்பர் திகழவுளங் கேட்டு

பேருயிர் - பரமான்மா.

ணருந் தெள்ளி யோரும், புந்திமகிழ் வறவுறைந்து பூதலத்திற்
சிவபுரத்துப் புகுந்து வாழ்வ, ரந்தமுறு நாளுலக மடைந்த
மல னடிதிளைப்ப ரறிவா னந்தம். (உ௯)

என்றிசைத்தா னெழிற்கமலத் தவிசினிலங் கயன்சனக
முனிக்கின் பெய்த, வென்றருளாற் குணமுனி யிருக்குமறை
முனிவருளத் தெண்ண மொன்ற, வன்றருளிச் செய்தவழி
யாராய்ந்திம் மண்டலத்துள்ளாருமெண்ண,வின் றிசைத்தேன்
றொகுத்திலங்குமருணகிரிதன்னையென தெணத்துள்வைத்தே.

ஆருணகிரி வரமிதனை யழகுறவே யிதழெழுதி யணிந்து
மையு, மருமலரா லர்ச்சித்து வாஞ்சையுறக் கற்பார்கைக் கொ
டுத்த மாந்த, ரிருநிலத்து மின்புற்றுச் சிவபுரம்புக் கெழுத்தொ
ன்றற் கெய்தக்கற்ப, மொருபஃது சதமுறைவர் முற்றலுங்கா
லங்களஃ தொருவி மீண்டே. (உ௮)

உற்பவித்துப் பூதலத்து ஞாயர்ந்தருலத் தோதிமறை யாகி
யோர்ந்தே, வெற்பையுற்றுத் தெரிசித்து விதிவழியா லர்ச்சி
த்து விழைந்து போற்றி, யற்புதனின் னருளாலுர் தலரிசு
தஞ் சிவபுரம்புக் கமர்வா ரந்தத், திற்பரம சிவன்பாதஞ் சேர்
ந்துகிளைத் திருப்பார்தஞ் சித்தின் செல்வம். (உ௯)

வேறு.

காடரங் காக நடித்தவனே கதிரவன் வாயி னடித்தவ
னே, தோடொரு காதுற விட்டவனே சுசெசு மரணற விட்ட
வனே,வீடவெங் கூற்றனை வென்றவனே விழியெரி காமனை
வென்றவனே, மாடொரு கூற்றிடு மங்கையனே மான்மழு
வேறிடு மங்கையனே. (௩0)

தஞ்சென் வரவிகள் சார்ந்தவனே சார்ந்தவர் தம்பவ மீர்ந்த
வனே, வெஞ்சின வேழ முரித்தவனே விசையெனய் வில்லு
முரித்தவனே, பஞ்சம நிட்டையர் பாணலனே பத்தர்கள் குட்

டிமும் பானலனே, வஞ்சக ருள்ளத் தொளிப்பவனே மாதவ
ருள்ளத் தொளி ப்பவனே. (கக)

வேறு.

தண்ணூர்மதி சூடுஞ்சூட முடியானடல் விடையா
னண்ணூர்புரத் தொருமுவரை நயந்தன்றருள் புரிந்தான்
பண்ணூர்மொழி யுமையாள்வலப் பாகன்பரிப் பாக
னண்ணாமலை யமலன்னடி பணிவாமுடி யணிவாம். (கஉ)

நாலாகிய மறையாகம நாலேழையு கவின்றே
மேலாகிய வழிதன்னையும் விரித்தானுய வெவரு
மாலாகிய விருவர்க்கரு மருந்தானவன் வாமப்
பாலாகிய வண்ணாமலை பாதம்பணி வாமே. (கங)

தராபதிபுழுகுசாத்தியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூகக.

அருணகிரிபுராணமுற்றுப்பெற்றது.

திருசசிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

பிரகடன பத்திரிகை.

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள்.

கடம்பவன புராணம்.

அருணகிரி புராணம்.

காழியந்தாதி.

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

வாயுசங்கிதை.

சீர்காழிப்புராணம்.

சிவபராக் கிரமம்.

உமரபதிசிவாசாரியார்புராணம்.

கச்சியப்பசிவாசாரியார்புராணம்.

